

குசலவன் கதை

The Story of Kusalavan

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES
Chemmancherry, Chennai - 600 119
INDIA

குசலவன் கதை
The Story of Kusalavan

General Editor
G. JOHN SAMUEL

Editors
G. SELVA LAKSHMI
R. JAYALAKSHMI

English Rendering
D. THOMAS

INSTITUTE OF ASIAN STUDIES

Chemmancherry, Chennai – 600 119
INDIA

Silver Jubilee Celebration Series - 6

குசலவன் கதை

The Story of Kusalavan

First Edition 2006, pp. 228

Publication No. 98

ISBN 81-87892 - 27 - 7

© Institute of Asian Studies

Price Rs. 185 US \$ 20

Published with the financial assistance
from the UNESCO under the
Memory of the World project

Copies can be had from

Publications Division,
Institute of Asian Studies,
Chemmancherry,
Chennai - 600 119.
India.

Phone: (Off.) 24501851, 24500831, 24502212
(Res.) 24964831

Fax : 91-44-24964831

E-mail: ias@xlweb.com

World Wide Web site : [http : // xlweb.com/heritage/asian](http://xlweb.com/heritage/asian)

Composed by

Institute of Asian Studies, Chennai - 600 119.

Printed at Student Offset Services, Chennai - 1, 042052908

Contents

பக்க எண்.

பதிப்புரை	5 – 8
Editor's Note	9 – 11
ஆய்வுரை	13 – 26
A Critical Note	27 – 38
குசலவன் கதை – (பாடலும் உரையும்)	39 – 207
The Story of Kusalavan – Text and Commentary	
துணைநூல்கள்	208 – 211
பாடல் முதற்குறிப்பு	212
சொல்லடைவு	213 – 227
பின்னிணைப்பு	228

A System of Transliteration of Tamil

VOWELS

Short		Long		Diphthong	
அ	a	ஆ	ā	ஐ	ai
இ	i	ஈ	ī	ஒள	au
உ	u	ஊ	ū		
எ	e	ஏ	ē	ĀYTAM	
ஓ	o	ஔ	ō	ஃ	<u>k</u>

CONSONANTS

Hard		Soft		Medial	
க்	k	ங்	ṅ	ய்	y
ச்	c	ஞ்	ñ	ர்	r
ட்	ṭ	ண்	ṇ	ல்	l
த்	t	ந்	n	வ்	v
ப்	p	ம்	m	ழ்	ḷ
ற்	r	ன்	<u>n</u>	ள்	!
ஸ்	s	ஷ்	ṣ	ஹ்	h
		ஜ்	j		

பதிப்புரை

ஓலைச் சுவடிகளில் மறைந்து கிடக்கும் ஒப்பற்ற கருவூலங்களைப் பாதுகாத்து அவற்றை வெளியுலகுக்கு நூலாகப் படைத்துத்தரும் நிறுவனங்களுள் ஒன்று ஆசியவியல் நிறுவனம்.

இந்நிறுவனம் ஓலைச்சுவடித்துறை ஒன்றை உருவாக்கி ஈராயிரத்துக்கு மேற்பட்ட ஓலைச் சுவடிக் கட்டுகளைச் சேகரித்துப் பாதுகாத்து வைத்துள்ளதோடு, பல்வேறு இடங்களிலுள்ள ஓலைச்சுவடிகளுக்கும் விளக்க அட்டவணை தயாரித்து ஆங்கிலத்தில் வெளியிடும் பணியையும் செய்து வருகிறது. ஓலைச்சுவடிகளிலிருந்து பல நூல்களையும் வெளியிடும் போதே ஆங்கிலத்திலும் மொழி பெயர்த்து வெளியிடுகிறது. அதோடு மத்திய அரசோடும், யுனெஸ்கோவுடனும், இணைந்து ஓலைச்சுவடியைப் பற்றிய விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தி அவற்றைப் படிக்கப் பயிற்சி தரும் பயிலரங்குகளையும் வெற்றிகரமாக நடத்தி வருகிறது.

ஓலைச் சுவடிகளிலிருந்து யட்சகாணங்கள், மத்தளவியல் பற்றிய நூல், நாடகங்கள், சிற்றிலக்கியங்கள், வர்ம நூல், கணித நூல் எனப் பல்வேறு வகைப்பட்ட முப்பத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட நூல்களை இந்நிறுவனம் வெளியிட்டுள்ளது.

பலவேசஞ் சேர்வைக்காரன் கதை, வெங்கல ராசன் கதை, குருக்களாஞ்சி கதை, அண்ணன்மார் கதை, தம்பிமார் கதை, வராங்கன் கதை, புருஷா தேவி கதை, இராமர் கதை, ஆமையர் அம்மானை, வைகுண்ட அம்மானை, மரிசுருதாள் அம்மானை, சின்னனஞ்சான் கதை, கர்ணன் போர் போன்ற பல்வேறு சமூக, இதிகாச, வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள் இந்நிறுவனத்தின் வழி வந்துள்ளன.

இவ்வரிசையில் மற்றுமொரு கதைப்பாடலாக வருவது குசலவன் கதை என்னும் இக்கதைப் பாடல். இராமாயணத்தின் உத்தரகாண்டப் பகுதியைக் கூறும் நூல் இது.

மகாபாரதம் தொடர்பான கதைப்பாடல்கள் ஏராளமாக இருப்பினும் இராமாயணம் தொடர்பாக உள்ளவை சிலவே. எழுதப்பட்ட இலக்கியங்களுக்கும் வாய்மொழி இலக்கியங்களுக்கும் நிறைய வேறுபாடுகள் உண்டு. வாய்மொழி இலக்கியங்கள் நாட்டார் வழக்காற்றைப் பிரதிபலிப்பவை. தென்கோடியில் உள்ள

வாய்மொழி இலக்கியங்கள் குறிப்பாகக் கதைப்பாடல்கள் பெரும்பாலும் வில்லுப்பாட்டு வடிவங்கள். இவற்றை வெளியிடுவதால் மக்கள் பண்பாட்டை அறிய இயலும் என்பதால் இக்கதைப் பாடல் வெளியிடப்படுகிறது.

சுவடி பற்றிய செய்திகள்

குசலவன் கதைப்பாடல் என்னும் இந்நூலுக்குரிய சுவடி ஆசியவியல் நிறுவனத்தின் சுவடிப்புலத்தில் 22 என்னும் எண்ணுடைய சுவடிக் கட்டில் உள்ளது. இதன் நீளம் 29 செ.மீ. அகலம் 3 செ.மீ. ஏடுகளின் மொத்த எண்ணிக்கை 72. அகத்தீசரம் ஆறுமுகப் பெருமான் நாடாரின் மனைவியாரிடமிருந்து 15.8.1985ல் நிறுவனத்தால் பெறப்பட்டது.

எழுதப்பட்டுள்ள முறை

ஒவ்வோர் ஏடும் மூன்று பிரிவாகப் பிரிக்கப்பட்டு ஒவ்வொரு பகுதியிலும் 4 முதல் 6 வரிகள் எழுதப்பட்டுள்ளன. ஒவ்வோர் அடியிலும் கடைசி எழுத்து தனியே எழுதப் பட்டுள்ளது. பெரும்பாலும் ஆறுமுக நாடாரின் சுவடிகள் இவ்வமைப்பிலேயே எழுதப்பட்டிருப்பதைப் பல சுவடிகளில் காண முடிகிறது.

(உ.ம்) பள்ளிகொண்ட பெருமானு	ம்
பரதனைப்பார்த் தேதுரைப்பா	ர்
என்னுடைய தம்பி பரதாள்வா	ர்

ஒவ்வொரு பாடல் முடியும் இடத்தில் **அ** என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எழுத்தமைதி

இரட்டைக் கொம்பு ஒற்றைக் கொம்பு வேறுபாடுள்ளது. ஆனால் இரட்டைக் கொம்பு **௨** என்ற வடிவத்தில் எழுதப்பட்டுள்ளது. த்தி என்பது **த** என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. **உடி** என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. ற்றி என்பது த்தி என்று பேச்சுவழக்கில் எழுதப்பட்டுள்ளது. சான்று : வீற்றிருந்தார் > வீ **தி**ருந்தார். அடி தொழுது என்பது யடிதொழுது என்று எழுதப்பட்டுள்ளது. முகரத்துக்கு எகரம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. சான்று : பரதாழ்வார் - பரதாள்வார்.

பதிப்பு முறை

ஏட்டில் செய்யுள் அடி பிரித்து எழுதப்பட்டிருப்பதால் பதிப்பிலும் அப்படியே கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. புள்ளியில்லாத எழுத்துகளுக்குப் புள்ளி கொடுக்கப்

பட்டுள்ளது. தவறான எழுத்துக்கள் திருத்திப் பதிப்பிக்கப்பட்டுச் சுவடிச்சொற்கள் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. குறியிடப்பட்ட இடத்தில் பாட்டை முடித்து அடுத்த பாடல் தொடங்கப்பட்டு, ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் எண் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது. மேலோட்டமாகப் படிப்பவர்கள் கதையைப் புரிந்து கொள்ள ஆங்காங்கே சிறு சிறு தலைப்புகள் அடைப்புக்குறிக்குள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன. பாடலுக்குப்பின் அருஞ்சொற்பொருளும் ஆங்கில மொழிபெயர்ப்பும் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

நூலுக்குமுன் சுவடிபற்றிய செய்திகள் அடங்கிய பதிப்புரையும், கதைப்பாடல், வில்லுப்பாட்டு, குசலவன் கதை புற்றிய ஆய்வுரையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன. நூலுக்குப்பின் பாட்டு முதற்குறிப்பு, சொல்லடைவு, குசலவன் கதைச் சுவடிகளின் பட்டியல் ஆகியவை இணைக்கப்பட்டுள்ளன.

நன்றியுரை

இப்பணியில் எங்களை ஈடுபடுத்திய ஆசிரியியல் நிறுவன இயக்குநர் முனைவர் ஜி. எஜான்சாமுவேல் அவர்களுக்கும், அவரை இப்பணியில் ஊக்குவிக்கும் யுனெஸ்கோ நிறுவனத்திற்கும், தமிழக அரசுக்கும் எங்கள் நன்றி உரியது. சுவடிகளை ஒப்பிட உதவிய அரசினர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகத்தார்க்கும், நூலைக் கணினியில் அச்சிட்ட திருமதி. ஆர்.கீதா அவர்களுக்கும், அச்சுப்படி திருத்துவதில் உதவிய திரு.பி.இராமரத்தினம் அவர்களுக்கும், திரு. கே.கே. சுப்பிரமணியம் அவர்களுக்கும் நன்முறையில் அச்சிட்டு உதவிய அச்சகத்தார்க்கும் எங்கள் நன்றி.

பதிப்பாசிரியர்கள்

Editor's Note

The **Institute of Asian Studies** is one of the premier institutes which protects priceless treasures of hidden and unknown Palmyra leaf-based literature and presents them to the world.

This institute has created a separate department for Palmyra leaf-based manuscripts, collects them from various sources and protects more than two thousand manuscripts. In addition, this institute has prepared The Descriptive Catalogues for various manuscripts found in various places and translates and publishes them periodically. When it brings out the publication of a manuscript, simultaneously it publishes its English translation. Besides in collaboration with the Central Government and UNESCO, it creates an awareness for Palmyra leaf manuscripts and has successfully conducted work shops and training programmes on manuscripts.

This institute has published more than thirty five books from Palmyra leaf manuscripts on **Yakṣa Kānam**, The art of the Drumming, dramas, minor literary works, the art of **Varmā**, and mathematics.

The Story of Palavēcañcērvaiikkāraṇ, **The Story of Veṅkalarācaṇ**, **Kurukkaḷāñci Story**, **The Story of the Elder Brothers**, **The Story of Younger Brothers**, **Varāṇkan's Story**, **Puruṣā Tēvi's Story**, **The Story of Rāmā**, **Āmaiyar Ammānai**, **Vaikunta Ammānai**, **Marikarutāḷ Ammānai**, **Cinnaṇaṇicāṇ Story**, **Karṇā the Munificent**, and many social mythical works and ballads have seen the light of day through this institute.

In this line of lyrical ballads comes another one **The Story of Kusalavaṇ**. This ballad deals with utara Canto of the **Rāmāyaṇam**.

Although there are many ballads connected with **Mahāpāratam**, there are a very few related to **Rāmāyaṇam**. There are many differences between written literature and oral literature. Oral literature reflects the life of the people of the land (the **Nāṭṭars**).

Oral literature, ballads in particular, exists in the shape of bow-string songs (**Villuppaṭṭu**). These are published only because we are able to see the life and culture of the people.

Information about this manuscript

This ballad called '**The Story of Kusalavan**' is found in the Department of manuscripts of the **Institute of Asian Studies**, in manuscript bundle No.22. Its length is 29 cm. And breadth 3cm. The total number of leaves is 72. This institute got it from the wife of **Ārumukap Perumāḷ Nāṭār** of **Akastisvaram** on 15.8.1985.

The way in which it is written

Each leaf is divided into three sections and in each section there are 4 to 6 lines. In each line the last letter is written separately.

(உ - ம்)

பள்ளி கொண்ட பெருமானு	ம்
பரதனைப் பார்த் தேதுரைப்பா	ர்
என்னுடைய தம்பி பரதாள்வா	ர்

At the end of each song a symbol like this **அ** is mentioned.

The formation of letters (alphabets)

There is a difference between long vowels and short vowels. Long vowel symbol is written as **ஊ** **ti** is written as **து**. **ti** is written as **தி**. **ri** is colloquially written as **t**. Eg. **vīriruntār** > **vīttiruntār**. **Aṭi** is written as **யாதி**. **i** is used for **ī** Eg. **Paratāḷvār** - **Paratāḷvār**.

Editing method

The poems are written in separate lines and they are published as such. The words without dots are supplied with dots.

Wrong alphabets are corrected and published, and the words found in manuscripts are given at the bottom of the poem. In the places with **அ** mark, the song/poem is over and the next song/poem begins. Each song/poem is assigned a number. In order that those who go through it cursorily may understand the story, short headings are given in brackets. After every song/poem the meaning for difficult words are given followed by the English translation.

Before the text, Editorial Note and a Critical Note (about the ballad, bow-string song and **Kusalavan Story**) are given. At the end of the text, alphabetical index of the song, vocabulary, a list of other manuscripts of **Kusalavan Story** are attached in the Annexure.

Thanks giving

We thank the Director of the Institute of Asian Studies **Dr.G. John Samuel** who got us involved in this work. Our thanks are due to **UNESCO** and **Tamil Nadu Government** which encourage him to do this work. We are indebted to the curator of Government Oriental Manuscripts Library for giving permission to compare the manuscripts, **Mrs. R. Geetha** for computerizing, **Mr. P. Ramarathinam** and **Mr. K.K. Subramanyan** for the help of proof reading and **the printers** for printing in an excellent manner.

Editors

ஆய்வுரை

தமிழில் எண்ணூற்றுக்கும் மேற்பட்ட கதைப் பாடல்கள் உள்ளன. அவை வெவ்வேறு கதைகளைக் கூறுவனவாய், வெவ்வேறு வடிவங்களைக் கொண்டனவாயிருந்த போதிலும் குறிப்பிட்ட வாய்பாடுகளுள் அடங்குவனவாகவே உள்ளன.¹

குறிப்பிட்டதொரு சூழ்நிலையில், குறிப்பிட்டதொரு பண்பாட்டில், வாய்மொழியாக ஒரு பாடகனோ, குழுவினரோ சேர்ந்து நாட்டார்முன் எடுத்துரைத்து இசையுடன் நிகழ்த்தும் ஒரு கதை தழுவிய பாடல் கதைப்பாடல் எனப்படும்.²

தமிழகத்தின் தென்பகுதியில் திருநெல்வேலி, கன்னியாகுமரி, இராமநாதபுரம் மாவட்டங்களில் சிறுதெய்வங்களுக்கு வழிபாடு நிகழ்த்தும் கொடைவீழாக்காலங்களில் தெய்வ வரலாறு, தெய்வநிலைபெற்ற வீர வரலாறு ஆகியவற்றை மக்களுக்கு எடுத்துச் சொல்லப் பயன்படுவது வில்லுப்பாட்டு. இவ்வில்லுப்பாட்டில் பாடப்பெறும் கதைகள் வழிவழியாக வாய்மொழியாக வந்தவை. இவை பாமர நடையில் அமைந்திருக்கும்.³ ஆனால் எல்லாக் கதைப்பாடல்களும் வில்லுப்பாட்டில் பாடப்படுபவையல்ல. வில்லுப்பாட்டாகப் பாடப்பெறும் கதைப்பாடல்களில் பெரும்பாலும் கடவுள் வணக்கத்தில் இக்கதையை நான் வில்லுப்பாட்டாகப் பாட கணபதியே, கந்தனே, சரஸ்வதியே அருள்வாய் என்ற வரிகள் இடம்பெற்றிருக்கும்.

கதைப்பாடல்கள் எழுதப்படாதவையா?

படிப்பதற்கென்றே எழுதப்பட்ட கதைப்பாடல்கள் பலவுள்ளன. இவை கலிவெண்பா அமைப்பிலும், விருத்த அமைப்பிலும் இலக்கணம் பிழையாமல் எழுதப்பட்டுள்ளன. படித்து அவற்றைக் கதையாகச் சொன்னவர்கள் இலக்கண அறிவில்லாமல் கொச்சைச் சொற்கள், பேச்சு வழக்குச் சொற்களைக் கலந்து விட்டபடியால் இவை எழுதா இலக்கியங்கள், வாய்மொழியாக வந்தவை என்ற கருத்து பரவலாக ஏற்பட்டுவிட்டது. நாட்டுப்புறக் கதைகளைப் பதிப்பிப்பவர்களும் யாப்பிற்கு முக்கியத்துவம் தராமல் பல அடிகளைக் கொண்ட நீண்ட பாவாகவே எழுதிப் பதிப்பிக்கின்றனர்.

நுட்பமாக ஆராய்ந்து பார்த்தால் பல ஏடுகளில் விருத்தம் என்று தலைப்பட்டும், இசைப் பாடல்களுக்குத் தனிவடிவம் கொடுத்தும் எழுதியிருப்பதைக் காணலாம். ஏனையேற்றம், பவளக் கொடி, அல்லிஅரசாணி மாலை, போன்ற பல கதைப்பாடல்களைப் புகழேந்திப் புலவர் எழுதியதாகக் கூறுவர். இது தவறான கருத்து என்று கூறுவாரும் உள். “வெண்பாவில் சிறந்தவர் புகழேந்தி. அவர் மரபில் வந்த மற்றுமொரு புகழேந்தி எழுதியதாக ஏன் இருக்கக் கூடாது? நூலில் இருப்பதைப் படித்தவர் வாயால் சொல்லி வழிவழியாகப் பாமர நடைக்கு மாறியிருக்க வேண்டும்” என்பதே இவ்வாய்வுரை எழுதுபவரின் கருத்து.

கதைப்பாடலின் வகைகள்

எண்ணற்ற கதைப்பாடல்கள் மக்களிடையே வழங்கி வருகின்றன. இதிகாசத் துணுக்குகள், சமூகக் கதைப்பாடல்கள், வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள், கிராம தேவதைகளின் கதைப்பாடல்கள் என்று வகைப்படுத்துவர்.⁴ புராணக் கதைப்பாடல்கள், வரலாற்றுக் கதைப்பாடல்கள், சமூகக் கதைப்பாடல்கள் என்றும் வகைப்படுத்துவர்.⁵

சரித்திர சம்பந்தமானவை, புராண சம்பந்தமானவை, வீரச்செயல்கள் சம்பந்தமானவை, காதல் கதைகள் சம்பந்தமானவை என்று நான்கு வகைப்படுத்துவர்.⁶ சமூகக் கதைப்பாடல், காவியக் கதைப்பாடல், வரலாற்றுக் கதைப்பாடல் என்று மூன்று வகையாகவும் பாகுபடுத்துகின்றனர்.⁷

வீரகாவியக் கதைப்பாடல்கள், புராணக் கதைப்பாடல்கள், சமுதாயக் கதைப் பாடல்கள், பிறவகைக் கதைப்பாடல்கள் என்றும்,⁸ புராணத் தொடர்பானவை, வரலாற்றுத் தொடர்பானவை, சமூகத் தொடர்பானவை⁹ என்றும், புத்தார்வக் கற்பனைக் கதைப்பாடல், தத்துவக் கதைப்பாடல், இன்பியல் கதைப்பாடல், சமணக் கதைப்பாடல், முஸ்லீம் கதைப்பாடல், கிறிஸ்தவக் கதைப்பாடல்¹⁰ என்றும் பல முறைகளில் வகைப்படுத்துகின்றனர்.

கதைப்பாடல்கள் வரலாறுகள் அல்ல. அவை வீர காவியங்கள். இடையே மனிதப்பண்பின் உயர்ந்த அம்சங்களைப் போற்றுவவை. சமூகச் சீர்கேடுகளைக் கேலி செய்பவை. இவற்றைக் கற்பனையால் உருவான நாட்டார் பாடல் என்றே சொல்ல வேண்டும். ஆனால் அிக்கற்பனை ஆகாசக் கோட்டைகள் அல்ல¹¹ என்பர்.

ஒரு நாட்டில் வழங்கும் கதைப்பாடல்கள் அந்த நாட்டின் சட்டங்களைவிட முக்கியமானவை என்பர் ஆன்ட்ரூசு பிளச்சர்.¹²

இதிகாசவகை

இதிகாச வகைக் கதைகள் இராமாயணம் தழுவியும், பாரதம் தழுவியும் அமைப்பவை. பாரதம் தழுவியவையாக அல்லி அரசாணி மாலை, அர்ச்சுனன் தபசு, பாண்டவர் வனவாசம், ஏணியேற்றம், கிருஷ்ணன் தூது, குசேலன் கதை, பவளக்கொடி, ஆரவல்லி சூரவல்லி கதை, அரவமுத்து கதை, கர்ணன் சண்டை, அபிமனியு கதை, தருமர் அசுவமேத யாகம், வைகுண்ட அம்மானை என்பவை கதைப்பாடல்கள் உள்ளன. ஆனால் இராமாயணம் தழுவியவையாய் இராமர் கதை, சீதா கல்யாணம், மயில் ராவணன் கதை, குசலவர் கதை மட்டுமே உள்ளன. குசலவர் கதை, இராமர் அசுவமேத யாகம் என்னும் பெயரிலும் உள்ளது.

குசலவர் கதைச் சுவடிகள்

இராமனுக்கும் சீதைக்கும் பிறந்த குழந்தைகளாகிய குசலவர், அசலவர் பற்றிய சுவடிகள் குசலவர் நாடகம், குசலவர் அம்மானை, குசலவர் கதை, குசலவர் கதை இருநூறு, குசலவ சுவாமி கதை, குசலவர் வாக்கியம் என்ப பல்வேறு பெயர்களில் உள்ளன. குசலவர் நாடகம் என்னும் சுவடியில் 294 விருத்தங்களும் வசனங்களும் இடம்பெற்றுள்ளன. குசலவர் கதை இருநூறு என்பது 200 பாடல்களையுடையது. குசலவர் வாக்கியம் என்பது சீதை திருமண நிகழ்ச்சி, தசரதன் இறத்தல், பந்தடித்தல் ஆகிய செய்திகளைக் கூறிப் பந்தடிச் சொல் முற்றும் என்று காணப்படுகிறதேயன்றி குசலவன் பற்றிய செய்திகளைக் கூறவில்லை.

குசலவர் அம்மானை என்பது

சீராரும் பனிமதியும் செங்கதிரோன் உள்ளனவும்,
வாரீர் உலகில் மழைபொழிய மண்ணிலுள்ளோர்

ஆராரும் வாழுவென்று அம்மானை பாடுகிறேன்
வீராகரேன விநாயகனே முன்னடைவாய்

கல்லைப்பெண் ணாக்கிவிட்ட காலையிரு கைதொழுது
அல்லல் பிறப்பறுக்கும் அம்மானை பாடுகிறேன்

எனத் தொடங்கி,

திருமாது தந்த சிறுவர் பெருமைதனை
இருநிலத்தில் அன்பாக எல்லோரும் கேட்டருள்வீர்

ஆல்போல் தழைத்து அருகதுபோல் வேரோடி
மூங்கில்போல் சுற்றம் முசியாமல் வாழ்ந்திருப்பீர்

ஸ்ரீராம ஜெயம்.

என முடிக்கப்பட்டுள்ளது.¹³

குசலவர் சுவாமி கதை என்று தலைப்பிடப்பட்டுள்ள உலகத் தமிழாராய்ச்சி நிறுவனச் சுவடி, நீண்ட கடவுள் வணக்கம், ஆசிரியர் வணக்கம், பெற்றோர் வணக்கத்துடன்

வில்லிலிருகின்ற வஞ்சனைஞானியம் இட்டாலும் வாராமல்
வில்லும் எனதுடவீசுகோல் தாங்கிய கையும் சடையாமல்
கையும் சடையாமல் காக்க வருவாய் ஆறுமுகக் கந்தையா

என்று வில்லுப்பாட்டாக உள்ளது. வில்லுப்பாட்டு நடையாகிய அந்தாதி நடையோடு அமைந்துள்ளது. இது நூலாக ஆக்கப்பட்டுள்ளது.

கடவுள் வணக்கத்துக்குப் பின்,

நாடானதொரு நாடதிலே நல்ல அயோத்திமா நகர்தனிலே
தேசமானதோர் தேசத்திலே தெய்வ அயோத்திமா நகர்தனிலே

என்று தொடங்குகிறது.¹⁴

இங்கு பதிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்ட ஆசியவியல் நிறுவனச் சுவடி கடவுள் வாழ்த்து, வில்லுப்பாட்டு வடிவம் ஏதுமின்றி

நாடான நாடதிலே நல்ல வட சீமையிலே எனத் தொடங்குகிறது. இது ஏனைய சுவடிகளினின்றும் வேறுபடுகின்ற பாடலாதலால் பதிப்புக்கு எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

நூலின் அமைப்பு

மொத்தம் 23 பாடல்கள் உள்ளன. இடையே விருத்தங்களும் தாலாட்டுப் பாடல் ஒன்றும் இடம் பெற்றுள்ளன. ஏனைய பாடல்கள் நீண்ட பாடல் அமைப்பில்

உள்ளன. வீடணனுக்குப் பட்டம் கட்டியபின் அயோத்திக்கு இராமர் திரும்பி வருவதிலிருந்து கதை தொடங்குகிறது. சீதையின் குழந்தைகள் இராமருடன் போர் புரிந்து படைகளை வீழ்த்திப் பின் அனைவரையும் பிழைக்க வைத்ததைத் தாயிடம் கூறுவதுடன் முடிவடைகிறது.

கதைச்சுருக்கம்

இராமர் நாடாளல்

முதலில் அயோத்தியின் சிறப்பு கூறப்படுகிறது. அயோத்தி மக்கள் நகரை அலங்கரிக்கின்றனர். இராமர் சிம்மாசனத்தில் வீற்றிருந்து நாட்டு நிலை பற்றிப் பரதனிடம் கேட்க, பரதன், “குடிமக்களுக்கு ஆறில் ஒரு பங்குவாரி விதித்து எழுதிக் கொடுத்தேன், மக்கள் மிகவும் செல்வந்தராயிருக்கிறார்கள்” என்று கூற இராமர் எல்லோருக்கும் பூசணி விதை கொடுத்து விதைக்கச் சொன்னார். அனுமானுக்கும் கொடுத்தார். அனுமானின் பூசணி விதை வளர்ந்து தங்கநிறக் காய் கொடுத்தது. மற்றவர்கள் கொடி காய்க்கவே இல்லை. “எல்லோரும் காய் கொடுங்கள்” என்று இராமர் கேட்க, மக்கள் “காய்க்க வில்லை” என்று கூறினர். இராமர் அனுமனின் காய்க்கு நிறையாக அபராதம் கட்டச் சொன்னார். எவ்வளவு வைத்தாலும் நிறை ஒவ்வாததால் மக்கள் செல்வம் அனைத்தையும் இராமருக்குக் கொடுத்துச் சாபமிட்டுச் சென்றனர்.

நகர் சோதனை

ராமர் ஒருநாள் மாறுவேடம் பூண்டு நகரச் சோதனைக்குச் சென்றார். ஒரு வண்ணான் தன் மனைவி இரவு வேறு வீட்டில் தங்கியதற்காக அவளை அடித்தான். அவள், பத்து மாதம் இராவணன் அரண்மனையில் தங்கிய சீதையை இராமன் அழைத்து வந்திருக்கிறார். ஒரு நாள் தங்கியதற்கு அடிக்கிறாயே என்று கேட்க வண்ணான் இராமனைப் பழித்துப் பேசுகிறான். வண்ணான் செல்லால் மனம் புண்பட்ட இராமன் அரண்மனை திரும்புகிறார்.

கைகேயின் சூழ்ச்சி

அரண்மனையில் கைகேயி சீதையிடம் ‘நீ இராவணனைப் பார்த்ததில்லையா’ எனக் கேட்க அவள் ‘பார்த்ததில்லை’ என்று கூறுகிறாள். வஞ்சகனையுள்ளம் கொண்ட கைகேயி, “உன்னை மண்ணோடு பெயர்த்து பக்கத்தில் வைத்துத் தேரிலே போனானே! அப்போதும் பார்க்கவில்லையா? பத்து மாதம்

இராவணனிடம் சிறையில் இருந்தாயே! அப்போதும் பார்க்கவில்லையா?” எனக் கேட்கலுற்றாள். சினமடைந்த சீதை இராவணன் உருவை வரைந்து காட்டினாள். இராவணன் உருவம் கண்ட கைகேயி அவன்மேல் மோகம் கொண்டு, “இப்படி ஓர் அழகனிடம் நீ சிறையிருந்தாய் என்பது பொய்; நீ அவனோடு வாழ்ந்திருப்பாய்” என்று சீதையிடம் கூற சீதை அழுது புலம்புகிறாள். அப்போது இராமர் வரும் நேரம் ஆகிவிட்டதெனக் கைகேயி படத்தைச் சீதையிடம் கொடுக்கச் சீதை அதைக் கட்டிலுக்கடியில் வைத்தாள்.

இராமன் சினம்

வந்த இராமர் கட்டிலில் பள்ளி கொள்ள அவர் வேர்வை படத்தின் மீது பட இராவணன் படம் உயிர் பெற்றது. சினம் கொண்ட இராமர் இராவணனை வெட்டிச் சம்மாரம் செய்து பின் கர்ப்பவதியாகிய சீதையைக் காட்டில் கொண்டுபோய் வெட்ட வேண்டும் என்கிறார். கைகேயியும், சுமத்திரையும் சமாதானப்படுத்துகின்றனர். சமாதானமடையாத இராமர் இலட்சுமணனிடம் நடந்த கதை கூறிச் சீதையை வெட்டச் செல்கிறார். இலட்சுமணன் மறுக்கவே தன்னையே வெட்டிக் கொள்ளப் போகிறார் இராமர். அதனால் இலக்குமணன் சீதையை அழைத்துச் சென்று காட்டில் வெட்டிவிடுவதாகக் கூறி விட்டு வந்து விடுகிறான். உள்ளங்காலை அறுத்து உதிரத்தைக் காட்ட இராமர் சீதையை நினைத்துப் புலம்புகிறார்.

குழந்தைகள் பிறப்பு, கல்வி

காட்டில் விடப்பட்ட சீதை வால்மீகி ஆசிரமத்தில் குழந்தை பெறுகிறாள். ஒரு நாள் தண்ணீர் எடுக்கச் செல்கையில் குழந்தையை முனிவரிடம் விட்டுச் செல்கிறாள். முனிவர் தவத்தில் இருக்கும்போது வெளியே சென்ற சீதை திரும்பி வந்து குழந்தையைச் தூக்கிச் சென்றுவிட குழந்தையைக் காணாத முனிவர் இன்னொரு குழந்தையை உருவாக்கி விட்டார். குழந்தைகள் குசலவன், அசலவன் என்று பெயரிடப்பெற்று வளர்ந்து கல்வியும், வில்வித்தை, வாள்வித்தையும் கற்றுத் தேர்ச்சி பெற்றனர். பின் வேட்டையாடச் செல்கின்றனர். சேவல் முனிவனத்தில் வேட்டையாடி அவரைப் பிடித்துக் கூட்டி வந்து அவரோடு வேட்டைக்குப் போகின்றனர்.

சுவரன் பிராமணனாக அயோத்தி வருதல்

நாரதர் பிள்ளைகளைப் பார்த்து சுவரிடனிடம் கூற சுவரன் பிராமண உருவம் எடுத்து இராமரிடம் சென்று ‘உன் மனைவியில்லாத இடத்தில்

உணவுண்ண மாட்டேன்' என்று கூறிவிடுகிறார். இதனால் மனம் நொந்து இராமன் வசிட்டுரை அழைத்து மனைவியை எழுப்பித்தருமாறு வேண்ட முனிவர் ஞானதிருட்டியால் நடந்ததை உணர்ந்து வேள்வி செய்கிறார்.

வேள்வியில் குதிரை

வேள்வியில் தெய்வப்பரவி தோன்றியது. புரவியின் சேணத்தில் 'இக்குதிரையை அடக்குபவர் இராமருக்குப் பெண் கொடுக்க வேண்டும்' என்று எழுதியிருந்தது. அநுமன் புரவியை நாடெங்கும் மேய்த்து வரும்போது குசலவனும் அசலவனும் அதனைப்பிடித்துக் கட்டியதால் அநுமனுக்கும் அவர்களுக்கும் சண்டை ஏற்பட அநுமன் தோற்றோடி இராமனிடம் கூறுகிறான்.

இராமனுக்கும் குழந்தைகளுக்கும் போர்

இராமரின் படைகள் வந்து தோற்றோடிப் பின் இராமரும் வந்து போர் புரிய அனைவரும் பிள்ளைகளின் பாணத்தால் அழிகின்றனர். இராமரை மயங்கச் செய்து இராமனின் முடியைக் குசலவன் அணிய இராமன் கோபம் கொண்டு தன் பெயர், தந்தை பெயர் கூறி, 'உன் தந்தை பெயர் கூறு' என்று கேட்கிறார்.

குழந்தைகள் உண்மை அறிதல்

குழந்தைகள் சீதையிடம் வந்து கேட்கின்றனர். சீதை "அவர்தான் உங்கள் அய்யா" என்று கூற மனம் வருந்திச் சேனைகளைப் பிழைப்பிக்கின்றனர். உண்மையறிந்த இராமன் சீதையை வெட்டாமைக்காகத் தம்பியைச் சினந்து அயோத்தி திரும்பி விடுகின்றான். குழந்தைகள், அனைவரும் பிழைத்த செய்தியைச் சீதையிடம் கூறுகின்றனர்.

பாத்திரப் படைப்பு

சமஸ்கிருத நூல்களில் கிருஷ்ணன், இராமர் ஆகியோரின் பாத்திரம் மிகுந்த தெய்வீகத் தன்மையோடு படைக்கப்பட்டிருக்கும். தமிழிலக்கியங்களில் சிறந்த காப்பியத் தலைவனாக (தன்னோல்லாத் தலைவனாக) காட்டப் பட்டிருப்பார். வாய்மொழி இலக்கியங்களிலோவெனில் சாதாரணப் பாமர மக்களின் இயல்புகள் அனைத்தும் பாத்திரங்கள் மேல் ஏற்றப்பட்டுவிடும்.

சான்றாக இராமராஜ்யம் என்பது ஒரு நல்ல நாட்டை, நீதி தழைக்கும் நாட்டை, வேறுபாடல்லா நாட்டைக் குறிக்கும் சொல். ஆனால் இக்கதையிலோ

குடிமக்கள் நன்றாகச் செல்வம் கொழித்து வாழ்கிறார்கள் என்பதைக் கேட்ட இராமன் பொறுக்க முடியாமல் பூசனி விதையை விதைக்கச் செய்து, கொடி காய்க்காமல் செய்து, அநுமனின் விதையை மட்டும் காய்க்கச் செய்து, காய்க்கு ஈடாக எல்லோருடைய செல்வத்தையும் அபகரிக்கின்றான். குடிமக்கள் “உன் கூரையிலே தீப் பிடிக்காதோ? முன்னே வனம் போனது போல் மறுபடியும் வனம் போக மாட்டீரோ” என்று வசைபாடுகின்றனர். இராமர் சோதனைக்குச் செல்லும் போது, “குடிமக்கள் நம்மைப் பெரியவன் என்கிறார்களா? பரதனைப் பெரியவன் என்கிறார்களா?” என்று அறியும் அற்பநோக்கோடு நகரச் சோதனைக்குச் சென்றதாகக் கூறப்படுகிறது.

மூலத்தில் மாமியார்களை மதிப்பவளாகக் காட்டப்படும் சீதை, சவடியில், தன்னைப் பார்த்து ஐயுற்ற கைகேயியை “பண்டே கெடுத்த பழிகாரி பாவி கைகேசி மடியாளோ” என்று வசைபாடுபவளாகப் படைக்கப்பட்டிருக்கிறாள். கைகேயி இராவணன் உருவைப் பார்த்து மோகம் கொள்பவளாகவும், “முன்னே பதினாலு வருஷம் காட்டுக்கு விரட்டி விட்டேன்; இன்னும் பதினாலு வருஷம் இருண்ட வனத்தில் விரட்டாவிட்டால் கைகேயி என்பெயரில்லை” என்று சபதமிடுபவளாகவும் படைக்கப் பட்டிருக்கிறாள். ஆனால் அவளே சீதை மேல் தவறில்லை. நான்தான் தவறு செய்தேன் என்று இராமனிடம் ஒப்புக் கொள்ளவும் செய்கிறாள்.

உவமைகள்

நூலில் பல அரிய உவமைகள் கையாளப்பட்டுள்ளன. கைகேசி சீதையைப் பார்த்து நீ இராவணனைப் பாராமல் இருந்திருப்பாயோ என்று கேட்க, சீதை

மலையைப் பார்த்த கண்ணாலே மண்ணாங் கட்டி கண்ணில் முழிப்பேனோ?

புலியைப் பார்த்த கண்ணாலே பூனைக் குட்டியைப் பார்ப்பேனோ ?

ஆனையைப் பார்த்த கண்ணாலே ஆட்டுக்குட்டியைப் பார்ப்பேனோ ?

(1-224-226)

என்கிறாள். இங்கு இராமருக்கு மலையும், புலியும், யானையும் உவமிக்கப்படுகின்றன. இராவணனுக்கு மண்ணாங்கட்டியும், பூனைக்குட்டியும், ஆட்டுக்குட்டியும் உவமிக்கப்படுகின்றன.

சீதை இராவணன் உருவை எழுதும் இடத்தில் பத்துத்தலைகளும் கோபுரம் போல், பருமலைபோல் உடம்புகள், இருபது கண்களும் வட்டில் போல்,

மலை போல் நாக்கு, மந்திரவாள் போல் மூக்கு, பனைபோல் கை என்று இராவணன் தோற்றம் வருணிக்கப்படுகிறது.

சீதையின் வயிற்றுக்கு ஆலிலை ஒப்பாகக் கூறப்படுகிறது. சீதையை வெட்டு என்று இராமன் சொன்னதும் இலக்குவன் உண்டை பட்டதோர் மான்போல் பரிதவிக்கிறான். சீதை இராமரை விட்டுப் பிரியும் போது “மண்ணை விட்டு மரம்போமோ, மரத்தை விட்டு நிலம் போமோ, பூவை விட்டு மணம் போமோ, கன்றை விட்டுப் பசுப் போமோ? வேணும் என்ற நாளையில் வேம்பும் இனித்ததோ? வேண்டாம் என்ற நாளையிலே சீனியும் கசந்ததோ, எங்குக்குள் எண்ணெய் போலிருந்தோம், பண்ணாக்கும் எண்ணெயும் போல் பிரிந்தோம்” என்று பல உவமைகளை அடுக்கிப் புலம்புகிறாள்.

நாட்டுப்புற நடை, நம்பிக்கை, பழக்க வழக்கம்

சீதை பரிதவிக்கும் போதெல்லாம்,

என் தலையில் விதிவசமோ எனக்கும் பிரமன் எழுதினதோ
ஊழிவிதிப்படியோ (ஊழ்விதி இப்படியோ)
எனக்கு உடையவர் இட்ட கட்டளையோ?
நானொருத்தி பெண்பிறந்து நாடோல மானேனே

என்ற அடிகள் மீண்டும் மீண்டும் சொல்லப்படுகின்றன. ஊழ்விதி, பிரமன் தலையில் எழுதுவது ஆகியவற்றில் நாட்டார் கொண்டுள்ள நம்பிக்கை இங்கு புலப்படுகிறது. சீதையை வெட்ட வேண்டும் என்று இராமர் சொல்லும் போது பெண்பாவம் பொல்லாது என்ற கருத்து மற்றவரால் வலியுறுத்தப்படுகிறது.

பெரும்பாலான நாட்டுப்புறச் சுவடிகளில் கர்ப்பமுற்ற பெண்ணுக்கு ஒவ்வொரு மாதமும் ஏற்படும் துயரம் கூறப்படும். ஈற்றுப்புரை (பிரசவ அறை) கட்டப்படுவதும் மாந்தையரை வரவழைத்தலும் மருத்துவச்சியை அழைத்தலும் கூறப்படும். இச்சுவடியிலும் அவ்வாறே சீதைக்கு ஈத்துப் புறை கட்டப்பட்டு மருத்துவச்சியாகப் பத்திரகாளி வருகிறாள். கொப்பூழ் அறுத்துக் குலவையிட்டு கும்பிகடக்கு மருந்து கொடுக்கிறாள். தாலாட்டு பாடுகிறாள். பெயரிடுகிறாள். ஏழுமயதில் எழுத்தோத வைத்தல், அப்போது பொரி, கடலை, அவல், தேங்காய், நிறைநாழி, கும்பகுடம் (பூண கும்பம்) ஆகியவை வைத்து நமச்சீவாய

என்னும் அட்சரம் ஒத்தல். கிலம்பத் தொழில் படித்தல், வாத்தியாருக்கு வெகுமதி கொடுத்தல் ஆகிய பழக்கவழக்கங்கள் நூலினால் அறியப்படுகின்றன.

வட்டார வழக்குச் சொற்கள்

தோட்டம் - என்பதற்கு வளவு என்ற சொல்லும், மலங்கழித்தலுக்கு - வலவாதைக்குப் போயிருந்தேன் என்ற சொல்லும், சோர்வு என்பதற்குச் சடவு என்ற சொல்லும், குடிமக்கள் என்பதற்குச் சமுசாரி என்ற சொல்லும், தந்தை என்பதற்கு அய்யா என்ற சொல்லும், வெகு என்பதற்கு பகு என்ற சொல்லும், கட்டி என்பதற்குக் கெட்டி என்ற சொல்லும், இரண்டு என்பதற்கு ரண்டு என்ற சொல்லும், வண்ணாரப் பயல் என்ற செல்லும், கழுதை பத்துகிற கம்பு என்ற சொற்களும் பழிகாரி, சண்டாளி என்ற சொற்களும் நூலில் பயன்படுத்தப் பட்டுள்ளன. வெற்றி பெறுதலுக்கு கெலித்தல் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளது. இவை நாகர்கோயில் வட்டார வழக்குகள். மதுரை-மருகை, குதிரை-குருகை என்றாற் போல் அபராதம் என்னும் சொல் அவதாரம் என்று மருவியுள்ளது. தகப்பனில்லாதவன் என்பதற்குப் பெட்டிமகன் என்ற சொல் பயன்படுத்தப்படுகிறது. இராமர் பெரும்பாலும் மாயவர், பச்சைமுகில்வண்ணர், உலகளந்தார், அரி கோபாலர், ரெகு ராமர், சிறீராமர், சுவாமி நாயகர் என்று குறிக்கப்படுகிறார்.

ஒப்பாய்வு

கதை வேறுபாடுகள்

உலக்கதையாகிய இராமாயணம் உத்தரகாண்டத்தில் காட்டில் விடப்பட்ட சீதை இரண்டு குழந்தைகளைப் பெற்றெடுக்கிறாள். வான்மீகி முனிவர் குசம் என்கிற துருப்பைப்பூல் ஒரு பிடி எடுத்து அதை இரண்டாகத் தரித்து அவையிரண்டிலும் இரட்சாமந்திரம் ஜபித்து அதன் நுனியாகிய குசத்தினால் ஒரு குழந்தையையும் அடியாகிய லவத்தினால் ஒரு குழந்தையையும் தடவுமாறு முனிவர்களிடம் கொடுக்கிறார். குசத்தினால் தடவப் பெற்றவன் குசன் என்றும், லவத்தினால் தடவப் பெற்றவன் லவன் என்றும் பெயரிடப்பெற்றனர்.¹⁵

ஆனால் நாட்டுப்புறக் கதைப் பாடலில் ஒரு குழந்தை பிறந்ததாகவும், அதுக்குக் குசலவன் என்று பெயரிட்டதாகவும், சீதை குழந்தையைத் தூக்கிச் சென்றதறியாமல் தர்ப்பையால் வால்மீகி முனிவர் இன்னொரு குழந்தையை உருவாக்கியதாகவும், அது அசலைப் போலிருந்ததால் அசலவன் என்று பெயரிட்டதாகவும் கூறப்படுகிறது.

உத்தரகாண்டத்தில் குசலவர் இருவரும் இராமருடன் போரிட்டபின் சீதாதேவி தன் கற்பை நிலைநாட்ட நிலம் வெடித்துப் பூமிக்குள் மறைகிறாள். நாட்டுப்புறக் கதையில் சீதை தன் கற்பை நிலைநாட்டத் தன் குழந்தைகள் இருவரையும் அணைத்துக் கொண்டு தீயில் குதிக்கிறாள். தர்ப்பையால் உருவான அசலவன் எரிந்து விடுகிறான். குசலவனும், சீதையும் கருகாமல் எழுகின்றனர். அசலவன் இல்லாமல் அயோத்தி வரமாட்டேன் என்று குசலவன் கூற அசலவன் உயிர்ப்பிக்கப் படுகிறான். பின்னர் அனைவரும் அயோத்தி செல்கின்றனர். குசலவனுக்குப் பட்டம் கட்டிவிட்டு இராமரும் சீதையும் வைகுண்டம் செல்கின்றனர்.

இராமர் பூசணிவிறையைக் குடிமக்களுக்குக் கொடுத்து ஆளுக்கொரு காய்தருமாறு கூறலும், குடிமக்கள் செல்வம் அனைத்தையும் இழத்தலும், சீதை இராவணன் படம் வரைதலும் உத்தரகாண்டத்தில் இல்லை. நாட்டுப்புற மக்களின் கற்பனை இது.

உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவன வெளியீட்டில் குடிமக்கள், ஒருவருடம் பூமிக்கு மேல் உள்ளது ராமருக்கு என்று எழுதிக் கொடுத்துவிட்டுக் கிழங்குகளைப் பயிர் செய்து பரதனை ஏமாற்றியதாகவும், மறுவருடம் பூமிக்குக் கீழ் உள்ளது இராமருக்கு என்று எழுதிக் கொடுத்து விட்டு நெல், கம்பு பயிரிட்டு பரதனை ஏமாற்றியதாகவும் உள்ளது. இராமன் கோபம் கொள்வதற்கும், குடிமக்களைத் திரும்ப ஏமாற்றுவதற்குமான காரணம் இதிலே தெரிகிறது. ஆனால் இந்தப் பதிப்பிற்கான சுவடியில் இச்செய்திகள் காணப்படவில்லை.

உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் ஆளுக்கொரு பூசணி விறை கொடுத்துப் பூசணி காய்க்கமாலிருக்கச் சாபம் கொடுத்த இராமர், சமுசாரிகளிடம் விலைக்காவது ஒரு பூசணிக்காய் வாங்கித் தரும்படி கூறிவிட்டு, விலைக்கு வாங்கும் பூசணிக்காயெல்லாம் உள்ளே அழுகும்படி சாபமிட்டார். அனுமனின் பூசணிக்காயை விலைமதிக்க விசுவகருமனை அழைத்தார். விசுவகர்மன் “இதை என்னால் மதிப்பிட முடியாது. பூசணிக்காய் எடைக்குத் தங்கம் கேட்கலாம்” என்கிறான். வீடுவாசல், நஞ்சை புஞ்சை, ஆடு மாடு, தாலி முதல் அனைத்தையும் கழற்றி வைத்தும் எடை நிற்கவில்லை. பதினான்கு வருஷம் ஏமாற்றிச் சம்பாதித்த பொருள்களையெல்லாம் வாங்கி விட்ட இராமர் மனமகிழ்ந்து அவற்றை ‘இராமர் இலட்சுமணர்’ என்று பெயரெழுதி வைத்திருந்த களஞ்சியத்தில் போட்டார். சமுசாரிகள் அனைவருக்கும் சுரைக்குடுவை கொடுத்து அடிவவர்களாக்கி

அனுப்பிவிட்டுத் தந்தைக்குத் திதி கொடுத்தார் என்று உள்ளது. குடிமக்கள் இராமரைத் தூற்றிச் சாபமிட்ட செய்தி இல்லை.

உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் சீதை கருவற்ற செய்தியும் ஐந்து மாதம் ஆனபோது சீதை வனம் பார்க்க ஆசைப்பட்டதும் கூறப்படுகின்றன. இப்பதிப்பில் அவை இல்லை.

உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் தலையாரி அறியாமல் நகர் சோதனையிட வந்ததாக உள்ளது. இப்பதிப்பில் வாசலைக் காத்த வன்னியர் மறவர் அறியாமல் வந்ததாக உள்ளது.

உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் வண்ணான் தெருவுக்கு வந்த செய்தி மட்டுமே கூறப்பட்டுள்ளது. இப்பதிப்பில் மறவர் தெரு, வன்னியர் தெரு, செட்டியார் தெரு, தட்டார் தெரு, துலுக்கர் தெரு, மலுக்கர் தெரு தாண்டி வண்ணார் தெருவுக்கு வந்ததாகக் கூறப்படுகிறது.

உ.த.ஆ.நி. வெளியீட்டில் வண்ணாத்தி மறுமாப்பிள்ளை வைத்திருந்ததாக உள்ளது. இப்பதிப்பில் வன்னியனை வைத்திருந்ததாக உள்ளது.

உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் வண்ணான் வண்ணாத்தியை அடிக்கும்போது காராம்பசுவை வெட்டுவதிலும், அந்தணரை வெட்டுவதிலும், குளத்தைத் தூர்ப்பதிலும் பெண்பாவம் பொல்லாது என்கிறாள். இப்பதிப்பில் இச்செய்தி இல்லை.

உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் கைகேயி பதினான்கு ஆண்டு நடந்த செய்திகளையெல்லாம் சீதையிடம் கேட்டுத் தெரிந்து கொள்கிறாள். இராவணன் சீதையிடம் இந்தக் கையில் இருப்பதென்ன என்று கேட்க எசங்கு என்று கூறியதாகவும் இந்தக் கையில் என்ன என்று கேட்க ஒரு என்று கூறியதாகவும் இதைக் கேட்டதோர் எசங்கி ஓடியதாகவும் சீதை கூறுகிறாள். இப்பதிப்பில் இச்செய்தி இல்லை.

இப்பதிப்பில் உள்ள கைகேயி இராவணன்மேல் மோகங் கொண்ட செய்தியும், சீதை காட்டுக்குச் செல்லும்முன் இராமனை ஒவ்வொரு பக்கமாக நின்று வணங்கிய செய்தியும், இராமன் முகத்தைத் திருப்பிக் கொண்ட செய்தியும் உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் இல்லை.

இலக்குவன் கைகேயியை வெட்டுகிறேன் என்று சொல்வது, இலக்குவன் சீதையை அழைத்துச் செல்லும்போதும், சீதையைக் காட்டில் விட்டுத் திரும்பி

வரும்போதும் ஊர்மக்கள் புலம்புவது, வருந்தும் இராமனை இலக்குவனும், தாயரும் தேற்றுவது ஆகிய செய்திகள் இப்பதிப்பில் இல்லை. உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் உள்ளன.

இப்பதிப்பில் உள்ளங்காலை அரிந்து இரத்தம் காட்டுகிறான் இலக்குவன். உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் மானின் செவியையரிந்து இரத்தம் காட்டுகிறான்.

மலரெடுக்க வந்த சேவகர் சீதையின் குரல்கேட்டு அஞ்சிஓடி வால்மீகி முனிவரிடம் கூறுகின்றனர். அந்தணனாக வந்த சிவனிடம் இராமர் நடந்த கதை முழுவதையும் கூறுகிறார். இப்பதிப்பில் இச்செய்திகள் இல்லை.

உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் குதிரை நெற்றியில் வாசகம் எழுதியுள்ளது என்ன வாசகம் என்று கூறப்படவில்லை. இப்பதிப்பில் சேனத்தில் “திருமால் பெருமானும் ஏறொன்னாது; தெய்வேந்திரனாரும் ஏறொன்னாது; ஏறியவர் இராமருக்குப் பெண் கொடுக்க வேண்டும்” என்ற வாசகம் எழுதப்பட்டுள்ளதாகக் கூறப்படுகிறது.

உ.த.ஆ.நி. பதிப்பில் அனுமனையும் அங்கதனையும் பிடித்துக்கொண்டு சீதையிடம் வர, சீதை உண்மை உணர்ந்து களம் சென்று புலம்பக் குழந்தைகள் எல்லோரையும் எழுப்புகின்றனர். இராமன் அசலவனைப் பார்த்து ஐயுற சீதை மீண்டும் தீக்குளிக்கிறாள். அசலவன் தர்ப்பையில் பிறந்தவன் ஆதலால் தீயில் எரிந்து விடுகிறான். குசலவன் அசலவனில்லாமல் அயோத்தி வரமாட்டேன் என்று கூற அசலவன் மீண்டும் எழுப்பப் படுகிறான். இராமர் குசலவனுக்குப் பட்டம் சூட்டி வைகுண்டம் செல்கிறார். வாழ்த்து, கதைகேட்ட பலனோடு முடிவடைகிறது. இப்பதிப்பில் இராமன் முடியைக் குசலவன் அணிந்ததும் இராமன் தகப்பன் பேர் கேட்க தாயிடம் சென்று தகப்பன் பேர் அறிந்த குசலவனும் அசலவனும் போர்க்களம் வந்து எல்லாச்சீகனைகளையும் எழுப்புகின்றனர். இராமர் அயோத்தி சென்றுவிட சீதையிடம் குழந்தைகள் இராமன் படைகளை எழுப்பி விட்டோம் என்று கூறுகின்றனர். இதோடு இச்சுவடி நிறைவு பெறுகிறது.

அடிக்குறிப்பு

1. The Dateless Muse, p. XXVII
2. சமூகக் கதைப்பாடல் ஒரு வரையறை, நாட்டார் வழக்காற்றியல், ப. 71
3. தமிழ் வில்லுப்பாட்டுகள், ப.3
4. நா. வானமாமலை, தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், ப. 5

5. நா. வானமாமலை, வீரபாண்டிய கட்டபொம்மன் கதைப்பாடல்கள், ப. 181.
6. அன்னகாமு, ஏட்டில் எழுதாக் கவிதை, ப. 202.
7. Somale, Folklore of Tamilnadu, p.129
8. கதைப்பாடல்கள் - சீல அணுகுமுறைகள் கருத்தரங்கக் கட்டுரைகள்இ ப. 2
9. சு. சண்முகசுந்தரம், நாட்டுப்பறியல், ப. 269.
10. M. Arunachalam, Ballad poetry.
11. நா. வானமாமலை, ஜவாராசாக்கள்கதை, ப. 21.
12. அன்னகாமு, ஏட்டில் எழுதாக் கவிதைகள், ப. 129.
13. குசலவர் அம்மானை, சுவடி எண் ஆர். 5321, ஆர். 5371, அ.கீ.சுநா., சென்னை
14. குசலவ சுவாமி கதை, உ.த.ஆ.நிறுவன வெளியீடு
15. உத்தரகாண்டம், வால்மீகி இராமாயணம்

Critical Note

In Tamil, there are more than 800 ballads. Although, they deal with different stories and are in different forms, all of them fall within a certain format.

Ballad can be defined as follows : It is a poem/song, sung before a particular people, it is based on a story and sung by an individual or a group in a particular environment and in a particular cultural milieu.

In the Southern part of Tamil Nadu in Tirunelveli, Kanyakumari and Ramnad Districts, the people offer worship to the minor gods in the festival seasons. On those occasions, bow-string song is made use of to narrate to the people the Story of the Gods, the heroic story of how they attained godly status. The stories sung through bow-string song have come down orally from generation to generation. They exist in very simple uncouth form. Not all ballads are sung through bow-string method. But in all ballads sung through bow-string song, in the initial worship to God, the following will always be found. To sing this story in bow-string song, Oh! **Kaṇapati, Kantā, Sarasvatī**, give me your grace.

Are ballads unwritten works?

There are many ballads written only for the purpose of reading. They are written either in **Kalivenṇā** or **Viruttam** without breaking grammar rules. Those who read them and narrated them orally, having no knowledge of grammar, added slang and colloquial expressions. Because of this they have become unwritten literature, and have come down orally. Even those who publish them do not give importance to prosody and print them as long poem with many lines.

If we examine them minutely, in many manuscripts we find the heading '**Viruttam**' and they have given special shapes to the ballads to be sung. They say that poet **Pukaḷēnti** wrote ballads **Ēniyerram** (climbing the ladder) **Pavalakkoṭi**, **Alliyarācaṇi Mālai**... others say that this is wrong idea. **Pukaḷēnti** was very good in writing **Veṇṇa**. Why can't there be another **Pukaḷēnti** with a different talent but in his footsteps. Those who read these ballad literary works should have orally transmitted them and in due course they should have changed in tone and style.

Different types of ballads

Numerous ballads are currently in circulation among people, mythical bits, social ballads, historical ballads, ballads about village goddesses are some of the classifications. They are also classified as mythological ballads, social and historical story ballads.

They are also divided into four categories dealing with historical matters, mythological, deeds of valour and matters relating to love affairs. There is another classification into three types, social ballads, epic ballads and historical ballads.

Heroic epic ballads, mythological ballads, social ballads, miscellaneous ballads, ballads related to mythogoly, ballads related to history, ballads related to society, enthusiastically imaginative ballads, philosophical ballads, pleasurable ballads, Jain ballads, Christian ballads are other types of classification.

Ballads are not true history. They are heroic songs. They glorify the great qualities of human character. They make fun of social irregularities. We should say that they are imaginative songs of the people. But this imagination is not castle built in the air.

Andrews Fletcher says that the ballads current in a nation are more important than the laws of the lands.

Mythical variety

Mythical type ballads are fashioned on the lines of the **Rāmāyaṇam** and the **Mahāpārataṁ**, **Alli Aracani Mālai**, **Arjuna's Tapās**, **Paṇṭavās** forest life, **Ēniyerram** (climbing the ladder), **Kriṣṇa's** ambassadorial Visit, **Kusēlan** story, **Pavalakkoti**, **Āravalli Sūravalli** Story, **Aravāmuttu** Story, **Karṇā's** Fight, **Story of Abimanyu**, **Tarmā's** **Asumamēta Yākam**, **Vaikunta Ammānai** are all based on the **Mahāpārataṁ**. **Rāmā's** Story, **Sītā Kalyāṇam**, **Mayil Rāvanan's** Story, **Kusalavan** Story are the only ballads based on the **Rāmāyaṇam**. **Kusalavan** Story is also found with the title **Rāmā's Asumamēta Yākam**.

Manuscripts of Kusalavan Story

Manuscripts dealing with **Kusalavar**, **Asalavar**, the children born of **Rāmā** and **Sītā** are **Kusalavar Drama**, **Kusalavar Ammānai**,

Kusalavar Story, Kusalavar Story 200, Kusalava God's Story, Kusalavā's Sentence. Thus it is found with various titles.

In the manuscript **Kusalavan Story** there are 294 **Viruttams** and dialogues (passages). **Kusalavar Story 200** contains two hundred poems. **Kusalavar** words deals with **Sītā's** marriage, death of **Tacaratan**, playing the ball and ends with the sentence '**Pantaṭic col murrum**'. But there is nothing about **Kusalavā**. **Kusalavar Ammānai** begins as follows.

"As long as the cool moon and the hot sun exist,
Come! I sing **Ammānai** in order that
It may rain and all those who live
On earth may prosper
Oh **Vināyakā** come with me to sing **Ammānai**
I worship **Rāmā's** feet with both hands
Which turned the stone into a woman
I sing that I may escape
The troublesome rebirth."

And it ends as follows :

"All of you in the big world
Hear the glories of the children
Of the great dame (**Sītā**)
All of you live and prosper like the Banyan tree
And have roots like **Arukam** grass
And you live with all your kith and Kin
Just as the bamboo does."

The manuscript entitled '**Kusalava Svāmi tale**', in the manuscript collection of International Institute of Tamil Studies contains long worship of God, 'In Praise of the Teacher' and parents. The song is as follows and it is in bow-string song style.

"Even if the bow lets off evil, you stay it,
come to protect my bow and the staff in my hand.
Oh! **Kanttaiyā**, protect me, six faced Lord."

It is framed in **Antāti** style along with bow-string mode. After the obeisance to God, it begins as follows.

In the land of lands and in the great city of **Ayōtti**

In the country of countries and in the godly city of **Ayōtṭiyā**

The manuscripts of the Institute of Asian Studies, taken for publication does not contain worship of God, or bow-string form of song. It starts as follows.

‘In the land of lands, in the northern land’

Since this differs from other manuscripts, this was taken for editing and publication.

The structure of the work

There is a total of 24 songs. In between, there are **Viruttams** and lullaby song. Other songs are all in the lengthy structural fashion.

The story starts with the return of **Rāmā** to **Ayōtti** after the crowning of **Vipīṣanā**. **Sītā**’s children wage war with **Rāmā** and his army and after defeating them brings them back to life. They narrate this to their mother and with this the song ends.

Summary of the story

Rama rules over the land

First the glory of **Ayōtti** is narrated. The people of **Ayōtṭiyā** decorate their city. Sitting on the throne, **Rāmā** enquires of **Paratā** the state of the nation. “I gave in writing for people to pay one sixth as tax. But they have cheated me and became quite rich.” **Rāmā** asks him to give gourd seeds to all of them. It was given to **Hanumān** also. **Hanumān**’s seed grew very well and yielded gourd of gold colour. The seeds of others did not sprout at all. **Rāmā** asked them to bring their produce, the gourd. But they said that no gourd grew out of the seed. **Rāmā** asked them to pay a fine equal to the weight of **Hanumān**’s guard. In spite of giving all they have, it did not equal the weight of **Hanumān**’s guard. Losing everything to **Rāmā**, they cursed him and left.

Patrol of the City

One night **Rāmā** patrolled the city in disguise. One washerman thrashed his wife for staying the previous night in another man’s house. She replied, “**Rāmā** had taken back his wife who stayed in **Rāvaṇan**’s palace for few months. But you beat me for staying out only one night.” Hearing

this, the washerman speaks low of **Rāmā**. Wounded and pained by the words of the washerman, **Rāmā** returns to his palace.

The cunningness of Kaikēyi

In the palace **Kaikēyi** asked **Sītā**, “Have you never seen **Rāvaṇaṇ**?” She replied ‘never’. The evil-minded **Kaikēyi** asked **Sītā**, “Did you not see him when you were by his side while lifting you up along with the earth? When you were in **Rāvaṇaṇ**’s prison for ten months, did you not see him at all?”

Getting angry, **Sītā** drew the picture of **Rāvaṇaṇ**. Seeing the painted figure of **Rāvaṇaṇ**, **Kaikēyi** lusted after him, “It is a lie that you were in prison with such a handsome man. You might have lived with him” she said. Hearing this, **Sītā** began to cry and weep. Since it was time for **Rāmā**’s return, **Kaikēyi** gave the picture to **Sītā** and she kept it under the cot.

Rāmā’s anger.

After his return **Rāmā** took rest on the cot. When his sweat fell on the picture it came to life. **Rāmā** in a fit of rage, cut **Rāvaṇaṇ** to pieces, ordered the pregnant **Sītā** to be cut. **Kaikēyi** and **Cumittirai** pacified him. **Rāmā**, not pacified asked **Lakṣmaṇaṇ** to cut **Sītā** after taking her to a forest. When **Lakṣmaṇaṇ** refuses, **Rāmā** tries to kill himself. Therefore, **Lakṣmaṇaṇ** leads **Sītā** to a forest and returns saying that he had killed her and shows the blood oozing out of his foot, a self inflicted one. **Rāmā** cries thinking of **Sītā**.

The birth of Children and their education

Sītā, who was abandoned in the forest, brought forth a baby in **Vālmiki**’s **Āsram**. One day she left the child under **Riṣi**’s care and went out to fetch water. When the sage was in meditation, **Sītā** returned and took away her child. On seeing the missing child, the sage created another child. The children were named **Kusalavaṇ** and **Asalavaṇ**. They learnt education, archery and sword play and became experts.

Later on, they went hunting. When they hunted in the forest of the sage of the cock, they caught hold of him and joined him in hunting.

God comes to Ayōttiya in the guise of a Brahmin

On seeing the children **Nāratar** informs god who takes the guise of a Brahmin and goes to **Rāmā** saying.

“I will not eat in this place since your wife is not here”. Heart struck by these words, **Rāmā** calls **Vaciṣṭa** and asks him to resurrect his wife. The sage sees through his inner eye what has happened and conducts sacrifice.

The horse from the sacrifice

In the sacred sacrifice, a horse was created and it came out. The leather bridle was found with the words, ‘One who controls this horse, should give his daughter to **Rāmā**’. **Haṇumān** took the horse for grazing and tied it. Eventually, it untied itself and ran away to the place of **Kusalavaṇ**. **Kusalavaṇ** and **Asalavaṇ** got it tied up. A fight arose between **Haṇumān** and the boys in which **Haṇumān** got defeated and ran away to report it to **Rāmā**.

War between **Rāmā** and the children

Rāmā’s army was defeated first and later **Rāmā** himself came to fight. All of them are destroyed by the missile of the children. Making **Rāmā** swoon, **Kusalavaṇ** wears the Crown of **Rāmā**. **Rāmā** gets very angry and mentions his name and his father’s name. He asks them to mention their father’s name.

Children realise the truth

The children came to **Sītā** and demanded mentioning their father’s name. When **Sītā** says, “He is your father”, they feel very sad and resurrect all of them. Learning the truth, **Rāmā** gets angry with **Lakṣmaṇaṇ** for not killing her and goes back to **Ayōttiya**. The children tell **Sītā**, that all of them were given back their life.

Characterisation

In Sanskrit works, the Characters of **Kriṣṇā** and **Rāmā** are created with divine qualities. In Tamil literature, they are delineated as epic heroes. In oral literature, all the qualities of the common people are imposed on them.

As a proof, in the epic, Ram Raj refers to a good country where justice flourishes, without any difference.

Whereas in the manuscripts, hearing that people are living prosperously, **Rāmā** is unable to bear it. He asks them to plant gourd seeds and makes the plant not to grow. He allows only **Haṇumān**'s gourd to grow. He confiscates all their property by trick. They curse him saying, "will not there be a fire on your roof? As you had gone to the forest earlier, won't you go back again?". When **Rāmā** goes out for night watch of the city, the purpose is said to be to find out whether people call **Rāmā** great? Or **Paratan** great?

In the epic **Sītā** is projected as if she respects her mothers-in-law. But in this ballad, it is not so. When **Kaikēyi** suspects her chastity she is created as a character who abuses "Oh! this wicked woman, will she not die"? **Kaikēyi** also is depicted as if she is lusting after **Rāvaṇan**. She is also created as a characterless woman who curses saying "I have already sent her to forest for fourteen years, if I do not send her to the dark forest for another fourteen years, I am not **Kaikēyi**." But she accepts before **Rāmā** that **Sītā** was blameless and that she was at fault.

Similes

In this work a number of beautiful similes occur. When **Kaikēyi** asks **Sītā** whether she had not seen **Rāvaṇan**, **Sītā** replies, "with the eyes that saw the mountain, will I look at a clod (lump) of mud (earth). With the eyes that saw the tiger, will I look at the kitten, with the eyes that saw the elephant, will I look at the lamb?"

Here **Rāmā** is compared to mountain, tiger and elephant. **Rāvaṇan** is compared to a lump of mud, kitten and lamb.

When **Sītā** draws the picture of **Rāvaṇan**, his appearance is described as follows : His ten heads were like towers, his body was like a huge mountain, his twenty eyes were like round plates, his tongue was like a mount, his nose like a sword and his hand was like palmyra.

Sītā's belly is compared to banyan leaf - when **Rāmā** asks **Lakṣmaṇan** to cut **Sītā**, **Lakṣmaṇan** suffers like a wounded stag. **Sītā**, while going away from **Rāmā**, cries, weeps saying "can a tree go away from the earth? Can the shadow leave the tree? Can fragrance go away

from the flower? Can the calf go away from the cow? In happy days, even the bitter neem was sweet? In days of anger even sugar is bitter. We were one like oil inside sesame. Now we separate like oil and oilcake." Thus many comparisons are made use of.

The rural mode, their belief and customs and habits

Whenever **Sītā** is suffering, the following lines are repeatedly used.

Is it my fate? Is this the writing of **Brammā** on my head.

Is my fate like this?

Is it the command of my man?

I was born a woman to suffer like this

From this we understand the belief of the people in fate, **Brammā**'s writ, etc. When **Rāmā** tells to cut **Sītā**, others insist on the point that injustice to a woman is a serious crime.

In many rural based manuscripts, the sufferings of a pregnant lady, month wise, are narrated. Delivery room construction, women helpers being called, calling the midwife, are described. In this manuscript also, after the construction of delivery room for **Sītā**, **Pattirakāḷi** appears as the midwife. After cutting the navel connector, giving medicines and administers anti mosquito drugs, she sings the lullaby and names the baby. Making the child learn the alphabets at the age of seven, giving offerings such as puffed rice, groundnut, flattened rice, coconut, measure of paddy, the holy pot, etc. and asking him to pronounce **Namacivāyā**, learning the stick game, giving presents to the teacher and such habits are mentioned in this manuscript.

The use of regional vocabulary

In this manuscript, the regional usage of words which is in vogue in Nagarcoil is found. For **Tōṭṭam** (Garden) the word **Valavu** is used. For nature's call, **Valavatai** is used. For **Sōrvu** (tiredness) **saṭavu** is used. For citizens, the word **Camusari** is used. For father, **Ayyā** is used. For the word **Veku**, **Baku** is used. For the word **Kaṭṭi**, **Keṭṭi** is used. **Iraṇṭu** (two) appears **raṇṭu**, **Vaṇṇāra payal**, donkey **Pattukira Kampu**, **Paḷikāri**, **Caṇṭāḷi** are also used in this ballad. **Verri** (success) is called **kelittal**. Like **Maturai** is misspelt as **Marutai**, **Aparātam** (fine) is misspelt as **Avatāram**. Child without a father is called **Peṭṭimakaṇ**. **Rāmā** is called

Māyavar, Green Sky coloured one, the world measurer, **Harikōpālā**, **Rakurām**, **Sri Rāmā** , **Svāmi Nāyak**.

Comparative research Variations in the story

In the original story of the **Rāmāyaṇam**, in **Uttara Kāṇṭam**, **Sītā** who was left in the forest brings forth two children. The sage **Vālmīki** takes a religious grass called **Kusam**. Taking a handful, he divides it into two and he prays **Rakṣāmantrā** over them. He asks the sages to knead one end and bring forth one child and similarly knead the other end and brings forth another child.

The one kneaded by **Kusam** is **Kusan**, the other one kneaded by **lavam** is **lavan**.

But in this rural ballad it is said that one child was born and was named **Kusalavan**. Since **Sītā** took away the child, not knowing this **Valmiki** took **tarrupai** grass and created another child who resembled the first child and hence he was called **Asalavan** (Copy of the original).

In **Uttara Kāṇṭam** it is stated that after the war between **Kusalavan** and **Rāman**, **Sītā Tēvi** disappears in the earth split, in order to prove her chastity. In the rural stories, to maintain her chastity **Sītā** plunges into the burning fire with her children. **Asalavan** created out of **tarrupai** grass is burnt. **Sītā** and **Kusalavan** come out untouched by fire. Since **Kusalavan** says that he will not go to **Ayōttiyā** without **Asalavan**, the latter is brought back to life. Then all of them go to **Ayōttiyā**. After crowning **Kusalavan**, **Rāmā** and **Sītā** go to **Vaikuntam**.

Uttara Kāṇṭam does not have the story of **Rāmā** 's giving gourd seed to be planted by the citizens and asking for the fruit and people losing all their wealth to **Rāmā** . Similarly **Sītā** 's act of drawing **Rāvaṇa** 's figure is not found in **Uttara Kāṇṭam**. All this is the imagination of the rural folk.

In one of the publicaions of International Institute of Tamil Studies the following is stated. People gave it in writing that whatever grown above the ground belongs to **Rāmā** . They cultivated tubers. Thus they cheated **Paratan**. Next Year, they gave it in writing, that whatever grows below the ground belongs to **Rāmā** . Then they cultivated paddy, sugarcane, etc.

Thus, this time also they cheated. From this we understand the reason for **Rāmā**'s anger and why he counter cheated the people. But in the manuscript of IAS, this is not found.

In the Publication of the I.I.T.S., the following is stated : **Rāmā** gave each one gourd seed to the people for planting, and wanted the gourd to be bought from the people. But he gave a curse for it not to grow. At the same time **Rāmā** gave one seed to **Haṇumān**. It grew and yielded a golden gourd. After one month **Rāmā** asked the people to buy the gourd from any where and he cursed the gourds to go rotten. He called Visvakarman to estimate the value of **Haṇumān**'s gourd. The goldsmith said, "I cannot estimate its value, you can ask for gold equalling the weight of gourd." All the properties like land, house, fields, goats, cattle, **Maṅkala sūtra**. Could not equal the weight of **Haṇumān**'s gourd. **Rāmā** was glad that he got all that the people earned and cheated for fourteen years. He put them in the granary on which is written '**Rāmā** and **Lakṣmaṇan**'. He gave an empty vessel to the people and made them ascetic and then gave obsequies to his father. There is no information that people cursed him.

Moreover it is stated that **Sītā** in the fifth month of her pregnancy, desired to see the forest. This is not found in the manuscript of IAS.

In The publication of I.I.T.S. it is stated that without the knowledge of the palace watchman he came for city check. But in the manuscript of IAS it is stated that he came out without the knowledge of **Vanniyās** and **Maṛavās** at the gate.

In the publication of I.I.T.S., after coming out **Rāmā** straightaway went to **Washerman** Street. But in the manuscript of IAS, he crossed **Maṛavā** Street, **Vanniyā** Street, **Cettiyār** Street, **Goldsmith** Street, **Muslim** Street, **Malukkar** Street and finally came to **Washerman** Street.

In the publication of I.I.T.S., the washerman's wife is said to have another husband. In this manuscript of IAS she is said to be concubine of a **vanniyā**.

In the above mentioned publication, when the washerman beats his wife she says that injustice to or illtreatment of women is worse than killing a cow, killing a Brahmin and sitting a tank. This information is not given in the manuscript of IAS.

In the above mentioned publication, **Kaikēyi** gathers all information about the fourteen year forest life from **Sītā**. **Rāvaṇaṇ** asks **Sītā** what he has in her hands. She says he has *Ecariku* (Conch, accept) in one hand. For the question what he has in another hand, she says that it is *ōṭu* (run, tile). Hearing this, the chariot began to accept and run. These informations are not found in the manuscript of IAS.

IAS manuscript narrates that before going to forest **Sītā** venerated **Rāmā** from every side. **Rāmā** turned his face away every time. This is not mentioned in the publication of the I.I.T.S.

Lakṣmaṇaṇ's resolve to kill **Kaikēyi**, the people's cry when **Lakṣmaṇaṇ** takes **Sītā** to the forest and returns after leaving her in the forest, **Lakṣmaṇaṇ**'s pacifying of **Rāmā** and the mothers and such informations are not found in the manuscript of IAS but it is found in the publication of I.I.T.S.

In the manuscript of IAS, **Lakṣmaṇaṇ** cuts his foot to show blood. In the I.I.T.S. publication it is stated that he cut the ear of a deer to show blood.

The servants who came to pluck the flowers heard the voice of **Sītā** and ran to report to **Vālmīki** out of fear. This information is not found in the manuscript of IAS.

I.I.T.S. it is stated that a message was written on the forehead of the horse. But the manuscript of IAS states that the following was written on the bridle of the horse. "Tirumāl Perumā! cannot get on this horse, **Tēvēntiraṇ** too cannot do so. Whoever climbs and rides this horse should give his daughter to **Rāmā**."

The I.I.T.S. publication states **Sītā**'s children caught **Haṇumāṇ** and **Aṅkatan** and brought them to **Sītā**. Realizing the turth, **Sītā** went to the battle field and cried and all of them were brought back to life. On seeing **Asalavaṇ**, **Rāmā**'s suspicion being aroused, **Sītā** once again enters the fire. Since **Asalavaṇ** is created out of *tarruppai* grass, he is burnt. Since **Kusalavaṇ** refuses to go to **Ayōtthiyā** without **Asalavaṇ**, the latter is brought to life. **Rāmā** crowns **Kusalavaṇ** and then goes to **Vaikuntam**. The story ends with this.

In the manuscript of IAS, when **Kusalavan** wears **Rāmā**'s crown, **Rāmā** asks him his father's name. They go to their mother to find out their father's name. Learning their father's name they go to the battlefield and resurrect all of them. **Rāmā** goes to **Ayōtthiā** and the children tell their mother that they have brought back to life all of them. With this the manuscript comes to an end.

குசலவன் கதை (அயோத்தியின் சிறப்பு)

1. நாடான நாடதிலே நல்லவட சீமையிலே
தேசமான தேசத்திலே சிறந்தஅயாத்தி¹ பட்டணத்தில்
மாதமூன்று மழைபொழியும்² வருஷம் மூன்று பூவினையும்
தேசம் மெய்க்க புகழ்³ சிறக்கும் தெய்வஅயோத்தி⁴ பட்டணத்தில்

சீமை - தேசம், நாடு. பூ - விளைவுப் போகம், பொழியும் - பெய்யும்

க.சொ : 1. ஐயோத்தி 2. பொளியும் 3. புகள் 4. ஐயோத்தி

The Story of Kusalavan (The greatness of Ayōtti)

In the land among lands, in the great northern land,
In the country of countries, in the great city of Ayōtti¹.
Where it rains regularly thrice a month, where the land
yields thrice a year.
In this famous devine city of Ayōtti praised by all landed.

1. Ayōtti - The birth Place of Rāmā.

(அயோத்தி மக்கள் தெருக்களை அலங்கரித்தல்)

வந்தார்மாயவர் வந்தாரென்பர் வன்னத்தெருக்களை யலங்கரிப்பார்
தெருக்கள்தோறும் அலங்கரிப்பார்¹ தெருவில்தோரணங் கட்டிடுவார்
வாடாமல்லிகை கட்டுவார் மல்லிகைசெண்பகற் தூக்கிடுவார்.

மாயவர் - திருமால். தோரணம் - அலங்காரத் தொங்கல்.

க.சொ : 1. யலங்கரிப்பார்.

(The people of Ayōtti decorate the streets)

They say here came Tirumāl as Rāmā, people decorate the streets.

They add colour to the streets, and tie festoons adorn the streets.

They tie Jasmine that never dries up and lift up Jasmine *Cerṇpakā*.¹

1. Jasmine, *Cerṇpakā* - flowers.

(இராமர் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருத்தல்)

சிங்காசனமேடை யானதிலே சுவாமிநாயகர் வீற்றிருக்க
தன்னுடைய¹ தம்பிமார்கள் சத்துருக்களும் அடிதொழு²
கோசலைகைகேசி சுமித்திரையாள் கொடியிடைமாரையும் அடிதொழுதார்³ 10
அயோத்தியாபுரி⁴ சனங்களெல்லாம் அச்சுதரைவந்து அடிதொழுதார்⁵
தெருணமெல்லாம் தான்வணங்க சிங்காசனத்திலே வீற்றிருந்தார்.

சிங்காசனம் - அரியணை. நாயகர் - அரசர், கொடியிடைமார் - கொடிபோன்ற
இடையினையுடைய பெண்கள். அச்சுதர் - இராமர். அடி - காலடி. தெருணம் - தெற்கு.
க.சொ : 1. தன்னுடைய 2. யடிதொழு 3. யடி தொழுதார் 4. அய்யோத்தியாபுரி 5. யடி தொழுதார்.

(Rāmā is seated on the throne)

On the dais where the throne is, the Central Godly king is seated
Surrounded and worshipped by brothers,
And he worshipped his mothers Kōcalai, Kaikēyi and Cumittirai.
All the people of Ayōtti worshipped the feet of Rāmā.
All those from the south zone worshipped Rāmā seated
on the throne.

(இராமர் பரதனிடம் வினவுதல்)

பள்ளிகொண்ட பெருமானும் பரதனைப்பார்த் தேதுரைப்பார்
என்னுடைய¹ தம்பி பரதாழ்வார்² ஏற்ற அயோத்தி³ ஆண்டிருந்த
பதினாலு வருஷம் வனம்போனேன் பார்அயோத்தியை⁴ ஆண்டிருந்தார் 15
தாய்மார்கள் மூபேருக்கும் தானே செலவுகள்⁵ கொடுத்தார்.

பள்ளி கொண்ட பெருமாள் - பாற்கடலில் ஆதிசேடனாகிய பாம்பின் மேல் பள்ளி
கொண்டிருப்பவர் திருமால். இராமர் திருமாலின் அலுவலரும் என்பது புராணச் செய்தி. எனவே இராமர்
பள்ளி கொண்ட பெருமாள் எனக் குறிக்கப்பட்டுள்ளார். பரதாழ்வார் - பரதன். வனம் - காடு.
க.சொ : 1. என்னுடைய 2. பரதாழ்வார் 3. ஐயோத்தி. 4. அய்யோத்தி 5. செலவுகள்

(Rāmā enquires Paratan)

The reclining Perumā! (Rāmā) enquires Paratan¹
My dear brother! you were ruling over Ayōtti,

I lived in the forest for fourteen years,
You were ruling here and you gave the expenses
to all three mothers.

1. Paratan - The younger brother of Rāmā

(பரதன் தன் ஆட்சி குறித்துக் கூறுதல்)

சிறீராமரும் கொன்னபோது தீரன்பரதாழ்வா ரேதுசொல்வார்
வாரும் கண்ணா கோபாலரே மனுக்களைக்காத்த அதிபதியே
ஆறிலொரு கடமைதண்டி அசையாத மணியங்கட்டி¹
கொடுமைகளைத் தீர்த்துக் குவலயத்தை யாண்டிருந்தேன் 20
தாய்மார்கள் மூபேருக்கும் தானேசெலவு² கொடுத்துவந்தேன்
காவலர் சேவகற்கு கடுகசம்பளம் நான்கொடுத்தேன்
மிஞ்சினதோர் திரவியத்தை வெண்ணெயுண்ட³ பெருமானே
ராமா லெக்சுமணாவென்று இரண்டுள்ளஞ்சியங் கட்டிவைத்தேன்
என்றுரைத்த தம்பிரதாழ்வார்⁴ ஏதுசொல்வார், கோபாலா! 25
ஆறிலொரு கடமையென்று அடையோலை யெழுதிக்கொடுத்தேன்
ஆண்டுபதினாலு வருஷத்திற்கும் அடைத்துக்கடமைக்கு நான்கொடுத்தேன்
ஆகையினால் மாயவரே அந்தநல்ல சமுசாரிகள்
செல்வத்தினால் மிகுந்துபோனார் அயோத்தி⁵ சமுசாரிகள்
பரதாழ்வார் சொன்னபோது பச்சைசுமுகில்வர்ண ரேதுசொல்வார். 30

தீரன் - வீரன். கோபாலர் - பசுக்களைக் காத்தவர் (கண்ணனாக ஆயர்பாடியில்
வளர்ந்தபோது பசுக்களைக் காத்தவர் திருமால்.) மனுக்கள் - மக்கள். கடமை - வரி. தண்டி -
வசூலித்து. குவலயம் - உலகம். காவலர் - காவற்காரர். சேவகர் - ஊழியர். கடுக - விரைவாக.
மிஞ்சினது - எஞ்சினது, திரவியம் - செல்வம். களஞ்சியம் - பண்டகசாலை. அடையோலை -
அடமானப்பத்திரம். சமுசாரிகள் - குடிமக்கள். முகில் - மேகம்.

கூ.சொ : 1. கெட்டி 2. சிலவு 3. வெண்ணெயுண்ட 4. பரதாழ்வார் 5. அயோத்தி

(Paratan speaks about his rule)

When Sri Rāmā asked like this Paratan replied.
Oh Kaṇṇā! Kōpālā one who protected the people!

Lord of all things, I did collect tax, one part in six
 And tied the bell of justice and ruled the world rightly
 I paid the expenses of all the three mothers,
 And paid the salaries of the soldiers that protect the land.
 All the remaining money, Oh butter eating **Perumāḷ**,
 I have saved in the granary named **Rāmā Lakṣmaṇā**,
 Thus answered **Paratan**
 I have given promisory bond for the tax collected,
 I have done like this for all the fourteen years.
 As a result, Oh **Māyavā**¹, those running their families, the people
 Have given rich in **Ayōtti**
 What will the green coloured one say to these words of **Paratan**.

1. **Māyavar** – One not easily understood (God), He who performs Mysteries.

(இராமர் சமுசாரிகளுக்குப் பூசணிவிதை கொடுத்தல்)

அந்தசமுசாரி மார்க்களையும் அச்சுதராமரும் தானழைத்து¹
 என்னுடைய² அய்யா தசரதரும் இறந்துவெகு காலமாச்சு
 அவரிருந்த தியதியிலே அன்னதானங் கொடுக்கவேணும்
 (அய்யாவுட சிலவுக்குத்தான் ஆளுக்கொரு காய் தந்திருவீர்)
 என்று சொல்லியே பெருமானும் ஏற்றசமுசாரி மார்களுக்கு
 ஆளுக்கொரு பூசணிவித்தை அச்சுதராமரும் கொடுத்துவிட்டார்
 வாங்கியந்த சமுசாரிகள் மாயவரைத்தொழுது கொண்டபேனார்
 பூசணிவிதையைச் தானெடுத்துப் புகழ்பெரிய³ சமுசாரிகள்
 மாயன்ரெகுராமர் தஞ்சமென்று வரிசையுடன் ஊன்றிவிட்டார்.

35

அய்யா – தந்தை. அன்னதானம் – அன்னக்கொடை (அன்னம் – உணவு). வித்து –
 விதை. தஞ்சம் – அடைக்கலம். வரிசை – ஒழுங்கு. தியதி – தேதி.

க.சொ : 1. தானனைத்து 2. என்னுடைய 3. புகள்பெரிய.

(Rāmā gives green gourd seeds to all married ones)

Calling all the married ones, **Accuta Rāmā** said,
 “It is long since my father **Tacaratā** died
 I must offer food for the poor on his death anniversary”
 Every one of you must give one fruit of greenguard in one month
 Saying this, he gave each married member,
 The seed of the green gourd. Thus did **Accuta Rāmā**,
 Receiving each one worshipped **Rāmā** and left
 Having recourse to **Rāmā** they planted the seed in line.

(அனுமானின் பூசணி மட்டும் காய்த்தல்)

இப்படியாக யிருக்கையிலே¹ என்பெருமான் வந்து சொல்வார்
 வாளுமானை வரவழைத்து வாய்த்தவித்தை ஊன்றச் சொன்னார் 40
 பெருமான் சொல்லவே அனுமானும் பூசணிவித்தை ஊன்றிவிட்டான்
 முளையாகி யிலையாகி முளைத்துஅது தழைத்திடவே²
 ஒருகொடி யதுதான்வீசி உற்றபூவது தான்பூத்து
 தங்கநிற மேனியாகத் தானேஒருகாய் காய்த்திடவே
 மயில்ராவணனைச் சம்மாரஞ்செய்து மங்கைசிறை மீண்டஅனுமாருடன் 45
 கண்டிருந்து அரிகோபாலர் கையைப்பிடித்தவர் முத்தமிட
 சீதாதேவி மணவாளர் சிம்மாசனத்திலே வீற்றிருந்தார்.
 தசரதகுமாரன் ரெகுராமர் தாரணிதன்னை யாண்டிருந்தார்.

வாய்த்த - கிடைத்த. தழைத்தல் - வளந்தல். உற்ற - தகுந்த. மயில்ராவணன் - மயில்
 ராவணன் தாயாதி வார்க்கத்தில் இராவணனுக்குச் சகோதரன். இராவணனின் வேண்டுகோள்படி
 இவன் இராம இலக்குமணரைக் காளிக்குப் பலிதருவதாக வாக்களித்தான். இதையறிந்த அனுமான்
 இராம இலக்குமணரைத் தன் வாலினால் ஒரு கோட்டை கட்டி அதற்குள் பாதுகாத்து வந்தான்.
 மயில்ராவணன் விஷணு போல் உருக்கொண்டு அனுமானின் வாய்வழி புதுந்து இராம
 இலக்குமணரைத் தூக்கிச் சென்று பாதாள லங்கையில் காவல் வைத்தான். அனுமான் மயில்
 ராவணனைக் கொன்று இராம இலக்குமணரை மீட்டான் என்பது கதை. சம்மாரம் - அழிவு. மங்கை
 - பெண், சீதை. தாரணி - பூமி.

க.சொ : 1.யிருக்கயிலே 2. தனத்திடவே

(**Haṇumān's green gourd alone yields fruit**)

When things pass on like this, my Lords said,
He called the brave **Haṇumān** and asked him to sow the seed.
Since **Perumā!** said so, **Haṇumān** sowed the seed.
It germinated, putforth leaves and grew well, flourished,
It grew forth long creeper like, flowered
And yielded only one gourd of golden hue.
Hari Kōpālar cought hold the hand of **Haṇumān**
who released **Sītā** from prison killing **Mayil Rāvaṇan**¹ and kissed it.
The husband of **Sītā Tēvi** was on the throne
The son of **Tacaratār**, **Rakuramar** was ruling over the world.

Mayil Rāvaṇan – brother of **Rāvaṇan**.

(சமுசாரிகள் வாடி நிறைவு)

அயோத்தியாபுரி சமுசாரிகள் அப்போது அவ ரேதுசொல்வார்
கொல்லையிலே ஊன்றினவித்து கொடிவீசித் தான்படர்ந்து 50
வழிதனிலும் முற்றத்திலும் வழிபோக யிடமுமில்லை
உலகமெல்லாந் தான்படர்ந்து ஒருகாயுங் காய்க்கவில்லை
ஊரிலுள்ள சனங்களுக்கும் உலகளுந்தோனுக்கும் ஏதுசெய்வோம்
திங்களுதயங் காலத்தாலே சிரீராமசுவாமி அவர்களுக்கு
ஆளுக்கொரு பூசணிக்காய் அரிராமருக்குக் கொடுக்கனுமே 55
மாயவர்க்கென்ன செய்வோமென்று வாடிநின்றாரே சமுசாரிகள்.

கொல்லை – தோட்டம். உலகளுந்தோன் – திருமால் (இங்கு இராமரைக் குறித்தது), திங்கள்
மாதம். உதயம் – உதித்தல். வாடி – சோர்ந்து.

க.சொ : 1. ஐயோத்தியாபுரி.

(Dejection of the people)

The citizens of **Ayōttiya** said like this.

“The seed sown in the backyard, grew well,
The creeping plant spread on the path, in the portico
Leaving no space to walk. Although spread far
And wide, it has not yielded any fruit.
What shall we answer the one who measured the world¹
And the people. At the start of the month
Each of us should give a fruit to **Hari Rāmā**
What shall we do ? They stood worried and confused.

1. **Tirumāl** (**Rāmā** here) measured the three world with his foot in the **Tirivikrama Avatār**.

(இராமர் பூசணிக்காய் பறித்துவரக்கூறல்)

இப்படியாக யிருக்கையிலே¹ என்பெருமானும் ஏது² சொல்வார்
சமுசாரிமார்களை வரவழைத்துத் தானேவரும்படி காவலரை
காவலர்களைத் தானனுப்ப கண்டுசமுசாரி மார்களுல்லாம்
சமுசாரிமார்க் ளெல்லோரும் தரணியளந்தோனை வந்துகண்டார் 60
சுவாமிஅடிகரி ரெகுராமர் சொல்லுவார்சமுசாரி மார்களிடம்
பூசணிக்காய் தான்பறித்துப் புகழ்பெறவே³ வருவீரென்றார்.

தரணியளந்தோன் - உலகளந்தோன்.

ச.சொ : 1.யிருக்கையிலே 2.ஏது 3.புகள்பெறவே

(**Rāmā** asks them to pluck the fruit of green gourd)

When thing passed on thus, **Perumā!**, our Lord,
Sent guards and messengers to bring the people
On seeing this, the family based married ones
Came to meet the one who measured the world.

Lord Hari Hari **Raku Rāmā** told the married ones
To bring the green gourd fruit and get their due fame.

(சமுசாரிகள் கலக்கத்துடன் சுவாமிநாயகரைத் தொழுதல்)

என்றுகூற சமுசாரிகள் ஏங்கிமனமது தான்பதறி
ஒன்றுமுரையாமல் சமுசாரிகள் ஓடிநடந்தனர் அங்குநின்ற
அங்கு நில்லாது ஓடிவந்து அந்த சமுசாரி மார்களைல்லாம் 65
என்னசெய்வது என்று சொல்லி எண்ணியிருக்கிற வேளையிலே
மாயன்அரிகரி கோபாலர் வாய்த்ததுதுவன் தனையழைத்து
பூசணிக்காய் பறிக்கப்போன புகழறும் சமுசாரிகளை
சமுசாரிகள் இன்னம் வரக்கானோம் சமுதியில்சென்று அவர்களையும்
கூட்டிவருவாய் தூதுவனே கூண்டசமுசாரி மார்களையும் 70
உலகளந்தோனும் சொன்னபோது ஓடிவந்தானே தூதுவனும்
வாரும்பிள்ளாய் சமுசாரிகளே மாயன்உங்களை வரவேசொன்னார்
பூசணிக்காய் தானெடுத்துப் பின்னாலேகொடு வரவேசொன்னார்
உலகளந்தார்க்குக் கொடுபோக ஒருகாயும் காய்க்கலையே
தூதுவனும் சொன்னவுடன் சோர்ந்துவிட்டாரே சமுசாரிகள் 75
சமுசாரிகள் ஒருபோலேவந்து தயங்கியவங்கியே கூட்டமிட்டார்
இந்தநல்ல கூட்டத்தோடே என்பெருமானைக் கண்டுகொள்வோம்
சமுசாரிகள் ஒருபோலேவந்து சுவாமிநாயகரைத் தொழுதார்.

ஏங்கி - அஞ்சி. பதறி - நடுங்கி. எண்ணி - நினைத்து. வேளை - காலம். இன்னம் -
இதுவரை என்பதன் பேச்சுமுக்து. சூதி - உடனடியாக. கூண்ட - திரண்ட. கொடு - கொண்டு
என்பதன் இடைக்குறை. தயங்கி - கலங்கி. ஒருபோலே - ஒன்றுபோலே.

க.சொ : 1. புகழறும்

(The people worship the Lord with trepidation)

On hearing this, the married ones got agitated and afraid
Saying nothing, they rushed out,
Those who were running and those who were motionless

Stood not knowing what to do. At that moment
Hari Hari Kōpālān called his ambassadorial messenger
 And asked, that those went to pluck the gourd
 Have not yet returned. Go quickly
 And bring all those married ones.
 Where the world measurer said this
 His messenger ran to fetch the married ones.
 And told them to come and meet the mysterious¹ Lord
 And asked to bring with them the fruit of gourd
 But there was no fruit to be taken to him
 Hearing the messenger, the married ones got restless and tired
 All of them came together and assembled with hesitation.

1. mysterious Lord – Māyaṇ – God Rāmā.

(பூசணிக்காய் எங்கே என இராமர் வினவலும் சமுசாரிகள் பதிலும்)

அடிதொழுத சமுசாரிகளை அழகுபூசணிக்கா யெங்கேயென்றார்
 பச்சைசுமுகில்வாணர் கேட்டபோது பதறிப்பதறியே சமுசாரிகள் 80
 உலகளந்தோன் தந்தவித்து ஒங்கிப்படர்ந்ததே யல்லாது
 பூலோகநாதரே உம்மாணை பூசணிக்காய்ஒன்றும்¹ காய்க்கவில்கலை
 ஆகையினால் மாயவரே அச்சதராமரே சொல்லக்கேளும்
 பூசணிக்கா யொன்றுக்குத்தான் பெறும்விலைகள் தந்துபோறோம்
 ஆளுக்கொவ்வொரு காய்க்குவிலை அரிராமரே தந்துபோறோம். 85

ஒங்கி – உயர்ந்து. ஆணை – சத்தியம்.

அ.சொ : 1. யொன்றும்.

(Rāmā's question about the green gourd and the reply by the citizens)

The citizens who worshipped his feet were questioned about the
gourd

When the green coloured Rāmā put this question they were all
terribly shaken,

The seed given by the world measurer spread fast and wide
 But didn't produce a single fruit, oh the Lord of the world,
 Oh **Rāmā**! Lord of mystery, kindly listen to what we say,
 We shall pay the price for the fruit whatever it is worth,
 Each one of us will pay the price for one fruit each.

(அனுமான் பூசணிக்காய் பறித்து வரல்)

சமுசாரிகள் சொன்னபோது சவாமிதூதனை வரவழைத்து
 போருக்குவீரன் அனுமானேஉன் பூசணிக்காயைப் பறித்துவாடா
 தேவாதிதேவர் இருக்கம்தீர்த்த சீதைமணவாளர் சொன்னபோது
 பெருமாளிட்ட தூதுவனும் பூசணிக்காயைப் பறித்துவந்தான்.

இடுக்கம் - துன்பம்.

(**Hanumān** plucks and brings his fruit)

When the citizen said so, the Lord called his ambassador,
 Oh! **Hanumān** ! The great warrior, pluck and bring your gourd
 When the Lord of Lords ! The spouse of **Sītā**
 who solve the problems of the heavenly beings, said so
 The messenger of **Perumā**! did accordingly and brought the fruit.

(அனுமானின் பூசணிக்காய்க்கு ஆசாரி விலை மதித்தல்)

அயோத்தியாபுரி தன்னிலொரு ஆசாரியை அழைத்துவந்தார்.
 வாரும் பிள்ளாய் ஆசாரி! வாய்த்தபூசணிக்காய் நிறுமென்றார்.
 பூசணிக்காய் தானிறுத்துப் பெறும்விலையது நீமதிப்பாய்.

90

கோசலைகுமரன் சொன்னபோது கூர்மையாய்ப் பார்த்த ஆசாரி
 கீழும் மேலும் தான்புரட்டி¹ கீர்த்திபெற்ற ஆசாரியார்

வாளுமான் காய்தனக்கு வரிசையுடன் விலைமதிக்க

95

மாயவரே ரெகுராமா மண்ணெந்த நெடுமாலே

காசினியெல்லாம் விலைகொண்டாலும் காய்க்குவிலையது போராது

நாடெல்லாம்விலை மதித்தாலும் நல்லகாய்க்கு விலைகாணாது
ஆசாரியவன் சொன்னபோது அச்சுதர்சமுசாரிகளுக்² கேதுசொல்வார்.

கீர்த்தி - புகழ். கூர்மை - நுண்மை. மண்ணுந்த நெடுமால் - உலகமுந்த நெடுமால் (இராமர்).
காசினி - உலகம். போராது - போதாது.
கூசொ : பரிபாடி உகள்க்

(The goldsmith calculate the value and price of Hanumān's fruit)

A goldsmith was brought from Ayōtti

Oh ! Goldsmith, come and weigh the green gourd

Weighing the fruit, the green gourd, you calculate the worth of his
fruit

When the son of Kōcalai (Rāmā) said so the goldsmith looked
steadily

The famous goldsmith turned the fruit this way and that

And mentally worked out the value of Hanumān's fruit

And he said, "Oh Lord of mystery, Raku Rām, thou art Perumā!

Who measured the whole world, even if the wholeworld is given

As a price to this fruit, it will not be enough for this fruit

Even if the whole land is given, it will not be sufficient price for this
fruit

When he said so, Accutan (Rāmā) said the following to them.

(சமுசாரிகள் புலம்பல்)

காசினியிலுள்ள சமுசாரிகள் காய்க்குவிலை கொடுத்துநீர்போலீர் 100
மாயன்ரெகுராமர் சொன்னபோது வாய்விட்டமுதாரே சமுசாரிகள்
என்ன செய்வோம் இது ஏதுசெய்வோம் என்றமுதாரே சமுசாரிகள்
பதினாலு வருஷம்மட்டும் பரதந்தேசத்தில் வாழ்ந்திருந்தோம்
கள்ளநாராயண நிலலாத கவலையில்லாமல் வாழ்ந்திருந்தோம்
மாயவர் ரெகுராமர் தஞ்சமென்று மாயச்சூதாலே பார்த்திருந்து 105

ஒடிவந்து சமுசாரிகள் உடமையெல்லாம் தானுருக்கி
கட்டிகட்டியாய்த் தான்திரட்டி கார்வண்ணர் முன்பிலே வைத்தமுதார்
அமுதகுரலது தான்கேட்டு அவரவற்குத் தகுந்தபடி
வைக்கவைக்க வாங்குதல்லோ மாயவனார் பூசணிக்காய்
கூடவைப்பார்க்கும் நிறைசரிதான் குறையவைப்பார்க்கும் நிறைசரிதான் 110
எல்லோர்க்கும் நிறைசரியாய் ஏற்றதிராசே நீயிருப்பாய்
அவரற்குத் தகுந்தபடி அனுமான்பூசணிக் காயேநீயிருப்பாய்
மாயன்ராமரும் வரங்கொடுத்து மாயக்கண்ணாலே பார்த்திருந்தார்
கண்டிருந்த அரிகோபாலர் கையைத்தட்டியே தான்சரித்தார்
மாவேலி தேசம் பறித்துப்போன வாழ்வையெல்லாம்

பறித்துக்கொண்டார்

115

கள்ளராமரும் செய்தவுடன் கண்ணீர்விட்டுமுதார்சமுசாரிகள்
குடிகளானவர் அமுதகண்ணீர்உன் கூரையிலேதீப் பிடியாதோ
முன்னேவனம் போனதுபோலராமா இன்னும்வனம் போகாயோ
என்றுசொல்லியே சமுசாரிகள் இரைந்துஅமுதவர் தான்போனார்

உடமை - உரிமைப்பொருள். கார் - கருமை. ஏற்ற - தகுதியான. மாவேலி - மாவேலி
ஓர் அரசன். திருமால் வாழ்ந்த அபதாரம் தாங்கி மாவேலியிடம் சென்று மூன்றடி மண் வேண்டி
அவரும் தரைவார்த்துக் கொடுக்கிறார். திருமால் நெடுமாலாய் வளர்ந்து ஈரடியால் மேலுலகையும்
கீழுலகையும் அளந்து மூன்றாம் அடிக்கு இடம் காணாமல் மாவேலியின் தலையில் கால் வைத்து
அவனைப் பாதாளத்தில் அழுத்தினார். மாவேலியின் தேசத்தைத் திருமால் பறித்துக் கொண்டதால்
அவரின் அவதாரமான இராமர் மேல் இந்நிகழ்ச்சி ஏற்றிக் கூறப்பட்டுள்ளது. இரைந்து - கூச்சலிட்டு.

க.சொ : 1.யினி

(The words of sorrow by the people)

Oh citizen of this earth! Pay the price for this fruit and then go
When mysterious Rāmā said so, they began to weep aloud
“What shall we do now ? What can we do now” saying his
they wept
For fourteen years we lived in the land of Paratan,

Without any worry from the deceptive tricky **Nārāyaṇā**
 Coming to mysterious **Rāmā** as a shelter and recourse
 Seeing the dicy trick, all those came bringing all their gold melted
 They brought lump after lump of gold and placed it before him.
 Their wailing sound is heard and they put gold accordingly
 to their capacity
 But the fruit of the mysterious Lord takes in whatever is put
 Whether is gold of heavy weight or less weight it equals everything
 Oh! The wonderful balance you weigh things equal for all people
 Even the mysterious **Rāmā** was looking at it through his
 mysterious eyes
 The witnessing **Lord Harikōpālar** enjoyed the fun clapping
 his lands
 The land confiscator from **Māvēli**¹, now confiscated all their lives.
 When cunning **Rāmā** did so, the people shed tears and wept
 When citizens weep, will their tears ignite **Rāmā's** roof,
 Let **Rāmā** go to forest as he went once earlier
 Saying like this, the family men wept aloud and went their way

Māvēli – God wanted three foot measures of land and the world came within that. Thus the world was confiscated from **Māvēli**.

(கோபாலர் தன்தேவியுடன் பள்ளிகொள்ளல்)

சமுசாரிகள் போனபோது சுவாமிநாயகர் கோபாலர் 120
 அய்யா இறந்த தியதியிலே அன்னதானமும் தான்கொடுத்து
 சிம்மாசனம் விட்டுகோபாலர் சிறந்தமண்டபத்தில் வீற்றிருக்க
 லெட்சுமி தேவியார் ஓடிவந்து நேசமுடனே நீர்க்கேளுமையா
 பாவமது தீரவேணும் பச்சைமாலே உன்சரணம்
 சுவாசிவாயென்று சொல்லி திருநெற்றியில் நீறணிந்து 125

சிவபூசை தான்முடித்துச் சிறப்பாய்அன்னமும் தானருந்தி
பத்தினிசீதை யவளுடனே பச்சைமாலவர் நித்திரை செய்ய
வெள்ளிமணி மண்டபத்தில் வெண்ணெயுண்டோன் தேவியுமாய்
பஞ்சணைமெத்தை கட்டிலிலே பருத்துறங்குகும் வேளையிலே

நேசம் - அன்பு, தீர - அழிய, அருந்தி - உட்கொண்டு, நித்திரை - உறக்கம்.

ச.சொ : 1. வெண்ணெயுண்டோன்.

(Kōpālā sleeps with his wife)

When the citizen went away saying like this,
On the day of obsequies of his father, after feeding the poor,
He sat in the grand hall, away from his throne
Lakṣmi came running and said with great love
We fall at your feet, we surrender to thee, Oh! Green
coloured **Perumā!**
Our sins must melt away, saying **Civa! Civa!**
And smearing holy ashes on the forehead,
Finishing the **Civa Pūjā Prayers**, and after finishing his food
The green coloured **Perumā!** slept with the pure **Sītā**
At the same time the butter swallowing Lord
was sleeping with his consort, on a soft cot in the silver hall.

(இராமர் தெருவீதி சுற்றிப்பார்த்தல்)

உலகளந்த பெருமானும் ஒண்ணுதலாளையும் அறியாமல் 130
அத்தராத்நி சாமத்திலே அரிராமரும் எழுந்திருந்து
யதிலோடே சாத்திவைத்த மந்திரவாளையும் எடுக்கவில்லை
நாடாளந்த பெருமானும் ராமபாணமும் எடுக்கவில்லை
வாசல்நடையிலே காத்திருந்த மறவர்வன்னியர் முழிக்கவில்லை
திண்ணைக்குறட்டிலே படுத்திருந்த சேவகரையு மறியாமல் 135
தாயார் கைகேசி சூதாலே தானேவனத்திலே போயிருந்தோம்

பதினாலு வருஷமட்டும் பரதன்தேசத்தை ஆண்டிருந்தான்
நம்மைபெரிய நென்கிறதும் பரதன்பெரியவ நென்கிறதும்
நம்முடைய ராச்சியத்தில் நகர்சோதனை பார்க்கவேணும்
சீதாதேவி மணவாளருந்தாம் தெருவீதிகுற்றிப் பார்க்கிறாராம். 140

ஒண்ணுதல் - ஒளி பொருந்திய நெற்றி. அத்தராதிரிசாமம் - நள்ளிரவு. பாணம் -
அம்பு. மறவர் - படைவீரர். வன்னியர் - குடியானவர். முழிக்கவில்லை - விழிக்கவில்லை. குறடு -
ஒட்டுத்தின்னை. சூது - வஞ்சகம். மணவாளர் - கணவர்.

அ.சொ : 1. நம்முடய

(Rāmā goes round the streets)

Without the knowledge of the broad foreheaded wife, the Lord and
The world measurer, woke up in the middle of the night
Without taking the magical sword kept leaning on the wall,
And without taking the powerful weapon **Rāmapāṇā**
When the waiting *maravā vanniya* not yet awakened,
Even the watchmen at the gate still asleep Without their
knowledge he decided to go out.
We were in the forest owing to the cunning of **Kaikēyi**
Paratan was ruling the land for fourteen years
Let me see whether he or I am the superior
I must go round the city and have a checkup
The spouse of **Sītā Tēvi** goes round the streets.

(இராமர் வண்ணார் தெருவில் வரல்)

வேதியர் வெள்ளாளர் தெருவதிலே வெண்ணையுண்ட¹ பெருமாள்வந்தார்
ராமராமா வென்றுசொல்லி நன்றாய்த்தோத்திரம் பாடிக்கொள்வார்
செட்டியார்தட்டார்கள் ஒன்றுபோலே திருமால்போலே கீதம்பாட
மறவர்வன்னியர் தெருவதிலே மாயவாய்திலே கீதம்பாட
மறவர்வன்னியர் தெருவும்விட்டு² மாயன்பெருமானும் வாறபோது 145
துலக்கர்மலுக்கர் தெருவும் விட்டு அவாமிநாயகர் வழிநடந்தார்

அந்தத் தெருவிட்டு ராமசுவாமி அடுத்ததெருவீதி ஷெறபோது
மாயன்அரிகிளி கோபாலர் வண்ணார்தெருவிலே வந்தாரையா .

தோத்திரம் – துதி. வாறபோது – வருகிறபோது என்பதன் பேச்சுவழக்கு.

ச.சொ : 1. வெண்ணயுண்ட 2. தெருவழிட்டு.

(Rāmā comes along washermen's street)

The butter swallowing **Perumā** came to the streets of Brahmins
People were chanting together **Rāmā**, **Rāmā** and **vellā**ars
Cettiyārs and smiths sang about **Tirumāl**
Maṛavar and **Vanniyar** streets
They sang on the elusive **Rāmā**
Crossing **Maṛavar** and **Vanniyar** streets,
Mysterious Lord, he came across **Muslim** and other streets,
Leaving these behind **Rāmacāmi** went to the next street
And at last **Harihara Kōpālār** reached washermen's street .

(வண்ணாத்தி மறுவன்னியர் மண்டபம் புகுந்து வரல்)

மாடவண்ணான் தேவியவள் மகிழும்பூமாலை வண்ணாத்தி
அத்தராத்நிரி சாமத்திலே ஆயிழை யாளும் எழுந்திருந்து 150
மன்னவருட நரசியிலே மங்கைகைகவத்துத் தான்பார்த்து
சேலையடித்த சடவதிலே தெளிந்துறங்கிவிட்டான் மாடவண்ணன்
கதவைத்தாழுது தான்திறந்து கடுகநடையாக வண்ணாத்தி
மறுவன்னியர் மண்டபத்தில் மற்றொருவனோடே சேர்ந்திருந்தான்
காமவெறியாலே யிருபேரும் கன்னியராசை தீர்ந்தபின்பு 155
கோழிகூவும் சத்தங்கேட்டு கொண்டகணவனுடைய¹ மனையில் வந்தாள்
மகிழும்பூமாலை வண்ணாத்தி வழியில் வருகிற வேளையிலே
மாடவண்ணான் எழுந்திருந்து மனையாளைத்தேடியே தான்பார்த்தான்
தேடியவளெங்கும் காணாமல் தேன்மொழியாளெங்கே போனாளென்று

கதவடியில் வந்தல்லோ காத்திருந்தானே மாடவண்ணான் 160
மறுவன்னியர் மண்டபத்தில் வாசம்செய்தவன் மனைபுகுந்தான்.

தேவி - மனைவி. ஆயிழையாள் - தோந்தெடுத்த அணிகளை அணிந்தவள். நாசி -
மூக்கு. சடவு - களைப்பு. தாழ் - தாழ்ப்பாள். மனை - வீடு. மனையாள் - மனைவி.

கூனா : கணவனுடைய.

(Washerwoman enters *Vanniyar manṭapam* and comes out)

Washerwoman named **Makilampūmālai**
The wife of the washerman, woke up
In the middle of the night, touched the nostrils
Of her husband to see if he was awake or asleep
The washerman tired after washing saries was fast asleep
Opening the door, she walked fast and reached
Vanniyar manṭapam and sexually united with another man
They fully enjoyed their lust at the time of the cock crowing
She entered the house of her husband
When she was returning, after waking up
Her husband went in search of her
Not finding her anywhere, he came
To his doorstep and waited for her arrival,
Only then, the *Vanniyar Manṭapam* visitor entered the house.

(வண்ணான் வண்ணாத்தி உரையாடல்)

வந்துபுகுந்தவனை மடிபிடித்து மயிர் பிடித்தானே மாடவண்ணான்
இந்தநடுக்கூறு சாமத்திலே எங்கேபோனாய் மூளீவெள்ளாட்டி
என்றுசொல்லியே மாடவண்ணான் ஏந்திழை¹யானை அடிக்கையிலே
என்காணும் மாடவண்ணானே எண்ணாமலே யென்னையடிக்கிறது 165
வானம்போல் வயிறாதி வலவாதைக்கல்லோ போயிருந்தேன்
என்றுயிவள்சொன்ன வார்த்தைகேட்டு ஏதுசொல்வான் மாடவண்ணான்
வளவதிலே போனவளுக்கு வாடைசந்தன³ மணமேது

நாச்சிமார்கள் தந்தார்கள் நானும் வாங்கியே அணிந்துவிட்டேன்
மாலைநேரம் நாமள்படுக்கையிலே வாடைசந்தனம்⁴ வீசலையே. 170

மயிர் - கூந்தல், வெள்ளாட்டி - கைப்பாட்டி. ஏந்திழை - அழகிய அணிகலன்
அணிந்தவள். வலவாதை - மலம்கழித்தல். வளவு - கொல்லை. வாடை - வாசனை. நாச்சி -
தலைவி, எஜமானி. நாமள் - நாம் என்பதன் பேச்சுவழுக்கு.

அ.சொ. 1. ஏந்தினை 2. போனவளுக்கு 3. சந்தனம் 4. சந்தனம்

(The argument between the washerman and the washerwoman)

The washerman caught hold of her hair and her lap
And asked her, “you cursed bitch, where
Did you go at the dead of night?”
Saying this he began to thrash his wife
“Oh! Washerman, why do you beat me
Thoughtlessly. I went out to ease by bowels.”
Hearing this, the washerman replied.
“For the one who went for nature’s call
how can there be smell of sandal?”
“My land ladies gave it and I wore it” she said
“I didn’t have this smell when we went to bed”

(வண்ணான் அடித்தலும் வண்ணாத்தி புலம்பலும்)

கள்ளத்தனஞ் சொன்னாளென்று கட்டியடித்தானே மாடவண்ணான்
கழுதைபத்துகிற கம்பெடுத்து காரிகையாளையும் தானடித்தான்
அடியாதே அடியாதே மாடவண்ணான் ஆணோடுபெண்ணோடு

பிறக்கலையோ

அடிபொறுக்க மாட்டாமலே அபயமிட்டாளே வண்ணாத்தி
வனவாசம்போன ரெகுராமர் வந்திருக்கிறார் அடியோத்தியில் 175
விடியட்டும்விடியட்டும் சொல்லுகிறேன் வெண்ணெயுண்டோ ருமதியிலே
அடிக்கடியின்னை யடிப்பதற்கு அம்பலத்தில் விட்டிருவேன்

அச்சுதராமர் முன்னேவைத்து அவதாரமது வாங்காவிட்டால்
என்பேருமகிழம்பூ மாலையில்லை என்று வண்ணாத்தி பரசையிட்டாள்.

பத்துகிற - துரத்துகிற. அபயம் - அடைக்கலம். அம்பலம் - பொதுவிடம். அவதாரம்
- அபராதம் என்பதன் திரிபு. பரசை - ஆணை.

க.சொ : வெண்ணை

(Washerman beats his wife and she cries)

Saying that she uttered falsehood, the washerman
Took the stick for beating the donkey and hit her with it.
“Don’t beat me, beat me not” cried the washer woman
“Are you not born with male and female?”
Rāmā who went to forest has come back to **Ayōtti**
Let it be dawn. I will complain to that Lord
That you are beating me and drag you to the public place
I will place you before **Accuta Rāman** and get you fined
Otherwise, my name is not **Makīlampūmālai**
Thus she posed a challenge.

(வண்ணான் சீதையை வசைகள் சொல்லல்)

அப்போது அந்த மாடவண்ணான் ஆயிழை¹யானைப்பார்த் தேதுசொல்வான்
வாய்மதம்பேசாதே வண்ணாத்தி மண்டைஉடைப்பட்டுப் போகாதே
வாழிலங்காபுரி ராவணன்தான் மங்கைலெஷ்மியைச் சிறையெடுத்தான்
என்று சொல்லுகிற வேளையிலே என்பெருமானும் வந்துவிட்டார்
வாழிலங்காபுரி ராவணன்தான் மங்கைலெஷ்மியைச் சிறையில் வைத்தான்
தென்னிலங்கைக்குக் கொண்டுசென்று சிறைவகைத்திருந்தானே ராவணனும்
அதுபோலவே உன்னையும்நான் அசல்வீட்டில் போகவிடுவேனோ
அசல்வீட்டில் விட்டுப்போட்டு அரசாட்சியது செய்கிறது
அயோத்தி² ராமன் தகையேயல்லால் ஆகாது எங்கள்³ குலமதிலே
அழுக்கெடுக்கும் மாடவண்ணான் அன்னலெஷ்மியை வசைகள் சொன்னான்.

வாய்மதம் - வாய்க்கொழுப்பு. அசல் - வேறு. வசை - பழி.

க.சொ : 1. ஆயினை 2. அய்யோற்றி 3. வெங்கள்

(The washerman abuses Sītā)

Then that washerman uttered the following to his dame
 Don't let loose your mouth, you will get your head broken,
Rāvaṇaṇ of **Srīlāṅka** imprisoned our dame **Lakṣmi**,
 When he was saying this, **Perumāḷ** has just come there.
Rāvaṇaṇ kept her a prisoner in **Southern Laṅkā**
 Will I permit you to be kept like this in an alien house?
 Ruling the land leaving his wife in an alien house
 Is the character, quality of **Ayōtti Rāmaṇ**
 This is not proper in our caste. Thus the washerman
 Heaped abuse on the person of **Annalakṣmi**, **Sītā**.

(வண்ணானின் வசைகள் கேட்டு இராமச்சந்திரமூர்த்தி மனம் சோர்தல்)

நகர்சோதனைக்குப் போனதொரு ராமச்சந்திரமூர்த்தி காதில்கேட்டார் 190
 கேட்டபொழுதிலே மனம்வெகுண்டு கிருஷ்ணசுவாமியும் மனம்சடைத்து
 காலால் தள்ளுகிற சேலைதன்னை கையாலெடுக்கிற வண்ணாரப்பயல்
 சாதியில் வண்ணான் நம்முடைய¹ தையல்பேரிலே வசைகள்சொன்னான்
 விடியட்டும்விடியட்டும் சொல்லுகிறேன் வீட்டிலேகுறி தானும்போட்டார்
 அச்சதராமரும் மனம்சோர்ந்து அரண்மனைநோக்கி வழிநடந்தார். 195

வெகுண்டு - கோபம்கொண்டு. சடைத்து - சோர்ந்து. தையல் - பெண். குறி - அடையாளம்.

க.சொ : 1. நம்முடைய

(Hearing this abuse Rāmācāntra Mūrtti is heart broken)

This was heard by **Rāmācāntra Mūrtti**
 when he went patrolling the streets
 That very moment **Kriṣṇasvāmi** got angry and

With broken heart felt the abuse heaped by washerman
By caste, a fellow who takes with hand the saree pushed by the leg
Let it be dawn, let it be dawn and marked the house
With a tired mind and heart he walked towards the palace

(கைகேசி இராவணன் பற்றி வினவுதல்)

பண்டேகெடுத்த பழிகாரி பாவிசண்டாளி கைகேசி
தேன்மொழியா எந்தகைகேசி சீதாதேவிதன் னிடத்தில்வந்து
என்னுடைய¹ மருமகனே இலங்கும்லெஷ்மி பெண்ணரசே
ரெகுராமன் தேவியரே லெஷ்மிதேவியே சொல்லக்கேளு
பதினாலு வருஷமட்டும் பாரவனமது ஆண்டிருந்தாய் 200
என்பாலனுட தேவியரே ஏந்திழையே அம்மா சொல்லக்கேளு
மாயமானது வந்ததுவும் மானைப்பிடிக்கவே சொன்னதுவும்
மானைப்பிடிக்க மகன்போனதுவும் மன்னனினையோன்

உன்னைக்காத்ததுவும்

துணையிருந்த இளையோனைத் துரப்போகநீ சொன்னதுவும்
துருக்காகச் சொல்லிவிட்டதுவும் சுவாமிகையால் மான்பட்டதுவும் 205
வல்லரக்கனான ராவணனும் வாழ்மயிலாளிடம் வந்ததுவும்
மண்ணோடே உன்னைத்தேரிலேற்றி மாயத்தீவுவந்து வளைந்ததுவும்
வாரம்பைத்துப் போர்² செய்ததுவும் மாண்டிருந்துபோன ராசாக்கள்
தென்னிலங்கை ராச்சியத்தைச் சிறந்தவிபூஷணற்குப் பட்டங்கட்டி³
உன்னைச்சிறை திருப்பிவந்தார்கள் உண்மையாகவே என்மருமகனே 210
பத்து தலையோன் தன்னழகை பாரலெஷ்மி பார்க்கலையோ
பத்தினியேசொல்லு மருமகனே பச்சைமாலவர் வருமுன்னே

பண்டே - முன்பே. பழிகாரி - பழிவாங்குபவன். இலங்கும் - ஒளிவீசும். மன்னன்

இளையோன் - இலக்குவன். பட்டது - இறந்தது. வாரம் - பகை.

அ.சொ : 1. என்னுடைய 2. போரு 3. கெட்டி.

(Kaikēyi questions about Rāvaṇan)

Even earlier, she was revengeful, a wicked horrible lady, **Kaikēyi**
 That lady came to our **Sītā Tēvi**, the sweet tongued one.
 Oh! My daughter-in-law, **Lakṣmi**'s grace, queen among women,
 Wife of **Raku Rāmar**, **Lakṣmi Tēvi**, please listen,
 For fourteen years you were ruling over the forest,
 Wife of my son, most beautiful dame, listen to what mother says,
 The advent of the mysterious deer, your wish to catch it,
 Your order to the guarding **Lakṣmaṇan** to go away
 And mischievously saying this to him, the killing of the deer by **Rāmā**
 The coming of the mighty giant **Rāvaṇan** to you,
 His taking you in a chariot along with the earth beneath
 And your reaching to the mystery island and putting you in prison,
 The war and **Vibīṣanan** made the king of south **Laṅkā**
 And you were brought released from prison
 My daughter in law, have you not seen the beauty of
 The ten headed **Rāvaṇan**, Oh Chaste woman,
 Daughter-in-law, say this before the Green Lord comes.

(சீதை மறுத்தல்)

கைகேசியவள் கேட்டபொழுதில் கன்னிசீதையந்த லெஷ்மியும்
 கண்டதில்லை இராவணன்தன்வழவைக் காயம்பூவண்ண¹ ருடதாயாரே
 கண்ணாலேநானுங் கண்டதில்லை காதாலே கேட்டதுண்டு
 தென்னிலங்கை ராவணனைத் திருக்கண்ணாலே கண்டதில்லை
 காரிகைலெஷ்மி சொன்னபோது கைகேசியங் கோபங்கொண்டு

215

வடிவு - உருவு, காரிகை - பெண்.

அ.சொ : 1. காயம்பூ

(Denial by Sītā)

The moment **Kaikēyi** asked this
Mahālakṣmi Sītā said 'No!
 Oh mother of **Rāmā** of **Kāyāmpū** colour,
 I have not seen **Rāvaṇaṇ** but heard of him
 I have not at all seen with my eyes **Rāvaṇaṇ** of **South Laṅkā**
 When **Sītā** said this, **Kaikēyi** got angry

(கைகேசி பழித்தலும் சீதை புலம்பலும்)

இராவணனும் நீயும்ஒருதேரில் நலம்பெறவே யிருந்தாய்கள்ளி
 கன்னியரே லெஷ்மியே காணவில்லையோ நீராவணனை
 காட்டரக்கன் ராவணன்தான் கற்பழித்துப் போட்டானோ 220
 பாவியிந்த கைகேசி பாராமல்சீதையைச் சொன்னவுடன்
 பச்சைமுகில்வண்ணன் தன்தேவி பஞ்சனைமெத்தையில் விழுந்தமுதாள்
 பண்டேகெடுத்த பழிகாரி பாவிகைகேசி மடியாளோ
 மலையைப் பார்த்த கண்ணாலே மண்ணாங்கட்டி கண்ணில் முழிப்பேனோ
 புலியைப் பார்த்த கண்ணாலே பூனைக்குட்டியைப் பார்ப்பேனோ 225
 ஆனையைப் பார்த்த கண்ணாலே ஆட்டுக்குட்டியைப் பார்ப்பேனோ
 கைகேசியவள் மடியாளோ கவலையுற்றுத் தேசம் ஆளேனோ?

கெடுத்த - அழித்த. பாவி - தீயவள். மடியாளோ - சாகாளோ.

(Criticism by Kaikēyi and Sītā's sorrowful words)

Oh! False, wicked girl, you and **Rāvaṇaṇ** were in the same chariot,
 Have you never seen **Rāvaṇaṇ**, Oh **Lakṣmi**,
 Has that wicked mighty giant not destroyed your chastity ?
 When the wicked **Kaikēyi** said this to **Sītā**,
 The wife of the green coloured **Rāmā** fell on the bed and wept

This revengeful lady of yore, will she not die ?
 Shall I look at this lump with eyes that looked at mountain
 Shall I look at this kitten with eyes that looked at tigers
 Shall I look at this goat with eyes that looked at elephant
 Will not **Kaikēyi** die soon? Will I not rule without worry.

(கைகேசி சபதமிடல்)

சிரீராமர்தேவி சொன்னவுடன் சீறியேதுசொல்வாள் கைகேசி
 முன்னேபதினாலு வருஷமட்டும் முருக்கிவிட்டேன் பாரவனமதிலே
 இன்னும்பதினாலு வருஷமட்டும் இருண்டவனத்திலே விரட்டாவிட்டால் 230
 கைகேசிராசன் பெற்றெடுத்த கைகேசிபிராட்டி யென்பேரில்லை.

சிரீ - ஸ்ரீ. சீறி - கோபம்கொண்டு. முருக்கி - ஓட்டி, செலுத்தி.

(Kaikēyi vows)

When Sri Rāmā's wife said so, angrily **Kaikēyi** vowed
 Previously I sent you to forest for fourteen years,
 If I do not send you there for another fourteen years,
 My name is not **Kaikēyi**, the daughter of **Kaikēsi Rācan**.

(சீதை ராவணனுருவை எழுதுதல்)

கைகேசிசபத மிட்டவுடன் கண்ணீர்விட்டமுதாளேசீதாதேவி
 முன்னேபதினாலு வருஷமட்டும் முருக்கிவிட்டா எந்தகைகேசி
 இன்னும்பதினாலு வருஷமட்டும் இப்போதுஉன்னை முருக்கிடுவேன்
 என்னைவினையை வளர்க்கிறாளே என்றுபதறியே சீதாதேவி 236
 பத்துதலைவல்லோன் தன்வடிவைப் படத்தில்பார்த்துக்கோ வென்றெழுத
 மாயாதேவி லெஷ்மியாள் வரும்விதிசற்றும் அறியாமல்
 சிமிள்க்குட்டைத் தான்திறந்து சிறியமயிலிறகு கையிலெடுத்தது
 பொற்படல மானதிலே பொருந்தவே யெழுதலுற்றாள்
 பத்துத்தலைகளும் கோபுரம்போல் பருமலைபோலே உடம்புகளும் 240

பத்துத்தலைக்கும் பத்துமுகம் பதக்கங்களும் நின்றிலங்க
 இருபதுகண்களும் வட்டிலுபோல் ஏற்றசெந்தூரப் பொட்டுமிட்டு
 மலைபோலே நாக்குகளும் மந்திரவாளுபோல் மூக்குகளும்
 இருபதுகைகளும் பனைபோலே ஏந்திழைச்சீதையும் உருவெழுத
 காசிவேட்டியும் மேலுடுத்தி கழுத்தில் உத்திராட்சம் தானெழுதி 245
 மார்பில்மோகன மாலைகளும் வல்லரக்கனுட உருவெழுதி
 ஆலிலைபோலே வயிறும் அமர்ந்தசிறு ¹தொடைகளுமாய்
 கார்வண்ணர் தேவிசீதையிவள் கைகேசியுடைய கைகொடுத்தாள்.

சுபதம் - ஆணை. வினை - வஞ்சகம். சிமிள் - செப்பு. பொற்படலம் - பொன்னாலாகிய
 பரப்பு. பதக்கம் - மார்பணி. இலங்க - பிரகாசிக்க. வட்டில் - கண்ணம். மோகன மலை - ஓர்
 ஆரணம். அமர்ந்த - பொருந்திய.

கூசல : 1. துடை.

(Sītā traces (draws) the figure of Rāvaṇa)

When **Kaikēyī** vowed like this, **Sītā** shed copious tears
 Previously she was responsible for fourteen year life in the forest
 Once again she tries to send me for fourteen years
 What a wicked action she tries to perpetuate,
 Unnerved, **Sītā** said 'see the picture of the ten headed one'
Māyā Tēvi, Lakṣmī, Sītā, not knowing what is in store for her,
 Opened the paint casket and taking the peacock feather brush
 Began to draw on the golden surface
 The ten heads like huge towers, and the body like huge mountain
 The ten heads had ten faces with twenty eyes,
 Each one like a huge round plate
 With the chendur dot at each forehead
 The tongues too were like mountain, the nose like magic sword
 Twenty hands were like Palmyra
 Thus **Sītā** drew his figure, she covered it with **Kāsitōtti**
 And **rutrākṣā** in his neck along with beautiful garlands

Sītā, with banyan leaf like belly and small thighs,
The wife of the black coloured Lord, gave it to **Kaikēyi**.

(கைகேசி இராவணன் மேல் மோகங் கொள்ளல்)

கையிலேவாங்கியே கைகேசி காட்டரக்கன் உரு கண்ணில்கண்டாளே
மயங்கியே பெருமூச்சுவிட்டு வல்லரக்கன்பேரில் மோகங்கொண்டாள் 250
பரதாழ்வார் தாய்கைகேசி பத்தினிசீதையைப் பார்த்துரைத்தாள்
இப்படிக்கொத்த துரையகன்தான் எப்படி உன்னை சும்மாவெத்திருந்தான்
நீசிறையிருந்த பெண்ணுமில்லை நீயும் அவனோடு வாழ்ந்தவள்தான்.

மோகம் -- ஆசை. துரையகன் -- மேன்மகன். மயங்கி -- புத்திகலங்கி

அ.சொ : 1. பரதாள்வார்.

(**Kaikēyi lusted over Rāvaṇan**)

Receiving it on hand **Kaikēyi** looked at the figure of wicked
giant **Rāvaṇan**

Enamoured of him, she gave out a sigh and lusted after the giant

Paratā's mother **Kaikēyi** looked at Sītā and uttered

How such a fine man left you without molesting you

You were not the woman in jail but you led life with him.

(சீதை இராவணனுருவைப் பள்ளி மெத்தைக்குக் கீழேவைத்தல்)

கைகேசிபிராட்டி சொன்னவுடன் கதறியமுதாளே சீதாதேவி
உன்னுடைய¹ வாயினால் சொலக்கேட்க² னுழிவிதிதானோ யெந்தனக்கு 255
என்தலையில் விதிவசமோ எனக்குஎழுதினாரோ பிரமதேவன்
நானொருத்தி பெண்பிறந்து நாடோலமானேனோ பிரமதேவா
வாணுதலாளந்த லெஷ்மியாள் வாய்விட்டமுதவள் நிற்கையிலே
நகர்சோதனைக்குப் போனதொரு ராமச்சந்திரமூர்த்தி வருவாரென்று
அரக்கனுருவைக் கைகேசி அன்னலெஷ்மி கைகொடுத்தாள் 260

மாயவந்தேவி சீதையரும் வல்லரக்கனுட தன்படத்தை
பச்சைமாலவர் நித்திரைசெய்யும் பள்ளிமெத்தைக்குக் கீழேவைத்தாள்.

வானுதல் - பெண். கதறி - சத்தமிட்டு, நித்திரை - உறக்கம். பள்ளி - நித்திரை. மெத்தை -
படுக்கை.

க.சொ : 1. உன்னுட 2. கேள்க்க.

(Sītā keeps the picture of Rāvaṇa under her bed)

When Kaikēyi said this Sītā wept bitterly
It is my fate that I have to hear this from your mouth
Brammā has written this fate on my head
Oh Brammā! Why I am born a woman
to be chased from land to land
Thus the broad foreheaded Lakṣmi stood weeping
Thinking that Rāmā would return after patrolling the city,
She took the figure of the giant in her hand
And kept it under the bed where
She and the green coloured Lord used to sleep.

(இராமர் திரும்ப வந்து பள்ளிகொள்ளல்)

அப்படியாக யிருக்கையிலே¹ ஆயிழை கோசலை திருமகன்தான்
நகர்சோதனை பார்க்கப்போன ராமச்சந்திரமூர்த்தி வந்துவிட்டார்
வண்ணான்பேசின வசையாலே மாயன்பாதங்கள் கழுவாமல் 265
பச்சைமுகில்திற வர்ணனாரும் பஞ்சனைமெத்தையில் பள்ளிகொண்டார்.

க.சொ : 1. யிருக்கையிலே

(Rāmar comes and sleeps again)

As things were, son of Kōcalai
Returned after going round the town

Because of the abusive words of the washerman
Green coloured sky like **Rāmā** went to bed with feet unwashed.

(இராவண சங்கராப்போர் முடித்தல்)

பத்துத்தலைவல்லோன் திருவுருவில் பச்சைமால் வேர்வைபட்டவுடன்
செத்துப்போன இராவணனுக்குச் சீவன்வந்து பிறந்ததுவே
பாரளந்தோன் நித்திரைசெய்யும் பஞ்சகணமெத்தையைத் தூக்குதல்லோ
அரிகிருஷ்ணரும் எழுந்திருந்தே¹ அச்சதராமரும் ஏது செய்தார் 270
பத்துத்தலைவன் திருவுருவைப் பச்சைமால் எட்டிப் பிடித்துக்கொண்டார்
ராவணனுருவைத் தான்பிடித்து ராவணசங்காரப் போர்முடித்தார்.

வேர்வை - வியர்வை. சீவன் - உயிர். சங்காரம் - அழித்தல்.

க.சொ : 1. எழுந்திருந்து.

(Finishing the war with Rāvaṇan)

When the sweat of **Tirumāl** fell on the figure of
The ten headed **Rāvaṇan**, the dead **Rāvaṇan** got back his life,
The bed of the world measurer was lifted up
Harikriṣṇā, **Accuta Rāmā** woke up
And caught hold of the figure of the ten headed one
Catching, his figure **Rāmā** completed the war on **Rāvaṇan**.

(நிகழ்ந்தது கண்டு இராமர் கொதித்தல்)

ஆராலேவந்த அநர்த்த¹மென்று ஆயிழை சீதையைப் பார்த்துரைத்தார்
என்பேரில்குற்ற மில்லைஐயா என்மாமி படம் வரையச்சொன்னாள்
அன்னலெஹ்மி சொன்னவுடன் அச்சதராமரும் ஏதுசொல்வார் 275
செத்திறந்துபோன ராவணனைத் திரும்பப்படத்தில் எழுதலாமோ
மாண்டிறந்துபோன ராவணனை மறுத்தும்படத்தில் எழுதலாமோ
ராவணசம்மாரப் போர்முடிக்க நானும் எத்தனை பாடுபட்டேன்
தேசராசாக்கள் வணங்குவாரோ திருமுடிதன்னைத் தரிக்கலாமோ
வண்ணான்சொன்னசொல் பொய்யெனவே வாழ்ந்திருந்தேன் சீதாலெஹ்மியே

காட்டரக்கனோடு வாழ்ந்தவள்தான் கண்ணில்முறியாதே அப்புறம்போ
இலங்கைவேந்தனோடு சேர்ந்தவள்தாம் என்முன்னில்லாதே அப்புறம்போ.

அறித்தம் - கலகம். முடி - கிரீடம். தரித்தல் - அணிதல். சந்தி - பலவழிகூறிடம்
கூசொ : 1. அறித்தம்.

(Rāmā is highly agitated over what happened)

Who is responsible for this untoward happening
He asked, Sītā replied 'I am not at fault'
My aunty asked me to draw it ; Accuta Rāmā said,
Can you draw the picture of dead and gone Rāvaṇan?
How much did I suffer to win the war with Rāvaṇan ?
How can you put him the crown which is revered by kings ?
Oh Sītā! I thought the words of the washerman to be false.
You who lived with the wicked giant, don't stand before my eyes.
The one who lived with Srīlaṅka king, go away
Do not stand before my eyes. Go away, get away.

(கைகேசி இராமரைச் சமாதானம் செய்தல்)

பார்வாணரும் சொன்னசொல்லைக் கைகேசியானவள் காதில்கேட்டாள்
என்மகனே அரிகோபாலா என்னசொன்னாய் சீதாலெஜ்ரியை
கைகேசிபிராட்டி கேட்டபோது கார்வாணராமரும் ஏதுசொல்வார் 285
இவள்அரக்கனோடு வாழ்ந்தவள்தாம் இங்கேயாகாது லெட்சுமியாள்
இன்னபாடு படவெழுத்தை எடுத்துக்காட்டினார் மாயவரும்
ஏந்தன்மந்திர வாளாலே ஏந்திழைச்சீதையை வெட்டிடுவேன்
கானகத்தில் கொண்டுவளை கூட்டிவெட்டவேணு மென்றவுடன்
கன்னிநல்லாள் கைகேசி கதறிமகனைப்பார்த் தேதுசொல்வாள் 290
என்மகனே அரிகோபாலா ஏந்திழைச்சீதையெல் குற்றமில்லை
காட்டரக்கன் உருவெழுதினது கார்வாணா என்னாலே வந்தபிழை
நான்பாவி கைகேசி நடுகயிருந்து பிழைகள்செய்தேன்

உத்தமிசீதையை வெட்டவேண்டாம் ஒங்கியொருவெட்டாய் என்னைவெட்டு
மந்திரவானுக் கிரையாக மகனேயென்னையும் வெட்டிவிடு 295

ஆகாது - முடியாது. இன்னபாரு - இதோ பார் என்பதன் பேச்சுவழக்கு. கானகம் - காடு, நடுக - நடுவே என்பதன் பேச்சுவழக்கு. பிறை - தவறு. உத்தமி - நற்குணமுள்ளவள்.

சு.சொ : 1.பென்னை

(Kaikēyi pacifies Rāmā)

Kaikēyi heard the words uttered by the black coloured one,
My son, **Hari Kōpālā**! What did you say about **Sītā** ?
When **Kaikēyi** asked like this black **Rāmā** replied thus,
She had lived with giant **Rāvaṇa**. She is not fit to be here
Look at the picture she has drawn.
With my mysterious, magic sword I can cut her to pieces,
I must take her to the forest and cut her with the sword,
Kaikēyi said crying to her son,
My son **Kōpālā**, the good girl **Sītā** is not at fault
Her drawing of the giant is a mistake coming out of my fault
I am the criminal, I have committed the wrong,
Do not kill innocent **Sītā**, lift the sword,
And cut me into two and make me the food for your sword.

(சுமித்திரையும் கோசலையும் இராமரைச் சமாதானம் செய்தல்)

கைகேசிபிராட்டி யமுதவுடன் கருகசுமித்திரை ஓடிவந்தாள்
என்மகனே அடிகோபாலா இங்கேகுரலோசை கேட்டதென்ன
கோசலைசுமித்திரை கேட்டபோது கோபாலராமரும் ஏது சொல்வார்
அரக்கனுருவை எழுதிவிட்டாள் அவனோடேசேர்ந்த சீதையவள்
ராவணனோடு வாழ்ந்தவள்தாம் நம்முடைய குலத்துக்கு ஆகாது 300
மாயன்ரெகுராமர் சொன்னபோது மறுத்துமொழி யேதுசொல்வார்
அரக்கனோடே வாழ்ந்ததுண்டால் அிக்கினிழுக்கி வருவாளோ

பண்டேகெடுத்த பழிகாரி பாவிகைகேசி செய்தபிழை
கைகேசிசெய்த குதிதுதாம் கன்னிசீதையை வெட்டவேண்டாம்
சீதாதேவியை வெட்டிவிட்டால் செத்திறந்துபோவாம் நாங்களெல்லாம் 305

மறுத்து - நீக்கி. மொழி - சொல். அக்கினி - நெருப்பு.

சு.சொ : 1. நம்முடய.

(Cumitrā and Kōcalai pacifies Rāmā)

When **Kaikēyi** cried and wept running **Cumitrā**
My son **Hari Kōpālā**, what voice did I hear ?
When **Kōcalai**, **Cumitrā** asked **Kōpālā**, he replied thus.
She has drawn the giant's figure, she has lived and joined him
The one who had lived with **Rāvaṇan** is unfit for our dynasty
When **Rāmān** said so, what reply can she give?
If she had lived with the giant will she undergo fire test?
The ancient revengeful **Kaikēyi** is the mischief maker,
This is the ruse by **Kaikēyi**, do not kill **Sītā**,
If she is killed, all of us will kill ourselves.

(இராமர் தன் தம்பியிடம் நடந்ததை விளக்கல்)

கோசலராமன் தன்னிடத்தில் கோதை சுமித்திரையும்
தீரனியை பெருமானும் சிறந்தபரதனும் கேட்டோடிவந்து
அச்சதராமர் அடிதொழுது¹ நடந்தசெய்தி அண்ணாசொல்லுமென்றார்
என்னுடைய² தம்பியரே இளைய³பெருமானே சொல்லக்கேளு
நான்எத்தனை பழிசெய்தேனோ நமக்குவந்து பலித்ததுவோ 310
ராவணசங்காரப் போர்முடித்து நல்லஅயோத்தியில் வந்த பின்பு
நகர்சோதனைக்குப் போனேன்தம்பி நலமுடன்வண்ணான்

வசைகள் சொன்னான்

வண்ணான்சொன்ன வசையாலே மனஞ்சடைந்து இங்குவந்தேன்
மாளிகையில்⁴ நித்திரைசெய்தேன் வல்லரக்கனுட உருளமும்பி

சூரராவணன் உருவெழும்பி தூக்கிஉயர்த்தின வேகையிலே 315
இந்தஉரு வெழுதினதோர் ஏத்திமைகண்ணில் முழிப்பேனோ
இனிமுழிப்பேனோ யென்னுடைய ஏற்றவாளாலே வெட்டிவிடு.

கோதை - பெண். தீரன் - வீரன். இளையபெருமாள் - இலக்குமணன். செய்தி -
காரியம். பலித்தது - வாய்த்தது. வல்லரக்கனுட - வல்லரக்கனுடைய என்பதன் பேச்சுவழக்கு.
க.சொ : 1.படித்தொழுது. 2.என்னுடய 3. இளய 4. மாளிகயில்.

(Rāmā explains the happening to his brother)

When the younger **Perumāḷ** and **Paratā** came running
to **Kōcala Rāmā**

Asking for what happened, they worshipped **Rāmā**'s feet,
Oh my brothers, the younger **Perumāḷ**, listen to what I say
What harm have I done? Why should we suffer this ?
Finishing the war with **Rāvaṇaṇ**, we returned to **Ayōtti**
I went round the town and heard the abusive words

of the washerman

And returned with broken heart, wounded by washerman's words.
I slept in my palace and the figure of the giant woke me up
I lifted his figure to throw him out,
Shall I face the woman who drew this figure
Certainly not, you cut her to pieces with my sword.

(லெக்ஷ்மணர் புலம்பல்)

மாயன்அரிகரி கோபாலர் வாளாலேவெட்டு வென்றவுடன்
மனமறுகிய லெக்ஷ்மணர் மாயன்முன்னே விழுந்தமுதாரே.

319

(Lakṣmaṇaṇ's sad words)

When **Hari Kōpālar** asked **Lakṣmaṇaṇ** to kill **Sītā**
With heart full of pity, **Lakṣmaṇaṇ** fell at the feet of **Rāmā**.

(விருத்தம்)

2. பாங்குள்ள அயோத்தி யாரும் பைந்தொடி சீதை தன்னை
நீங்கியே வனத்தில் வெட்ட நீதியு முண்டோ அண்ணே
திசங்கியே அக்கினி தன்னில் சீதையும் மூழ்கி வந்தாள்
தீங்குகள் செய்ய வேண்டாம் தசரத ராமா வென்றார்.

Sītā is ruling over Ayōtti most justly and
How is it just to kill her in the forest
Sītā has successfully undergone the test of fire
Do not do any harm to her O Rāmā!

3. மாயவர்தானும் லக்ஷ்மியை வாளாலேவெட்டி வாருமென்றார்
அம்புபட்டதோர் மான்போலே அலறிஅமுதாரே லெஷ்மணர்
உண்டைபட்டதோர் மான்போலே உலகளுந்தோன்தம்பி பரிதவித்தார்¹
இலங்காபுரி நகரானதிலே ஏந்திழைக்கெத்தனை பாடுபட்டோம்
பட்டபாடெல்லாம் வீணாய்ப்போமே பத்தினிசீதையை வெட்டிவிட்டால் 5
அன்னலெஷ்மி கற்பழிந்தால் அக்கினி மூழ்கிவருவாளோ
மாயவரே நீர்தர்மம் வலியஅம்பாலே கொல்லுவீரோ
கூடலைத்தாம் அடைப்பீரோ கனத்தகும்பகர்ணன் படுவானோ
லக்கணகுமாரன் படுவானோ நல்லிலங்கையும் அழிந்திருமோ
இந்திரசெய்த்ததைச் செயிக்கலாமோ இலங்கணியைஅனுமான் கொல்லுவானோ
இலங்கை யெண்ணூற்றுக் காதமெல்லாம் இயலனுமான் சுட்டழிப்பானோ
மூலபலங்கள் பட்டிருமோ முடிபத்துடையோனும் மடவானோ
கற்புஒருநாளும் அழியவில்லை கன்னிசீதையை வெட்டவேண்டாம்
கற்புநெறியது பொல்லாது கார்வண்ணா சீதையை வெட்டவேண்டாம்
பெண்பாவம் பிழைதருமே பெரியவருக்கும் ஏலாது
பெண்ணாள் சீதையை வெட்டுதற்குப் பெருமானே எனக்குக் கைவருமோ? 15

மனமறுகி - மனம்வருந்தி. பாங்கு - அழகு. பைந்தொடி - பசிய பொன்னாலாகிய
வளையல். நீங்கி - விலக்கி. நீதி - முறை. தீங்கு - குற்றம். உண்டை - வில்லுண்டை,

பரிதித்தல் - வருந்துதல், வீண் - பயனின்மை. கூதம் - பத்துமைல்தூரம். இலங்கணி - அங்கார தாரை; இலங்கையைக் காவல் காத்த அரக்கி; அனுமனால் கொல்லப்பட்டவள். மூலபலம் - படைபலம். ஏறாது - பொருந்தாது.

க.சொ : பரதவித்தார்.

Mystery Lord asked him to cut **Lakṣmi** with the sword
 Hearing this **Lakṣmaṇaṇ** cried and wept as if hit by an arrow
 Like a deer hit by a pellet, he felt disconcerted
 How much we suffered for **Sītā** in **Laṅkāpuri**
 If we kill her, all our sufferings will come to nothing
 If she is unchaste, will she come out of the fire test,
 Will you kill her with an arrow ?
 Can you plug the sea?
 Why did you destroy the stout **Kumpakarṇā**
 Why **Lakkaṇakumārāṇ** be destroyed?
 Why did you destroy **Laṅkā**?
 Why did you defeat **Intrajit** ?
 Why should **Haṇumāṇ** kill **Laṅkā** army?
 Why should eight hundred miles of **Laṅkā** be burnt ?
 Why should all strength be destroyed?
 Why should the ten headed one be annihilated ?
 Chastity is never destroyed, let not be chaste **Sītā** be killed
 Chastity is quire serious ; Oh black one! Do not kill **Sītā**.
 Injustice to woman is very serious ; The elders will not accept it.
 Oh! **Perumā!** Will my arms ever be lifted up to kill chaste **Sītā**.

(இராமர் தன்னுயிரைப் போக்க விழைதல்)

இப்படியே அவர்தானுரைக்க ஏற்றரெகுராமர் ஏதுசொல்வார்
 மாதுசீதையை வைத்துக்கொண்டு வய்யகத்தை அரசானுதம்பீ

மந்திரவானை உறையுருவி வாணானை¹ நானும் போக்கிடுவேன்
உறையிலிருந்த வாளுருவி ஒங்கிவிட்டா ரந்தமாயவரும் 20
உலகஎந்தோன் தம்பிலெகும்மணர் ஒங்கும்வானையெட்டிப் பிடித்துக்
கொண்டாரே.

உரைக்க - சொல்ல, வய்யகம் - பூமி. வாணாள் - வாழ்நாள்.

(Rāmā tries to kill himself)

What will Rāmā say hearing these words of Lakṣmaṇan
“Brother rule the world along with Sītā
Removing the sword from the sheath I can kill myself”
Saying this, he unsheathed the sword and lifted it
Brother of the world measurer caught hold of the sword.

விருத்தம்

4. வாளுது உருவும் போது வகைசொல்லி லக்ஷ்ம ணர்தாம்
சேலமாய்க் கரங்கு வித்து சிந்தையும் கலங்கிச் சோர்ந்து
கொல்லவே சொல்லி ராமர் கொருஞ்சிலை ஒங்கும் கையால்
மெல்லவே ஓடி வந்து விசையுடன் பிடித்துக் கொண்டார்.

வகை - உபாயம் * வழிவகை. சிந்தை - எண்ணம், மனம். சிலை - வில். மெல்ல -

மெதுவாக.

க.சொ : வாணாலை.

When he removed the sword Lakṣmaṇan was shocked
His mind utterly being confused
And when Rāmā lifted his hand to kill
Lakṣmaṇan came running and caught hold of him tightly.

(லெகும்மணர் சீதையை வெட்டிவருகிறேன் எனல்)

5. மந்திரவாளுக்கு கிரையாக வாணானைப் போக்கவும் வேண்டாமய்யா
எட்டிப்பிடித்தோர் வாளாலே ஏந்திழை சீதையை வெட்டிவாறேன்

மாதுருசீதையை ரண்டுதுண்டாய் வனத்தில் கொடுசென்று வெட்டிவாறேன்
உலகஎந்தோனே சீதைதன்னை ஒங்கியொருவெட்டாய் வெட்டிவாறேன்.

(Lakṣmaṇān says that he will kill Sītā)

You need not surrender your life to the magical sword
I will kill Sītā with the uplifted sword
I will cut her into two taking her to the forest
Oh! World measurer, I will cut Sītā in one stroke.

(இராமர் கூற்றை லக்ஷ்மணர் சீதையிடம் கூறல்)

அமுதுகொண்டு லக்ஷ்மணர் ஆயிழை சீதை மிடத்தில்வந்தார்
என்தாயே சீதாலெட்சுமியே என்னகால விசேஷமோதான்
மந்திரவாள் தந்துரெகுராமர் வனத்தில்சீதையை வெட்டச்சொன்னார்.

5

(Lakṣmaṇān narrates Rāmā's words to Sītā)

Lakṣmaṇān came weeping to the damsel Sītā
O mother Sītā Lakṣmi; What bad time it is
Rāmā gave me the sword to kill you in the forest.

(சீதை மாயவரை வணங்கிவருகிறேன் எனல்)

அழகனினையோனும் சொன்னவுடன் அலறியமுதானே லெஷ்மியும்
என்தலையில் விதிவசமோ எனக்குப்பிரமன் எழுதினதோ¹
ஊழிவிதிப்படியோ எனக்கு உடையவ ரிட்டதோர் கட்டளையோ
நானொருத்தி பெண்பிறந்து நானோலமானேனே பிரமதேவா
என்னைப்போலலொரு பெண்பிறந்து இப்படிஆவாரோ வையகத்தில்²
மாயவரைத் தொழுதுவாறேன் மந்திரவாளாலே வெட்டுப்பட
மாதுசீதையும் எழுந்திருந்து மாயன்முன்னாக விழுந்தமுதாள் .

10

உடையவர் - உரிமைக்காரர், கணவர்.

க.சொ : 1.பெழுதினதோ. 2. வயிகத்தில்

(Sītā says that she will worship Rāmā and return)

When the handsome brother uttered this Sītā broke into tears
Is it my fate or is it the indelible writing of Brammā?
In my man's order according to my fate,
I born as a woman, have suffered a lot from land to land
No other woman should be born like me and suffer in the world
I will worship my Lord before being cut by the sword
Saying this dame Sītā fell before the Lord and wept.

(சீதை இராமரை வணங்கல்)

சிறீராமர்முன்னே வந்தவுடன் திரும்பிவிட்டாரே கீழ்முகமாய்
கிருஷ்ணகவாயியைச் சீதையவள் கிழக்கேவந்து அடிதொழுதாள்
கிழக்குமுகமா யிருந்தவர்தாம் தெக்குமுகமாய்த் திரும்பிவிட்டார்
தினகராசன் திருமகள்தாம் தெற்கேவந்து அடிதொழுதாள்.
தெக்கேமுகமா யிருந்தவர்தாம் திரும்பிவிட்டாரே மேற்குமுகம்
தெற்கேசுற்றி மேற்கேவந்து சிறீராமரை யடிதொழுதார்
மேற்குமுகமா யிருந்தவர்தாம் வடக்குமுகமாய்த் திரும்பிவிட்டார்
காயாம்பூ நல்ல மேனியார் கவந்ததலையது உயர்த்தவில்லை.

15

20

தெக்கு - தெற்கு, முகம் - புறம், தினகர ராசன் - சனகர். தினகராசன் திருமகள் -
சீதை. கவந்து - கவிழ்ந்து என்பதன் பேச்சுவழக்கு.

க.சொ : 1. காயாம்பூ.

(Sītā makes obeistance to Rāmā)

When she came before Srī Rāmā he turned towards east,
Going towards east, Sītā began to touch his feet for worship
Srī Rāmā turned his face from east to south
Tinakararācan's daughter came south and started worship
Then from the southernside, he turned westwards
From the south she came west to worship Srī Rāmā.

Then again from the south he turned towards north,
The **Kāyāmpū** bodied **Srī Rāmā** never lifted up his head.

(சீதை இராமரிடம் புலம்பல்)

அச்சுதனார்தேவி லெஷ்மியாள் அரிராமர்முன்னே விழுந்தமுதார்
அச்சுதரே அரிகோபாலா அடியாள்நான் செய்தகுற்றமென்ன
மண்ணைவிட்டு மரம்போமோ மரத்தைவிட்டு நிழல்போமோ 25
பொன்னைவிட்டு நிறம்போமோ பூவைவிட்டு மணம்போமோ
வேணுமென்றதோர் நாளையிலே வேம்புங்கரும்பா யிருந்ததாமே
வேண்டாமென்ற நாளதிலே மிக்கச்சீனியுங் கசப்பாச்சோ
கன்றைவிட்டுப் பசுபோமோ காயாம்பு¹ மேனியோனே
உம்மைவிட்டு நான்பிரிய உடையவரிட்ட கட்டளையோ 30
எள்ளுக்குள் எண்ணெ²யைப்போல் இருந்தோமே சிலகாலம்
பின்னாக்கும் எண்ணெ³யுந்தான் பிரிவதுபோல் பிரிந்தோம்
மாதுசீதை அமுதவுடன் மாயப்பெருமானும் ஏதுசொல்வார் ?
பொல்லாதசீதையரே புலம்பாதே அப்பாலே போய்விடு நீ
என் கண்ணில் முழியாதேலெஷ்மியே ஏற்றலெஷ்மணர் முன்போய்விடு . 35

குற்றம் - தவறு. வேணும் - வேண்டும். மேனி - உடல்.

அ.சொ : 1. காயாம்பு 2. பெண்ணை 3. எண்ணை.

(Sītā's wailing before Rāmā)

Accutanār's wife **Lakṣmi** wept falling before **Srī Rāmā**,
O! **Accuta!** O **Harī Kōpālā!** What wrong have I done?
Can the tree leave the earth ? can the shadow leave the tree?
Can the colour leave gold? Can sweet smell leave the flower ?
In the days of your desire, Even the neem was sweet like sugarcane
In the days of displeasure even sugar tastes bitter,
Can the calf leave the cow ? **Kāyāmpū** bodied one!
Is it your order that I should leave you

For sometime we were one like oil in Sesame.
Only oil and oil cake can separate.
When dame Sītā wept like this Srī Rāmā said,
Oh wicked Sītā, weep not, wail not, go away,
Don't stand before my eyes, go before **Lakṣmaṇan**.

(இராமர் லெஷ்மணரிடம் மந்திரவாள் கொடுத்தல்)

தீர்னினையோ னிடமதிலே சிறந்தமந்திர வாள்கொடுத்தார்
மந்திரவாளுக் கிரையாக வனத்தில் கொண்டு போய்வெட்டிவிடு
மந்திரவாளாலே வெட்டுப்பட்டு மாண்டிற்றுபோவாள் லெஷ்மியும்.

(Rāmā gives magic sword to Lakṣmaṇan)

To the bold and brave younger brother Rāmā
handed over the magic sword
Go and cut her with the magic sword in the forest
Cut by the magic sword, **Lakṣmi** will die.

(லெஷ்மணர் சீதாதேவியை அழைத்துச் செல்லல்)

தீர்னினைய பெருமானும் சீதாதேவியைப் பார்த்துரைப்பார்
என்தாயேசீதா லெஷ்மியே என்னகால விதிவசமோ
சீதாதேவியைக் கூட்டிக்கொண்டு தீர்னினையோனும் வழிநடந்தார்.

40

(Lakṣmaṇan leads Sītā Tēvi)

The bold younger **Perumāṇi** said to Sītā Tēvi ,
Oh mother! **Lakṣmi**! What fate it is!
Saying this he led her on the path to the forest.

(இலக்குவன் அரண்மனையைவிட்டுச் சீதையை அழைத்துச் செல்லல்)

6. அச்சுத ராமர் மனையை விட்டு
ஆயிழை சீதையைக் கூட்டிவாரார்

வாமும் அயோத்தி நகரம்விட்டு
 மாயவன் தம்பி லக்ஷ்மணர்
 ஆறு வனங்களும் சோலைவிட்டு
 ஆயிழை சீதையைக் கூட்டிவாரார்
 பாலை¹ வனங்களும் சோலைவிட்டு
 பளுங்கி மலைகளும் தான்கடந்தார்
 மரகத வல்லி வனமுவிட்டு
 வாரைச் செண்பகச் சோலைவிட்டு
 இருண்ட வனங்களும் தான்கடந்து
 இளைய பெருமானும் வாராரையா.

5

அச்சுதன், மாயன் - திருமால். வனம் - காடு. வார் - நீர்.

சுசொ : 1. மால 2. மரகத.

(**Lakṣmaṇan** takes **Sītā** away from the palace)

From the palace of **Rāmā**, **Lakṣmaṇan** leads **Sītā** away,
 From the living city of **Ayōtti**, **Rāmā**'s brother **Lakṣmaṇan**
 Leads **Sītā** away into the forests and gardens
 Crossing the gardens and deserts and huge mountains
 Crossing the oasis of **Marakatavalli** and **Cenpakā** garden
 Crossing the pitch dark forests, the younger **Perumā**!
 accompanies her.

(சீதை இலக்குவனிடம் தன்னை வெட்டிவிடுமாறு கூறுதல்)

அண்ணர் பெருமானும் மனம்மகிழ்
 அரிகிருஷ்ண ரென்னை யனுப்பிவிட
 அயோத்தி யில்வாழ் நாளமுதலாய்
 அன்ன சுற்றங்கள் நாணறியேன்
 பொழுது அடையுந் தலமறியேன்
 பொங்கி யுண்ண மதியறியேன்

வேறு முற்ற மறியேனான்

மிகுத்த வனங்காண வந்துவிட்டேன்

10

காலுஞ் சடைக்குதே இளையோனே

கான வனத்திலே வெட்டிவிடு

கையுங்¹ கருக்குதே லெட்சுமணா இந்தக்

கான வனத்திலே வெட்டிவிடு

அங்கம் பறக்குதே இளையோனே

அதிக வனத்திலே வெட்டிவிடு

அச்சுதனார் தம்பி லெக்ஷ்மணா

ஆத்துமா சோருதே இளையோனே

அண்ணர் பெருமாளும் மனமகிழ

அச்சுதர் வாளாலே வெட்டிவிடு

15

கொப்பவதி யென்று பாராதே

கிருஷ்ணர் தம்பி லெக்ஷ்மணா

உலகம் போர்வாங் கினவர்

உற்ற வாளாலே வெட்டிவிடு

அண்ணர் தேவியென்றும் பாராமல்

அழகன் இளைய பெருமாளே

தேவாதி தேவர் மனமகிழ

திருமந்திர வாளாலே வெட்டிவிடு

இலந்தைப் பழம்போல லெக்ஷ்மணா

இருகால் பொக்களகம் கட்டுதையோ.

20

முற்றம் - சுற்றம். சடைக்குதே - சோர்வடையுதே. அங்கம் - சாரம். பொக்களம் - கொப்புளம்

அ.சொ : 1. கய்யங்.

(Sītā tells Lakṣmaṇan to cut her with the sword)

To gladden the heart of Perumāi, Harikriṣṇan sent me

From the days of **Ayōtti** life, I knew not any other relative,
 Kith and Kin,
 I knew not the place to rest in the night, knew not to cook and eat,
 I knew not anyother house, I have come to thick forests now,
 My legs are aching younger one, kill me in the forest
 My hands are aching, Oh **Lakṣmaṇā**, cut me in the forest,
 All my limbs are shaking Oh! Younger one!
 Cut me in the thick forest
 Oh **Lakṣmaṇā**! **Accutan**'s brother. My soul and spirit is tired,
 To gladden the heart of **Perumā!**, your brother,
 kill me with his sword
 Do not hesitate owing to my pregnancy,
Kriṣṇā's brother **Lakṣmaṇā**
 You are men of world fame, kill me with this sword proper,
 Don't hesitate because I am your brother's wife,
 Oh handsome younger **Perumā!**! Do not hesitate,
 To gladden the heart of all the gods and Devas
 Cut me with this holy sword.

(இலக்குவன் வருந்துதல்)

சீதா தேவி சொன்னபோது
 திருமால் இளைய பெருமானும்
 இந்த வனமிது கண்டவுடன்
 இருஷிகளும் கண்ணிலே கானோம்
 தண்ட காரணிய வனமதிலே
 தையல்¹ சீதையை வெட்டுவேனோ?

தண்டகாரணியம் - தக்கண தேசத்தில் துறவிகள் மிகு வசித்துவந்த ஒரு வனம்.
 தையல் - பெண்.

க.சொ : 1. தய்யல்.

(Lakṣmaṇan feels sad)

When Sītā Tēvi uttered these words,
Thirumal, younger Perumā! averred
“In this forest I do not see rishis, holy sages,
In this Taṇṭakāraṇya forest
Will I ever cut Sītā to pieces?”

(வடவால மரத்தின்கீழ் இலக்குவன் மடியில் சீதை தூங்குதல்)

கதையல்¹ நல்லாள் சீதையரும்
தண்ட காரணிய வனத்தில்வந்தாள்
வடவாலின் மரத்தின் கீழே
வந்திருந்தாள் சீதா லெகும்பியும்
அந்தவனக் காவதிலே
ஆலா விருஷத்தின் நிழலதிலே
வழிநடந்த சடவால் இருபேரும்
வடவாலின் கீழிருந்தார்
நடந்த சடவதால் லெகும்பியாள் லெகும்மணர்
மடியில் தலையை வைத்து
அழகன் இளையோன் மடிமீதில்
அன்ன லெகும்பி பருத்திருக்க
பால னிளையோனும் ஏதுசெய்தார்.

25

30

வடவால் - ஆலமரம். கா - சோலை. விருஷம் - மரம். சடவு - சோர்வு.

க.சொ : 1. தய்ய.

(Sītā sleeps on the lap of Lakṣmaṇan under the Banyan tree)

The fine and good damsel, Sītā reached Taṇṭakāraṇya forest,
Sītā Lakṣmi came and stood under the Banyan tree,
In the confines of the forest, she stood under the Banyan tree,

Varuṇa came pouring heavy rain
Vāyu came in the shape of gentle breeze
 The terrible tiger, bear and Lion
 Stood protecting the chaste **Sītā**,
 The peacock readied itself to fight,
 And the **kuckū** sang sweetly
 And came along with elephants
 To worship **Māya**'s wife **Sītā**,
 Even the never blossomed jasmine
 Began to blossom flowers for **Perumā**!'s wife
 Even the non fruit yielding areca tree
 Began to putforth fine fruit
 For the wife of the black coloured God,
 All this happened o the good dame **Sītā Tēvi**
 In the forest o the great sage **Vālmīki**.

(உள்ளங்காலை அறுத்து இரத்தத்தைக் கொண்டு போதல்)

காத்திருந்த வீரலெஃம்மணர்
 கன்னிநல்லாள் கற்பு பொல்லாது
 கற்பு நெறியது குலைந்து விட்டால்
 காட்டு மிருகங்கள் கொன்றுவிடும்
 கடவுளே உயிரைக் காத்துக்கொள்ளும்
 கன்னி நல்லாள் சீதை லெஃம்மிக்கு
 வடவால மரம்விட்டுக் கீழிறங்கி
 வாள்வே ரெத்தங்கொடு போவோம்
 உள்ளங் காலைத் தானறுத்து
 உதிரத்தைக் கொடுபோனார்
 காடு வனமது தான்கடந்து
 கமலக் கடம்பாறு தானும்விட்டு

ஆறு வனமுங்குளமுங் கடந்து
 அச்சுதர் தம்பி லெகும்மணர்
 வாமும் அயோத்தி நகரதிலே
 மாயோனை வந்து அடிதொழுதார்

உதிரம் - இரத்தம். கொடு - கொண்டு என்பதன் இடைக்குறை. கமலம் - தாமரை.
 கடம்பாறு - ஒரு ஆறு. மாயோன் - திருமால்.

(Cutting the inner foot, takes home the blood)

The warrior **Lakṣmaṇān**, awaiting long (decided thus)
 The chaste woman's virtue is most powerful
 If chasity is gone animals of the forest
 will kill her. Oh God! Protect the life of
 The chaste woman **Sītā Lakṣmi**
 Coming down from **Vaṭavāla** tree, decided
 To take the sword smeared with blood,
 Cutting his own inner foot,
 He carried the blood on his word.
 Crossing the thick forests, and **Kamalakaṭampu**, river
 Crossing rivers, forests and tanks
Accuta Rāmaṇ's younger borther **Lakṣmaṇaṇ**,
 Reached the city of **Ayōtthiā** and worshipped at the feet of **Rāmā**.

(இரத்தத்தைப் பார்த்து இராமர் பரிதவித்தல்)

வாளிலே ரத்தங் கண்டபோது
 மாயோன் நின்று பரிதவித்தார்
 பச்சை முகில் மேனியனார்
 பஞ்சனை மெத்தையில் விழுந்தழுதார்
 வெட்டிவா வென்று உன்னையுமோ
 வேகத்திலே நானுஞ் சொல்லிவிட்டேன்

வெட்டி விட்டுநீ வந்தாயோ
 மெல்லி நல்லாள் சீதாலெகும்பியை
 வெட்டிவந் தான்மனம் வந்ததுவோ
 வீரன் இளையோனே உந்தனுக்கு
 கொன்று வாவென்று சொல்லியுன்னை
 கோபத்திலே நானுஞ் சொல்லிவிட்டேன்
 கொல்லவந்தான் மனம்வருமோ
 கொடியிடையாள் சீதைதன்னை
 பத்தினி சீதையை என்றுகாண்பேன்
 பழிகாரனே இளைய பெருமானே
 லெகும்பி யென்ற பெண்ணுக்காக
 நானும் எத்தனை பாடுபட்டேன்
 பட்ட பாடெல்லாம் வீணாய்ப் போச்சே
 பத்தினி சீதையை இழந்தேனே
 அன்ன மயிலாளை இழந்தே னென்று
 அழகன் இளையோனுட மடியில் சாய்ந்தார்
 மாயன் படுகிற துயரங்கண்டு
 வருந்திய இளையோனைப் பார்த்துரைப்பார்.

50

55

முகில் - மேகம்

(Rāmā gets flabbergasted on seeing blood)

Seeing the sword smeared with blood
Tirumāl (Rāmā) got flabbergasted, unnerved,
 The green coloured, sky coloured, **Rāmā**
 Fell on the bed and wept and wept.
 I ordered thee in a fit of rage, extreme anger
 To cut her to pieces
 And you have done as I said,
 Have you cut the lean and weak **Sītā**,

How did you have the heart to kill her
 Oh you bold warrior **Lakṣmaṇā!**
 I told you so in a mad outburst of anger,
 Will anyone have the heart to kill her,
 The most slender waisted **Sītā Tēvi** ,
 When will I see my **Sītā**, the chaste one,
 Oh! The cruel criminal sinner, the younger **Perumā!**
 How much did I for the sake of the woman **Lakṣmi**,
 All these sufferings have come to nothing now,
 I have lost my wife, the most chaste **Sītā**.
 I have lost the one peacock like woman,
 Saying this he reclined on the lap of **Lakṣmaṇan**
 Seeing the sufferings of **Rāmā**, **Lakṣmaṇan** felt
 Extremely sad and to him **Rāmā** said.

(வெட்டிவிட்டேன் என்று இலக்குவன் கூறுதல்)

வெட்டி விட்டாயோ இளையோனே
 விட்டு வந்தாயோ தம்பியரே
 வெண்ணை யுண்டவர் கேட்டபோது
 வீரன் இளையோனு மெதுரைப்பார்
 உம்முடைய சொற்படியே
 ஒங்கி வாளாலே வெட்டிவந்தேன்
 கற்பு நெறியாலே பிழைத்தாளோ
 கான வனத்திலே மடிந்தாளோ
 மந்திர வாளாலே வெட்டிவிட்டு
 வடக்கு முகமாக ஓடிவந்தேன்
 மாது சீதையை வெட்டிவந்தால்
 மலர்முகம் சற்றே வாடாதோ

கண்ணீரும் ஆறாய்ப் பெருகிடுமே
 கன்னி சீதையை வெட்டிவிட்டால்
 வாடுகின்ற மனம்தேற மாயோன்
 மகாசாத் திரங்கள் செய்திருந்தாரே.

65

(**Lakṣmaṇan** says that he has cut **Sītā**)

Have you finished cutting **Sītā** or
 Have you left her there, O! brother,
 When such words were put by the butter eating God
 The soldier like **Lakṣmaṇan** gave the following reply
 According to your order, your words
 I cut her with your sword at one stroke
 Whether she has escaped death with her chaste power,
 Or whether she died in the forest I know not
 But I cut her with your mystery sword,
 And came running towards the north.
 If the dame **Sītā** had been cut
 Will not the flowery face show signs of sadness
 Tears will flow copious like water in a river
 Owing to the cutting of **Sītā**, to pacify and recoup
 The heart and mind **Rāmā** conducted pujas according to Sastras.

(இலக்குவனைக் காணாமல் சீதை அழுதல்)

இப்படியாக இருக்கையிலே
 ஏந்திழை சீதா லெகும்பியாள்
 வாலீசர் சாலையில் நித்திரைசெய்ய
 மகாலெகும்பி தான்முடித்து
 துணையிருந்த இளையோனை
 தோகை நல்லாளும் காணாமல்

அம்புபட்ட மான்போலே

அலறி அழுதாளே லெக்ஷ்மியாள்

70

மந்திர வாளு கொண்டுவுந்த

மன்னி இளையோனைக் காணாமல்

மலைமிருகங்கள் கொன்றதுவோ

மதயானைகள் தின்றதுவோ

வெட்டவந்த லெக்ஷ்மணர்

விட்டுவிட்டவர் போனாரோ

கார்வார்ண ராமர் இங்குவுந்து

கடியதம்பி யெங்கே என்றால்

மாயனவர் வந்து கேட்டாக்கால்

வரலாறு என்னசொல்லப் போறேன்.

75

நித்திரை - தூக்கம். கார் - மேகம். வரலாறு - விவரம்.

(Sītā weeps at the disappearance of Lakṣmaṇan)

When things came to such a pass,

Sītā Lakṣmi who was sleeping

On the road of Vālīcar, wokeup all of a sudden

And looked about for the younger one, all around

This peacock like beautiful dame, unable to locate Lakṣmaṇan

Started weeping and wailing inconsolably

Like a deer severely wounded,

The younger one who brought the mystery sword,

Is not to be seen anywhere,

Was he killed by wild animals,

Was he swallowed by mad elephants

Lakṣmaṇan who came to cut me

Where is he gone leaving me,

If the black coloured Rāmā comes over

Asking for his brother,
If **Tirumāl** or the Lord of Mystery
Comes and asks for the story of **Lakṣmaṇān**'s disappearance,
What reply am I going to give.

(வால்மீக முனிவர் அழுகின்ற சீதையைக் காணாதல்)

சீதாப் பிராட்டி அழுதகுரல்
சிறந்த ரிஷிவர் தான்கேட்டார்
ஆரோஒரு பெண்பிள்ளைதாம்
அவறியழுவது கேட்குதல்லோ? ¹
கள்ளர் திருடர் வெட்டினாரோ
கன்னியார் சண்டை செய்கிறாரோ?
வரலாறு போய்ப் பார்த்து
வருவோமென்று வழிநடந்தார்
காடுவனந் தான்கூடந்து
கடுககன்னிய ரோடை விட்டு
வடவால மரத்தருகே வந்து
மங்கை சீதையரைக் கண்ணில் கண்டார்.

80

அ.சொ : 1. கேள்க்குதல்லோ.

(The sage Vālmīki sees the weeping Sītā)

The wailing tone and the crying of Sītā
Was heard by the ṛṣi, the sage, Vālmīki
It looks as if some woman goes on weeping,
Have thieves or bandits cut her or attacked her
Or some virgin ladies may be quarrelling among themselves,
Let me go and see what has happened
Saying this, he continued to walk,
Crossing forests and groves, and crossing the road

He came near the banyan tree and
Saw the dame Sītā before his eyes.

(சீதை வால்மீகரிஷியிடம் தன் வரலாறு கூறுதல்)

எந்த ஊரு¹ எந்ததேசம்
ஏது தேசத்து ராசன்மகள்
வந்த வரலாறு எந்தனுக்கு²
வகைவிபரம் சொல்லு தாயே
வால்மீகர் கேட்ட போது
மனது தேறிட்டு லெகஷ்மிக்கு
வனத்தில் வாழும் மாமுனியே
வரலாறு சொல்லக் கேளுமையா!
பெட்டகத்தோடு பிறந்த வந்தேன்
புகழுந் தினகரனார் எந்தகப்பன்
அயோத்தி யாபுரி அரசாளும்
அழகன் தசரதன் பெற்றபாலர்
கோசலைப் பிராட்டி என்மாமி
கோபால ராமர் மாலையிட்டார்
மாலை யிட்டுச்சில காலமெல்லாம்
வாழும் அயோத்தி யாண்டிருந்தோம்
பாவி கைகேசி ஐதாளே
பதினாலு வருஷம் வனத்தில் சென்றோம்.
வல்ல ரக்கன் ராவணன்தான்
வனத்தில் வந்தென்னைத் திருடிப்போனான்
எந்தன் மாயவர் தேடிவந்து
ஏற்ற ராவணனைச் சம்மாரஞ்செய்தார்
திருமால் வந்தென்னைச் சிறைதிருப்பி
தீக்குழியு முழுகச் சொன்னார்

85

90

அக்கினி யானதைத் தான்புழுகி
 அயோத்தியா புரிதனிலே வந்தோம்
 வண்ணான்வகை சொன்னா னென்று
 வனத்தில் கொண்டு வெட்டச் சொன்னார்
 வெட்ட வந்த லெகும்மணரை
 விரட்டி மதயானை கொன்றதுவோ
 தனியே யிருந்து புலம்புகிறேன்
 தக்க புகழ்பெற்ற மாமுனியே
 மாது சீதை சொன்னவுடன்
 வால்மீக ரிஷியேது சொல்வார்.

95

பெட்டகம் - பெட்டி, தினகரன் - ஜனகர், கைகேசி - கைகேயி. சம்மாரம் - அழிவு. அக்கினி - தீ. வண்ணான் - ஆடை வெளுப்பவன். வகை - பழிப்பு, குற்றம்.
 கூனா : 1. லுரு. 2. எந்தனக்கு.

(Sītā narrates to Vālmīki her own story)

“Which is your place? what is your nation?
 Of which country’s king’s daughter are you?
 How did you happen to come here ?
 Oh! Lady! Tell the details of all these ?”
 When Vālmīki put a question like this
 A little pacified in mind and heart Lakṣmi answered.
 “O sage! living in the forest,
 Please listen to the story I narrate
 I was born and kept inside a casket,
 And the famous Tinakaran is the name of my father
 The reigning King of Ayōttiyāpuri, the Tacaratan’s son
 Is my husband and Kōcalai is my mother-in-law
Kōpālā Rāman is the one who garlanded me as my husband
 For sometime after marriage

We were ruling over **Ayōtthiā**
 Because of the evil **Kaikēyi**'s cunning trick
 We had to live fourteen years in the forest
 The powerful giant **Rāvaṇaṇ** kidnapped me from the garden
 When my **Rāmā** came in search of me
 He decimated defeated the giant **Rāvaṇaṇ**
Tirumāl released me from prison
 And asked to undergo the test of the fire pit.
 Undergoing the test of fire, the bath of fire,
 We live in the city of **Ayōtthiā**
 Because of the abusive words of the washerman
 He asked me to be cut in the forest
Lakṣmaṇaṇ who came to do this is missing
 Did the mad elephant kill him ?
 I weep and wail all alone,
 Oh the good and famous sage."
 When dame **Sītā** spoke thus,
 The sage **Riṣi** answered thus.

(வால்மீகர் சீதையைத் தன்னுடன் அழைத்துச் செல்லல்)

கோசலைப் பிராட்டி மருமகனே

கோபால ராமன் தேவியரே

தினகர ராசன் திருமகனே

சீதா தேவி லக்ஷ்மியே

கொப்பவதி யானதினா லுன்னை

கிலேசப் படாமலே நான்காப்பேன்

அஞ்ச வேண்டாம் பதறவேண்டாம்

அச்சுதனார் தேவி லக்ஷ்மியே

உன்வயிற் றில்தரித்த கொப்பமது

உலகாளப் பாலன் பிறந்திருவான்

அயோத்திநகர் அரசாள

அருமைப் பாலகன் பிறந்திருவான்

நம்முடைய மண்டபத்தில்

நலமுடன் மகளே நீவுந்திருப்பாய்

105

ஒன்றுக்கும் நீ அஞ்சவேண்டாம்

உலகளந்தோன் தேவியரே

காத்திருந்து பணிவிடை செய்ய

கன்னியர் ஏழு பெண்களுண்டு

அருகிலேதுணை யிருப்பதற்கு

அவையார்க் கிழவியை நான்விடுவேன்

மாமுனிவர் சொன்னபோது

மனமகிழ்ந்து லெகும்பியாள்

தாயாரும் தந்தையரும்

தரணியி லிவர்தா னெனவே

110

மடமடென்று எழுந்திருந்து

வடவால மரம்விட்டுத் தான்போனாள்

காடுவனமும் செடியும் விட்டு

கானவனங்களுஞ் சோலை விட்டு

குமருபழனி மலைகடந்து

கொடிபடர்ந்தான் மலையும் விட்டார்

வால்மீகரிஷி சிம்மாசனத்தில்

மண்டபத்தில் வந்து வீற்றிருந்தாரே.

கிலேசம் - துக்கம். பாலன் - பாலகன் - புத்திரன். அவையார்க்கிழவி -

வயதானவர்களை, ஓளவையார் என்று குறிப்பிடுவது தென்மாவட்ட வழக்கு. கன்னியர் - கன்னியர் என்றாலே ஏழுபேர் என்று குறிப்பிடுவது நாட்டுபுற இயல்பு. தரணி - உலகம். குமரு - குவரு - உச்சி.

(Vālmīki takes Sītā with him)

Oh! The daughter-in-law of dame **Kōcalai**
 Oh! The wife of **Kōpālā Rāman**
 Oh! The daughter of the great king **Tinakaran**
Sītā Tēvi ! Oh! **Lakṣmi**, because you are pregnant
 I will protect thee without any qualm of conscience
 Do not be afraid. Do not be feel nervous
 Oh the wife of **Accuta Rāmā**, Oh **Lakṣmi**
 The pregnant embryo in your womb
 Will be born to rule over the world
 To rule over the city and the state of **Ayōtti**
 A rare child will be born,
 You come and stay hale and healthy in my place
 You need not fear anything
 You, the wife of the world measurer
 There are seven virgins waiting to serve you,
 To keep you good company
 I will send the grand old lady (**Avvai**)
 When the great **ṛiṣi** said these words,
Sītā's heart became very glad,
 This is my father and mother on this earth
 (saying this) She got up briskly
 And left the forests she went
 And crossing the peak of **Paḷaṇi** mount
 And came and settled on the seat of
 The great sage **Vālmīki**

(ஈற்றுப்புரை கட்டுதல், தொட்டில் சமைத்தல்)

7. மாசம் அஞ்ச தான்திகைந்து
 வருத்தமெத்தத் தோன்றிடுமாம்
 ஆறு ஏழுமாசம் செல்ல
 ஆயிழை சீதை தேவியர்க்கு
 எட்டான மாச மதில்
 தொட்ட யோகங்கள் பெருகிடவே
 பத்தான மாசத்திலே
 பாவையற்கு மெய்நோக
 வாருமையா மாமுனியே
 மாசம் பத்தும் சரியாச்சே
 ஈற்றுப்புரை¹ கெட்ட வேணும்
 என்குருவே மாமுனியே
 மாந்தையரை வரவழைத்து
 மரங்களது வெட்டிவந்து
 மலையதிலே வந்துநின்று
 மரங்கள் வெட்டிக் கொண்டுவந்தார்
 மதயானைக் கொம்புவெட்டி
 வாய்த்த தொட்டில் தான்சமைத்தார்
 ஈற்றுப்புரை² சித்திரக்கூடம்
 இமைக்குமுன்னே தான்சமைத்தார்.

5

பாவை - பெண். மெய் - உடல். மாந்தையர் - மரத்தச்சர். ஈற்றுப்புரை - குழந்தைப் பேற்றிற்காகக் கட்டப்படும் அறை. சமைத்தார் - செய்தார்.

௧.௭ : 1. இற்றுப்புரை 2. இற்றுப்புரை

(Building a room for delivery preparing the cradle)

Five months have elapsed and pain will slowly appear,
 After the passage of seven months,
 In the eighth month, in order that Sītā Tēvi

May get all good things and welfare,
 In the tenth moth women will have physical pain
 Oh great sage! Come! It is the tenth month
 Special delivery room must be built
 Call the people, and cut the trees,
 After cutting the trees in the mountains
 They brought it to the right place
 And bringing the tusk of the mad elephant
 They built the cradle for the baby.
 The room for delivery was set up in a few moments.

(பத்திரகாளியை அழைத்து வருதல்)

ஈற்றுப்புரை முகித்தபின்பு
 ஏதுசொல்வாள் தாயாரும்
 எந்தஎந்த மருத்துவத்தை
 இப்போ சென்று அழைத்துவர
 எனமதனி பத்திரகாளி
 இருக்கிறா ளிந்தவன மதிலே
 அவளையிங்கே கூட்டி வாரும்
 அருள்பெற்ற மாமுனியே
 அப்போது மாமுனிவர்
 அரைநொடியில் கூட்டிவந்தார்.

15

முகித்த - முடித்த என்பதன் பேச்சு வழக்கு. மதனி - நாத்தனார்.

(Fetching Pattirakāḷi)

After setting up the room for childbirth
 What will any mother say,
 Bring any medical person, go and bring now,
 At the moment, immediately

In this forest lives my relative **Pattirakāḷi**
Oh! Sage with all blessings, bring her now here.
The great sage brought her in a moment.

(பத்திரகாளி சீதையிடம் செல்லுதல்)

அம்மா அம்மா பத்திரகாளி
ஆயிறை லக்ஷ்மி வரவேசொன்னாள்
மாமுனிவர் சொன்ன போது
மாயவர் தங்கை பத்திரகாளி
அண்ணருட தேவி லக்ஷ்மியாள்
அவதிப் படுகிறா என்ற்றிந்து
பத்திர காளி எழுந்திருந்து
பாரமுனி முன்னால் வழிநடந்தாள்
அண்ணருட தேவி படுத்திருக்கும்
அழகுபுரைக் குள்ளேதான் புகுந்தாள்

20

அவதி - துன்பம். புரை - அறை.

(**Pattirakāḷi goes to Sītā**)

Oh mother! Mother **Pattirakāḷi**!
Dame **Lakṣmi** asked me to call you,
When the great sage said this
Māyavan's sister **Pattirakāḷi**,
Learning that his wife was in pains
She stood up and walked before the great sage
And entered the delivery room where **Sītā Tēvi** was lying down.

(சீதை அமுதல்)

பத்திரகாளியைக் கண்ட போது
பச்சமாலுட தேவிதா னழுதாள்

பொன்போலே முகம்போவாப்பாள்
 புவிமீதில் புரண்டழுவாள்
 அயோத்திப் பட்டணத்தில்
 அருமையுடன் வயறு நொந்தால்
 கைதாங்கத் தோழியண்டு
 கால்பிடிக்கத் தாசியுண்டு
 வனவாசக் காடதிலே
 வன்பழியாய் வந்தேனே.

25

வோப்பாள் - வியர்ப்பாள் என்பதன் பேச்சு வழக்கு. புவி - பூமி. தாசி -
 அடிமைப்பெண். வயறு - வயிறு என்பதன் பேச்சுவழக்கு.

(Sītā weeps)

Seeing Pattirakāḷi, Sītā Tēvi
 Wife of the green coloured Tirumāl began to weep
 She has a face sweating like gold
 She weeps lying on the ground
 "If only I have the stomach pain in Ayōtti
 Many maids would be there to serve and help me
 To support me gently and to massage my leg there will be maids,
 In this forest I am forced to be here."

(குழந்தை பிறத்தல்)

அப்பிடியாய் வயறுநோக
 ஆயிழையாள் சீதையர்க்குப்
 பைங்கொடியாள் சீதையர்க்குப்
 பாலன்வந்து பிறந்தானே.

Thus with great pain in the belly
 To the dame Sītā, to the gentle, beautiful Sītā
 was born beautiful son.

(பத்திரகாளி மருந்து கொடுத்துத் தாலாட்டுதல்)

பாலன் பிறந்து நிலத்திலிழிப்
 பைந்தொடியாள் மயங்கிக் கிடந்தாள்
 கொப்பூறுத்துக்¹ குலவையு மிட்டுக்
 குழந்தை யெடுத்தாளே பத்திரகாளி
 காயம்மிளகு கடைச்சரக் கெல்லாம்
 கட்டுடனே அரைத்துத் திரட்டி
 கொடியிடைக்குத் தான்கொடுக்க
 கூசாமல் சேலையைக் கட்டியிருக்கி
 கும்பகடிக்கு மருந்து கொடுத்தாள்.

30

கொப்பூறுத்தல் - பிறந்த குழந்தையின் நாயிக் கொடியை அறுத்தல். கும்பகடி - வயிற்றுவலி.

அ.சொ : 1. கொப்புளறுத்து.

(Pattirakāḷi gives medicine and rocks the cradle)

Oh mother! Mother **Pattirakāḷi**, dame **Lakṣmi**
 wants you to come over there,
 The baby was already born and fallen on the ground
 And the damsel **Sītā** lay unconscious
 Cutting the umbilical chord and making the **Kulavai** sound
 Took the newborn child in her hands
 She made a medical preparation with pepper
 And asafoetida and making it into a ball
 Gave it to the lady delivered of the baby
 Without any sense of shyness she tightened her saree
 And gave her medicine for all her ills.

(தாலாட்டுதல்)

நாடாள் ஒருபாலன் பிறந்தான்
 நல்லபிள்ளை ஒருபாலன் பிறந்தான்
 தேசம்ஆள ஒருபாலன் பிறந்தான்
 செல்லப்பிள்ளை யொருபாலன் பிறந்தான்
 அஞ்சுநாள் கழித்த பொழுதிலே
 அஞ்சு குளித்தாரே லெஃகியாரும்
 இழையும் திருத்தியகையில் கெட்டி
 மாணிக்கம் பச்சை வயிரியங்கள்
 மணக்கச் சவ்வாது கஸ்தூரிப் பொட்டிட்டு
 பாலூட்டி நீராட்டி பத்திரகாளி
 பத்திரகாளி பாலகன் தாலாட்டுவானே.

35

அஞ்சு - ஐந்து என்பதன் பேச்சுவழக்கு. இழை - ஆபரணம்.

(Rocking the cradle)

A babe was born to rule over the land,
 A beautiful and good baby was born
 A babe was born to rule over the country
 A baby was born as a pet and special gift
 After the lapse of five days
Lakṣmi took the first bath after delivery
 A nice silk saree was tied across her waist
 And pearls, diamonds and safire adorned her
 Sweet smelling *Kastūri* and *cavvātu* were put as dot on the
 forehead, Bathing and feeding the child,
 Sang the sweet lullaby to the newborn babe.

(தாலாட்டு)

8. ரரரரி ரரரர ரேர கண்ணே ரரரிரரி ராராரெர
 மன்மதனோ சீவகனோ மணிவிளக்கோ பாலகனோ ரரரீ

பொன்மகனோ நீயும் அப்பா
 பிள்ளையாகப் பிறந்தவனோ ரரரீ
 தாய்க்குத் தலைமகனாய்
 தன்குலத்தில் பிறந்தவனோ ரரரீ
 கற்கண்டோ சர்க்கரையோ
 கண்டவர்க்கு மாங்கனியோ ராரி
 ஈனாத வாழையது
 இளவாழை யின்றவனோ
 வரமிகுந்த சீதையர்க்கு
 மகனாகப் பிறந்தவனோ
 நயினார்க்கு மகனான
 நல்மகனே ராரிரோ

5

சீவகன் - ஐம்பெருங் காப்பியங்கள் ஒன்றான சீவக சிந்தாமணியின் பாட்டுடைத் தலைவன். ஏமாங்கத நாட்டு சச்சந்தனின் மகன். ஈனாத - குலை தள்ளாத.

(Lullaby)

Oh! Cupid, Cīvakāṇ, everburning lamp	- Oh dear babe, sleep.
Golden son, Are you not the son of your father	- Oh sleep thou sleep.
Thou! Born as the first son of the mother	- Oh sleep thou sleep.
Thou born in your great dynasty	- Oh sleep thou sleep.
Are you the sugar or crystalline sugar ?	- Oh sleep thou sleep.
Are you the sweet mango for all ?	- Oh sleep thou sleep.
Even the never yielding banana	- Oh sleep thou sleep.
Has yielded this tender banana	- Oh sleep thou sleep.
You are the son of the great Sītā	- Oh sleep thou sleep.
Who is full of the grace and blessings of God	- Oh sleep thou sleep.
Oh the son of Nayinār, the rare good son	- Oh sleep thou sleep.

(வால்மீகி யார் பெயரிடுவது எனல்)

9. ஆருடைய பேரிடுவோம்
 அருமையுள்ள மகனார்க்கு
 சேரன் சோழன் பேரிடவோ
 தினகரனார் பேரிடவோ
 கோசலையாள் பெற்ற மகன்
 கோபால ராமன் பாலகருக்கு

(பத்திரகாளி பெயரிடுதல்)

பத்திரகாளி எழுந்திருந்து
 பச்ச மாலுட பாலருக்கு
 கோசலை ராமன் பாலருக்கு
 குசலவ சவாமியென்று பேருமிட்டாள்
 பேரு மீட்டுக் குலவையிட்டு
 பெற்ற தாயார் கைகொடுத்து
 பாரி லுள்ளோர் அறியாமல்
 பத்திரகாளி யம்மைதான் போனாளே.

5

குலவை - மகளிர் விசேடகாலங்களில் நாவாற் குழறி இரும் மகிழ்ச்சியொலி. பார் -
 உலகம்.

(Vālmīki asks for a name for the child)

For this precious rare child what name and
 Whose name shall we give
 Shall we give the name of Cōlan or Cēran
 Or the name of grandfather Tinakaran
 What name shall we give to the grandson of Kōcalai
 And the son of Kōpālā Rāman
Pattirakāḷi stood up and for the son of green coloured
Tirumāl and the son of Kōcala Rāman

She gave the name **Kusalava svāmi**
 After naming the child, and after making the *kulavai* sound
 She shook the hand of the mother, **Sītā**
 And without the knowledge of the world
Pattirakāṇi left the place quietly

(சீதை குழந்தையை விட்டுத் தண்ணீர் எடுக்கச் செல்லுதல்)

10. பாலகனும் வளர்ந்துவர
 பைந்தொடியாள் லெஹ்மிபும்
 யானைக் கொம்புத் தொட்டிலிலே
 ஏற்ற பாலகனைத் தான்கிடத்தி
 செப்புக் குடமது கையிலெடுத்து
 சீதை தண்ணிக்குத் தான்போனாள்
 சாலை வழிவெகு தூரத்திலே
 தண்ணிக்குப் போகிற வேளையிலே

செப்புக்குடம் - செம்பினால் செய்யப்பட்ட நீர்க்குடம். தண்ணி - தண்ணீர்
 என்பதன் பேச்சுவழக்கு.

(**Sītā leaves the child to fetch water**)

The child was growing in stature,
 The soft gentle lady **Sītā**,
 Laid the child in the cradle
 Made of the tough elephant tusk
 Carrying a nice copper pot in her hand
 Went away to fetch water
 Walking past quite a distance on the road
 To fetch water.

(மிருகங்கள் குட்டியோடு கொஞ்சதலைக் காணுதல்)

மந்திர சாலையில்¹ போகையிலே

வனத்திலே சிறுகுரங்கு

5

தன்னுடைய பிள்ளை தன்னைத்

தன்மார்பில் தொங்க விட்டுக்

கொப்புலிட்டுக் கொப்பு தாவுவதைக்

கொடியிடை சீதையுங் கண்ணில் கண்டாள்

வனத்தில் வாழும் சிறுகுரங்கு

வனத்தில் பிள்ளையை வைத்துப் போனால்

மலைமிருகங் கொல்லு மென்று

மார்பில் பிள்ளையைத் தொங்கவிட்டு

நம்முடைய² பிள்ளை குசலவனை

நமக்குத் தன்குட்டி பொன்குட்டிதாம்

10

காட்டு மிருகங்கள் கொடுபோனால்

கணவன் ராசனுக்கு என்ன சொல்வோம்.

கொப்பு - மரக்கிளை. கொடு - கொண்டு என்பதன் இடைக்குறை. ராசன் - ராமன்.

க.சொ : 1. சாலையில் 2. நம்முடைய.

(She sees animals playing with their young ones)

Walking along the road from the Āsram

She saw in the forest a young monkey

Suspending its young one on her chest,

And leaping with it from one branch to another

The forest denizen monkey is quite careful

That if it leaves its young one alone in the forest

Wild animals may kill it and hence

Keeps it suspended on its chest for protection

My son **Kusalavan** is certainly golden son to me

If wild animals attack baby **Kusalavan**,
What answer shall I give to my husband **Rāmā**?

(திரும்பிவந்து குழந்தையைத் தூக்கிச் செல்லுதல்)

செப்புக் குடமதை யிறக்கிவைத்து
சீதா தேவியும் ஓடிவந்து
பாலகனைக் கையிலெடுத்துப்
பாரில் உள்ளோர் அறியாமல்
தண்ணீர்க் குடமதை இருப்பில் வைத்துத்
தானே சீதையும் வழிநடந்தாள்
இப்படியாக இருக்கையிலே
ஏந்தியழையாள் பத்திரகாளி
வால்மீகர் முனிமண்ட பத்தில்
மாயன் பாலனை வந்துபார்த்தாள்
அச்சதர் பாலனைக் காணாமல்
அலறி யழுதாளே பத்திரகாளி.

15

(Coming back, she carries the baby with her)

Putting the copper pot down, she came running
And took the baby in her hands
Without the knowledge of any other person
She kept the pot on her hip and walked
When things were going on in such a manner,
The damsel **Pattirakālī** came to the Hall of the sage, **Vālmīki**
And wanted to have a look at the child
The son of the mystery Lord **Accutan**
Not seeing the baby there, she began to cry
Not knowing what to do.

(வால்மீகி தருப்பைப் புல்லில் பாலனை உண்டாக்குதல்)

அப்போது அந்த மாமுனியும்

அலறி யமுதவ ரேதுசொல்வார்

கருவாய் புலிதின் றதுவோ

கன்னி சீதைக் கென்ன செய்வோம்

திடுக்கிட்டு ஓடி வந்து

தொப்பப் புல்லைத் தான்பறித்து

20

சீதா தேவி பாலனைப் போல

தொப்பப் புல்லே பிறப்பா யென்று

பொன்னுந் தொட்டி லானதிலே

புகழ்பெறவே தாராட்டி விட்டார்

மாமுனி தன்னுட தவத்தாலே

வந்து பிறந்தானே பாலகனும்

பிறந்து பாலகன் விளையாட

புகழ்பெரிய முனிவீந் றிருந்தார்

பச்சைமால் தங்கை மாகாளி

பால நருகாக வந்திருந்தாள்.

25

கருவாய் – கழுதைப்புலி. தொப்பப்புல் – தருப்பைப் புல் – ஒரு வகைக் கோரைப்புல்.

(Vālmīki creates the child with *Taruppai* grass)

The great sage Vālmīki, saw this

And crying aloud what can he say

Was the baby eaten by the wild hyena?

What answer shall we give her?

Shocked at this, he came running and

Plucked the *Taruppai* grass, used in holy rituals

And said, “Let a child be born, and let the

Grass be turned into a child resembling Sītā’s son”

Saying this he rocked the cradle

Because of the great penance and yoga
Of the great sage, a child was born miraculously
This newborn child was playing
And the famous sage was sitting with pride
The sister of **Tirumāl** has come near
To see the child.

(சீதை திரும்பி வருதல்)

இப்படியாக இருக்கையிலே
ஏந்தியை சீதை லக்ஷ்மியாள்
கெங்கைக் கரையிலே நீராடி
கிருஷ்ணர் பாலனைத் தாராட்டி
செப்புக் குடத்தை யிருப்பில் வைத்து
செல்வ பாலனைத் தோளில் வைத்து
மடமடென வழிநடந்து
வாணுதல் சீதை வருகையிலே
சிறந்த மண்டப மானதிலே
செப்புக் குடத்தை யிறக்கி வைத்தாள்.

30

வாணுதல் - வாள் + நுதல் - ஒளி பொருந்திய நெற்றி.

(Sītā returns)

When things were going on in such a way
The beautiful dainty fragile **Sītā Lakṣmi**
Returning after bathing on the banks of the ganges,
And after bathing the child of **Kriṣṇā**,
Kept her pot on her hip
And put her babe on her shoulders
Came, walking fast and brisk,

The broad bright foreheaded dame Sītā
Put her pot down in the hall of Vālmīki.

(இன்னொரு குழந்தையைப் பார்த்து யார் எனல்)

செல்வ பாலனைத் தானிறக்கி
தெய்வத் தொட்டில் கிடத்தவென்று
சீதா தேவியவள் பார்க்கையிலே
துள்ளி விளையாடுதே பாலகனும்
கண்ணில் கண்டு லெஷ்மியாள்
கடுகப்பால வவனாரோ வென்றாள்.
வாருமையா மாமுனியே
வரிகைப் பாலகன் ஆரெனவே

கடுக - வேகமாக. வரிகை - வருகை என்பதன் பேச்சு வழக்கு.

(Seeing the child, Sītā questions)

Putting her precious pet babe on the floor,
She was about to put it in the divine cradle
And she looked about this way and that and
Caught sight of the playing baby
Seeing the child, in angry mood and tone
She asked who that child was
She questioned the sage about that child
And asked him to answer who he was.

(முனிவரும் காளியும் நடந்ததைக் கூறுதல்)

வந்து சீதையுங் கேட்டபோது
மாமுனி பத்திர காளியுமாய்
செல்வப் பாலனைக் கொடுபோனது
சீதாதேவி நாங்க ளறியாமல்

வனத்தில் மிருகங்கள் கொடுபோச்சோ
 மாது சீதைக்கு என்ன செய்வோம்
 தொப்பி புல்லைத் தான்பறித்துத்
 தொட்டிலிலே ஆட்டி விட்டோம்.

(The sage and Kāṭi narrate what happened)

When Sītā came and put such a question
 The great sage and Kāṭi answered thus.
 Oh! Sītā we never knew that you had taken the child
 We were afraid that wild animals had carried the child
 And terribly frightened how to answer you,
 We plucked the *taruppai* grass, put it in the cradle
 And rocked it this way and that.

(குழந்தைக்கு அசலவர் என்று பேரிடுதல்)

அதுவும் ஒருபா லகனாய்
 அரிகிருஷ்ணர் செயலால் பிறந்ததம்மா
 தம்பிக்குத் தாமிதுணை யாக
 ஜானகி சீதையே நீவளர்ப்பாய்
 கோபாலருக்குப் பிறந்த பிள்ளை
 குசலவ சுவாமியென்று பேருமிட்டாய்
 அசலாகப் பிறந்த பிள்ளை
 அசலவ சுவாமியென்று பேருமிட்டாய்
 இருபேரையும் ஒன்று போலே
 ஏந்திகழையே வளர்ப்பாய்

40

அசல் – மூலம்.

(That child is named Asalavan - meaning resembling the original)

That grass has turned in to the child
 By the wonderful grace of Harikriṣṇa

Oh **Jānaki**! Grow this child and care for it
 As a companion and younger brother to your son.
 You named the child born to **Gōpālan**, as **Kusalavan**
 This child being the copy of the original
 May be called **Asalava svāmi**.

(சீதை இராமர் ஐயுறவார் என மறுத்தல்)

அப்போது சீதா லெகஷ்மியாள்
 அருள்முனிவரைப் பார்த்து உரைப்பாள்
 அசலவனை வளர்த்த துண்டால்
 அச்சுத ரென்னைச் சேர்க்கமாட்டார்
 நானப்பட்ட பாடு போதுமய்யா
 நானும் பாலகனை வளர்க்கமாட்டேன்

45

(Sītā objects saying that Rāmā will suspect)

At that moment **Lakṣmi** looked at the sage
 And declared to the sage
 In case I bring up **Asalavan**,
Accutan will not accept me
 Enough of the sufferings I had so far,
 I will not bring up this child.

(பத்திரகாளி நான் வந்து ஐயம் தீர்ப்பேன் எனல்)

அப்போது அந்த பத்திரகாளி
 ஆயிழை யானும் யேதுசொல்வாள்
 அஞ்ச வேண்டாம் பதறவேண்டாம்
 அண்ணருட தேவி லெகஷ்மியே
 மாயவர்க்குச் செய்தி சொல்ல
 வருவே னந்த வேளையிலே

ராமருக்கு நானாச்சு

ரண்டு பிள்ளையும் நீவளப்பாய்.

50

(Pattirakāḷi says that she will come to clarify)

On that occasion, that damsel **Pattirakāḷi**

Said this to the dame **Sītā**

Do not be afraid, do not get nervous,

Oh! The spouse of the Lord **Rāmā**,

To tell this news to your Lord,

At the right context and the right moment,

I will come to bear testimony

It is my responsibility, you bring up both

(பிள்ளைகள் வளருதல்)

என்றுரைத்த வேளையிலே

இருபிள்ளை யையுந்தான் வளர்த்தாள்

வார்ப்புருக்கி வார்த்து போல

வளர்ந்தாரே பாலகர்கள்

அஞ்சநல்ல வயசதிலே

அறிந்தாரே மாமுனியும்.

வார்ப்பு - இரும்பு. அஞ்ச - ஐந்து என்பதன் பேச்சு வழக்கு.

(Children grow up)

Saying this, and being persuaded,

Both the children were brought up by her

They were brought up in a iron fashion,

And the children were growing up well

At the age of five

They also came to know of the sage.

(பிள்ளைகள் கல்வி கற்றல்)

ஏழாந திருவயதில்

எழுத்தோத வைத்தார்கள்

வாத்தியாரை வரவழைத்து

வால்மீகி ரிஷி யேதுசொல்வார்

55

லெக்ஷ்மியாருட பாலகர்க்கு

நலமுடன் பள்ளியி லோதுமென்றார்

பொரியவலு கடலையுடன்

பொற்பலகாரம் தேங்காயும்

நிறைநாழி கும்பகுடம்

நிறைமரக்கால் தானும்வைத்து

நமச்சிவாய மென்ற அச்சரத்தை

நாவதிலே உச்சரித்தார்

லெக்ஷ்மியாருட பாலருக்கு

நலமுடனே ஒதிவைத்தார்

60

கல்வியானது தான்படிக்க

கற்றுக் கொடுத்தாரே வாத்தியாரும்

சிலம்பத் தொழில் அப்பி யாசங்கள்

சிறப்புடனே தான்படித்தார்

கூடுவிட்டுக் கூடு பாய

கூண்ட தொழிலது தான் படித்தார்

இருக்கப் பறக்கத் தொழிலுகளும்

இந்திர சாலங்கள் தான்படித்தார்

படித்துக் கொடுத்த வாத்தியாரும்

பகுவாய் வெகுமதி பெற்றுப் போனார்

65

மாமுனி தன்னைப் போற்றிக் கொண்டு

வாத்தியாரும் போன போது

குசலவனும் அசலவனும்
 கும்பிட்டாரே வாத்தியாரை
 வந்தடி தொழுதிட பாலகரும்
 வால்மீகரிஷி மனமகிழ்ந்து
 எல்லா வித்தையும் கற்றபோது
 ஏந்திழை சீதையரும் தான்வளர்க்க
 கல்லாத வித்தை யெல்லாம்
 கற்றறிந்தோம் மாமுனியே.

70

கும்பகுடம் - கலசம். அப்பியாசம் - பயிற்சி, இந்திரசாலம் - வித்தை. பஞ்சவாய் -
 வெகுவாய்.

(The children get educated)

At the age of seven, they were taught the letters
 Calling the teacher, sage **Vālmīki** said thus,
 Give education at school to the children of **Lakṣmi**
 Preparing Rice, *Aval* and a number of sweets,
 They arranged coconut and filled a sacred pot
 With grains keeping the bushel full
 And pronounced the name **Namacivāya**
 In the tongue of the children.
 The teacher taught all types of education
 Such as the game of sticks called *Cilampam*
 Practice is all types of crafts.
 They learnt with great care and devotion
 They also learnt the art of interchange of the soul
 They studied the art of flying, floating in air
 And all types of magic and alchemy
 The teacher who taught them these
 Got fitting rewards and went away

While departing, they praised the sage greatly,
 And **Kusalavan** and **Asalavan** wished the teacher,
 And revered his feet and seeing this
 Sage **Vālmīki** became extremely happy
 The children said that while learning the arts
 When mother **Sītā** was nurturing us,
 We learnt all the arts, even impossible ones.

(வேட்டையாட விடை கேட்டல்)

வனவேட்டை யாடு தற்கு
 மாமுனி யேவிடை தாருமையா
 மாது பாலர் இருபேர்க்கும்
 வனவேட்டை யாடு தற்கு
 அம்பு வில்லு பாணங்களும்¹
 அஸ்தி ரங்களும் தானெடுத்தார்
 காடை கவுதாரி பிடிப்பதற்கு
 காட்டுத் தடிகள் தானெடுத்தார்
 மான்வரை யாடு பிடிப்பதற்கு
 வலைகயிறு தானெடுத்தார்.

75

மாது - பெண். சீதை. அஸ்திரம் - மந்திரம் - சொல்லிலிரும் - அம்பு. காடை, கவுதாரி - பறவை வகைகள். வரை யாடு - மலை ஆடு.
 சு.சொ : 1. பாணங்களும்.

(Asking for permission to go hunting?)

Oh! Great sage! Give us your leave
 For us to go hunting in the forest
 Both the children got ready and prepared
 For hunting with bow and arrow
 And all kinds of missiles.

They took robust forest sticks
To catch *Kūtai* and *Kautāri* birds.
To catch deer and mountain goat,
They got ready net made of coir.

(முனிவர் விடை கொடுத்தல்)

மாமுனி யவர்வரங் கொடுத்து
வாழ்த்திச் சீதை பாலகரை
போய்வாரு மென்று மாமுனிவர்
பிள்ளைகளுக்கு விடைகொடுத்தார்
மாமுனியிடம் விடைவாங்கி
வரிசையுடன் வந்தார் பாலகர்கள்

வரிசை - புகழ்.

க.சொ : 1. கள்க்கு.

(Permission granted by the sage)

Blessing the children, the great sage
Permitted them to go hunting
And bid them farewell for this sojourn
Getting the sage's permission
The children came with fame.

(சீதையிடம் விடை கேட்டல்)

மாது தாயார் முன்பில்வந்து
மலர்தூவியே தெண்டனிட்டார்
திருமால் பாலரைத் தானெடுத்துத்
திருமார் போடே தானணைத்து
கட்டி யெடுத்து இருபேரையும்
கனிவாயிலே முத்த மிட்டார்

வாழ்வீரே வாழ்ந்திருப்பீர்
 மாறாமலே யென்னானும்
 என்னவரம் வேணு மையா
 எந்தன் மக்களே பாலகரே
 கேட்டவரந் தருவேன்
 கிலேசப் படாதபடி யுங்களுக்கு¹
 செல்வ பாலகர்இரு பேருந்தாம்
 திறமுடன் வேட்டை யாடுதற்கு
 வரந்தாரும் என்தாயே.

85

தெண்டனிட்டார் - வணங்கினார், கிலேசம் - துக்கம்.

க.சொ : 1. யுங்களுக்கு

(Asking for permission from Sītā)

Arriving before the dame Sītā, their mother
 They prostrated offering fine flowers
 She embraced and pressed to her chest
 The siblings of **Tirumāl**
 Catching hold of them tight
 She kissed them in their mouth.
 “Oh! Live long! Live most happily,
 Let this happiness may never change,
 What boon? What grace do you ask of me ?
 Oh my dear sons! My dear children,
 What you ask of me I will grant
 Without any misgiving or fear”
 “Give blessings to your dear children
 To go hunting most boldly, oh mother.”

(சீதை வருந்தி விடைகொடுத்தல்)

11. பாலகர்தான் கேட்டவுடன்

பச்சை மால்தேவி பரதவித்தாள்

வேட்டை யாடிவாருங் களென்று
 விடைதரவும் மனமில்லையே
 வேட்டையாட வேண்டா மென்றால்
 வீரர்களே நீங்கள் கோபிப்பீர்கள்
 வார தெல்லாம் வரட்டெனவே
 வாயார வாழ்த்தி விடைகொடுத்தாள்
 படிதனிலே யிருந்துகொண்டு
 பாலகர்க்குப் புத்திசொல்லி
 மடிதனிலே தானிருத்தி
 மைந்தருக்குப் புத்திசொல்லி .
 செங்கையில் கோதண்ட வில்லெடுத்து
 சீதா தேவியும் யேனுகொல்வாள்
 போய்வருவீ ரென்று சொல்லி
 பிள்ளைகளுக்கு¹ விடைகொடுத்தாள்.

5

வரட்டெனவே - வரட்டுமெனவே என்பதன் பேச்சு வழக்கு. கோதண்டம் - வில்.

சு.சொ : 1. கள்க்கு.

(Sītā grants permission unwillingly)

When the children made such a plea
 The spouse of **Tirumāl** was confused and worried.
 Not willing to give permission to go hunting
 And if denied, the warrior children will be angry
 Come what may, she granted permission
 With lot of oral blessings
 From the steps of the hall she gave advice,
 Keeping on the lap she offered good counsel,
 Taking bow in her rosy hands
Sītā Tēvi said, "go my children"
 And thus she gave them farewell.

(காளி சோதிக்க வருதல்)

மாதா விடத்திலே விடைவாங்கி
 வால்மீக ரிஷிவனங் கடந்தார்
 பத்திரகாளி வனமதிலே
 பால ரிருபேரும் வருகையிலே¹
 பள்ளி கொண்டோன் தங்கை மாகாளி
 பாலகர் சோதனை பார்க்க வென்று
 செப்புக் குடமது யிருப்பில் வைத்து
 திருமால் பாலகர் எதிரே வந்தாள்
 அப்போது அந்த குசலவனும்
 அசலவனைப் பார்த்து யேதுசொல்வான்
 குறித்து வேட்டையாட நாமும் வந்தோம்
 கூனி தானவ ளெதிரேவந்தாள்.

10

பள்ளி கொண்டோன் - திருமால்

க.சொ : 1. வருகையிலே.

(Kāḷi comes to test)

After getting permission from their mother,
 They crossed the forest of the sage,
 And entered the forest domain of **Pattirakāḷi**
 And while coming throughout her area,
 The younger sister of the Sleeping God
Pattirakāḷi desired to test them
 Keeping the pot on her hip
 She came walking before **Tirumāl's** children
 Seeing this **Kusalavan** and **Asalavan**
 Said we came to hunt but here comes
 This bent and hunch backed woman.

(பிள்ளைகள் குடத்தை ஓட்டை யாக்குதல்)

கூனுதன்னைத் திருத்திவைக்க
கொண்டுவாடா தெறிவில்லைத்தாம்
வில்லெடுத்துக் குசலவனும்
விரைவாக எய்துவிட்டான்
கூனதிலே உண்டை பட்டுக்
குடத்தில் இல்லி பறிந்திடவே
பத்திரகாளி திரும்பிப் பார்த்து
பாலருக் கவளேது சொல்வான்.

15

இல்லி பறிந்திடவே - துளை விழுந்திடவே.

(They make a hole in the pot)

To correct this hunch backed wench,
Bring the tight and straight bow,
And taking the bow Kusalavan aimed straight
And fast at the pot
The ball hit the pot on the dot
And made a hole in it
Turning back Pattirakāḷi told them.

(பத்திரகாளி வாழ்த்தி விடைகொடுத்தல்)

கூன்கெடுத்த தாயே பாலகளை
குடத்தைக் கெடுத்தீரே பிள்ளைகளை
கட்டித்தலைப் பிள்ளைகளே
சும்மா உங்களுக்குப் போகக் கூடாதோ
காதுகளை அறுப்பதுவும்
கண்ணுகளைக் கெடுப்பதுவும்
மூக்குகளை அறுப்பதுவும்
முகம்தனங்களை அறுப்பதுவும்

20

உங்கள் தகப்பன் படித்ததொழில்
 உற்றபாலகர் படித்தீரோ
 என்பெருமாள் தன்மகனே
 எனக்குநல்ல மருமகனே
 அண்ணருக்காகப் பொறுத்து விட்டேன்
 அல்லாதே போனால் சபித்திருவேன்
 வாருமென்ற புத்திரகாசி
 வாய்த்த பாலகரை யருகழைத்து
 திருமாலுட பாலருக்கு
 திருநீறுந் தான்கொடுத்து
 அண்ணருட பாலகரே
 அனர்த்தங்கள் செய்யா தீங்கோ¹
 வாயார வாழ்த்தியவள்
 வணவேட்டை யாடிவாரு மென்றாள்.

25

அண்ணா - அண்ணன் - திருமால். அனர்த்தங்கள் - குறும்பு, தீமை.

க.சொ : 1. துங்கோ.

(Pattirakāḷi bids them farewell with blessings)

Oh you! Children have attacked this hunch backed one,
 You have damaged my pot
 Oh! Babes with mischievous heads,
 Can't you keep quiet and go straight ?
 Cutting the ear lobes, damaging the eyes,
 Cutting the nose, face and breasts
 And all these are the works of your father
 Have you learnt these from your father ?
 Oh! Thou the children of my **Perumā**!,
 You are all my sons-in-law,
 I have forgiven you for his sake

Otherwise I would have cursed you
 Calling them to come close by
Pattirakāṇi offered them the holy ash,
 Oh children! Do not engage in mischief any more,
 Blessing them mouthful, she asked them to hunt in forest.

(பிள்ளைகள் வேட்டையாடுதல்)

அந்தமலைக் காவுமீட்டு

ஆதரவாய்ப்பு பாலகரும்

30

கைலாச கிராமமையில்

கன்னிநல்லாள் பாலகர்தாம்

மலையிலுள்ள மிருகமெல்லாம்

மலையைவிட்டு ஓடிவே

ஈஸ்வரனார் மலைதனிலே

ஏற்றபாலகர் வேட்டையாட

மான்வரை யாடுகரடி யெல்லாம்

மடியச் சரமது தான்தொடுத்தார்

காடைகரு வாலிகளை

கண்ணிவைத்தவர் தான்பிடித்தார்

35

முசல்உடும்பு தாராவை¹

முருக்கிவிட்டுக் கொன்றார்கள்.

கா - சோலை. சரம் - அம்பு. கருவாலி - கரிக்குருவி. தாரா - நாரை வகை.

முசல் - முயல் என்பதன் பேச்சுவழக்கு.

கூனா : 1. தாராவை.

(Children engage in hunting)

Leaving the forest and the groves,
 The children moved away to **Kailās** mountains
 Seeing the children of the good damsel **Sītā**

All the wild animals of the mount ran away
 The children were hunting in the mount of **Civan**,
 They took their aim and sent their arrow
 Killing deer, mountain goats, bear and
 A host of wild animals and birds,
 Such as, **Kātai**, black thrush were caught with snare.
 Rabbits and cranes and wild lizard
 Were caught with hot wild chase.

(முனிவர்கள் ஈஸ்வரனிடத்தில் முறையிடுதல்)

மலையிலுள்ள முனிவர் எல்லாம்
 மலையை விட்டு ஓடிவந்து
 ஈஸ்வரனார் தன்பாதம்
 ஏற்ற முனிவர்கள் தான்பணிந்து
 உமது மலையிது வல்லாமல்
 ஒதுங்குதற்கு யிடமுமில்லை
 எங்கிருந்தோ ரண்டுமானிடர்
 ஏற்றமலையதில் வேட்டையாடி
 மலையி லுள்ள மிருகங்களை
 வனத்தில் குலையது செய்துபோட்டார்.

40

ரண்டு - இரண்டு. குலை - கொலை.

(The sages complain to God Civan)

All the sages living in the mountains
 Came running to the supreme God
 And falling at the feet of the Lord God
 And making obeisance to him, they said,
 Where can we go and stay
 Except in your place, your mountain

From some where two human beings
Have come and hunt in the mountains
And have killed a number of forest animals.

(நாரதர் பிள்ளைகளைக் காணுதல்)

இந்த மொழியது தான்கேட்டு
ஈஸ்வர னாரும் ஏதுசொல்வார்
வேட்டை யாடுகின்ற பாலகரை
விரையப் பிடித்தோடி வாருமென்றார்
ஈஸ்வரனார் சொல்லைத் தட்டாமல்
ஏங்கி நடந்தாரே நாரதரும்
கயிலாச மலையும் விட்டு
காண்பருவப் பொய்கை விட்டார்
ஏழு காத வழித்தாரம்
ஈஸ்வரனார் வாழும்மலை
அந்தமலைச் சாரலிலே
அழகுபாலரைக் கண்ணில் கண்டார்.

45

(Nāratar sees the children)

Hearing this complaint God said
Go quick and bring those hunting children
Unable to defy God's words
Nāratar walked fast to catch the children
Leaving the Kailās mount
And Kāntarva tank, walking more than seven miles,
He saw the beautiful children in the mountains slope.

(நாரதர் ஈஸ்வரனிடம் பிள்ளைகளைப் பற்றிக் கூறுதல்)

பாலருட ஆரபாரம்
பார்த்துப் பதறியே நாரதரும்

அங்கு மிங்குமாய் ஓடலுற்றார்
 ஆதிபரன் வெள்ளிக் கயிலையிலே
 ஆவலாதிகள் பேசுவாராம்
 இந்தப் பாலகரைப் பிடித்துண்டால்
 எண்ணாம லிவர்கொன் றிடுவார்.

50

ஆறாறம் – வீரச்செயல். ஆவலாதி – குறைகூறி முறையிடுதல்.

(Nāratar talks to God about these children)

Seeing the warrior like bold action of the children,
 Nāratar was dumbfounded and nervous
 He ran here and there
 There are many in the silvery Kailash mount
 To talk complaining all the time,
 If those people catch the children,
 They will kill the children thoughtlessly.

(ஈஸ்வரன் காலதூதுவரை அனுப்புதல்)

நாரதமுனி சொன்னபோது
 நலமுடனவ ரேதுசொல்வார்
 காலதூதுவ ராசாவை
 கறைக்கண்டரும் ¹ போகவிட்டார்
 பாரமலை போலே வேட்டையாடும்
 பாலாடு பேரையும் பிடித்துவாடா
 ஈஸ்வரனார் சொன்ன போது
 இவர்கள் மூபேரும் எழுந்தருளி
 மலையருகே வருகையிலே
 மன்னாடு பேரையுங் கண்ணில் கண்டார்
 கண்டவுடனவர் மூபேரும்
 கலங்கி நெடுமூச்சு தானெறிந்து.

55

காலதூதுவர் - எமதூதுவர். கறைக்கண்டர் - சீவன்.

க.சொ : 1. கறைக்கண்டரும்.

(God sends Yaman)

When the ascetic sage **Nāratar** said this
The majestic **Yaman** was permitted by **Civan**
Go and catch and bring the two young children
Who hunt the whole of the mountains
When all the three appeared
And came near the mountains,
They happened to see the two young ones.

(காலதூதுவர் களைத்து ஓடுதல்)

12. முன்போக வலுக்குறைந்து
பின்திரும்பியே ஓடுவாராம்
எங்களாலே முடியாது
இந்தப் பாலகரைத் தான்பிடிக்க
தூதர்கள்தாம் சொன்னவுடன்
சுவாமிபர மீசுவரனார்

(Yaman runs away being tired)

All the three seeing them heaved a great sigh,
Not able to go forward, being tired,
They returned and ran back fast
Its impossible to catch these young ones
When the messengers said so,
Lord God Supreme Being.

(ஈஸ்வரன் அயோத்தி செல்லுதல்)

ஞானக் கண்ணாலே ஈசுவரனார்
 நடந்தகாரியந் தெரியக் கண்டார்
 லெகஷ்மியாளுட பால ரென்று
 ஞானக் கண்ணாலே கண்டறிந்து
 கைலாசகிரி மலையும் விட்டு
 காண்டருவப் பொய்கை விட்டார்
 ஆறு வனங்களுந் தான்கடந்து
 அயோத்தி யிலேவரும் போது

5

(Civan goes to Ayōtti)

The Lord **Civan** saw the children in his mystic eye,
 And from his mystic knowledge came
 To know that they were the children of **Lakṣmi**
 He left the mount of **Kailās**
 And the tank of **Kāntarva**
 He crossed rivers, forests and groves
 And was about to reach **Ayōtti**.

(ஈஸ்வரர் பிராமணன் வடிவில் அயோத்தி வருதல்)

வேத பிராமணர் வடிவெடுத்து
 விரைவாய் வாராரே ஈஸ்வரரும்
 அயோத்தியா புரியில் வந்து
 ஆதிபரனாரும் ஏது சொல்வார்
 எட்டுத் திக்கும் சுற்றி வந்தேன்
 எவராகிலும் சாத்திரங்களைக் கேட்பாரில்லை
 வேத பிராமணர் சொன்ன சொல்லை
 வெண்ணை யுண்டவர் தான்கேட்டு

10

வாருமையா வேத பார்ப்பானே
 வந்து சாத்திரம் சொல்லுமையா
 அச்சுத ராமரும் சொன்னபோது
 அருகே வந்தா ரெல்லோரும்
 தார்வேந் தனேஉன் முகத்தில்
 தாரம் இழந்ததுபோல் காணுதென்ன
 மனையாட்டி யில்லாத மனையதிலே
 மறையோர் அமுது புசிக்கலாமோ
 என்று சொல்லியே ஈஸ்வரரும்
 ஏற்ற கைலையிலே போயிருந்தார்
 இப்படியாக இருக்கையிலே
 ஏந்திழை யாளுட பாலகர்தாம்
 கைலாச கிரிமலை தனிலே
 காவலர்களும் வேட்டை யாடி

15

வேத பிராமணர் - வேதம் ஒதும் பார்ப்பனர். ஆதிபிரணர் - முழுமுதற்
 கடவுளாகிய சிவன். திகீஞ் - திகை. சாத்திரங்கள் - நூல்கள். வெண்ணையுண்டவர் -
 வெண்ணெய் உண்ட கிருஷ்ணராகிய திருமால். தார் - மலை. வேந்தன் - மன்னன்.
 தாரம் - மனைவி. மனையாட்டி - மனைவி. மனை - வீடு. மறையோர் - வேதம்
 ஒதுபவர். அமுது - உணவு.

(Civan goes to Ayōtti in the guise of Brahmin)

Taking the shape of a vedic Brahmin
 God comes very very fast to Ayōtti,
 And after coming over there
 Told the following, "I came round
 And round in all the eight directions of the world,
 No one cared to listen to Vedas and Sastras,
 Hearing the words of the vedic Brahmin
 The one who has swallowed butter,

Called him saying, “come, come, narrate,
 And dictare here your Vedas and Sastras”
 When **Accuta Rāmar** said this,
 All assembled came closer and closer,
 God said (As Brahmin) “Oh king wearing garlands,
 Your face betrays the loss of your wife
 Vedic scholars cannot eat in the house
 Where there is no wife”
 Saying this **Civan** went back
 And remained in his own place, **Kailās**”
 When things were passing in such a way,
 The children and their bejeweled mother **Sītā**
 Were hunting in **Kailās** mount
 Assisted by their own guards.

(சேவலுடன் பாலகர்கள் வருதல்)

13. சேவல் முனிவா வனத்திலே
 சிறந்த பாலகர் தான்வரவே
 கண்டு அந்த குசலவன்தான்
 காவலன் தம்பி அசலவனை
 சேவல் வலைதா னெடுத்து
 சிக்கெனச் சேவலைப் பிடியுமென்றார்
 சேவல் அதனைப் பிடித்துக் கொண்டு
 திடமாக வழிநடந்தார்
 பத்திரகாளி வனம் கடந்து
 பத்தினி சீதையுடன் முன்பில் வந்தார்
 அப்போது சீதா லஷ்மியாள்
 ஆயிரையாளும் ஏது சொல்வாள்

இந்த சேவலை யேன்பிடித்தீர்
என்னுடைய பாலகரே,
ஆருடைய சேவலிதோ
அளவறியப் போகுதில்லை.

ஏந்தியுழையாள் - ஆபரணம் அணிந்தபெண் ; இங்கு சீதை. பாலகர் - பிள்ளைகள்.
ஆயிழையாள் - தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஆபரணங்களை அணிந்த சீதை.

(The children come with a cock)

While hunting, the children happened
To set foot in the garden of the sage of the cock
Seeing the cock **Kusalavan** said
To his guard like brother **Asalavan**,
“Take the net meant for the cock
and with it catch it tight and secure”
Catching the cock, they walked along boldly.
Crossing the forest of **Pattirakāḷi**
They came before the presence of ornamented **Sītā**.
Then **Sītā** said to them
“Oh my children! Why did you catch this cock?
Whose cock is it? I don’t know
What is going to follow ?

(யாருடைய சேவல்)

தேச ராசாக்கள் சேவலிதோ
தெய்வேந் திருனுடைய சேவலிதோ
மாயமாகவே வந்ததொரு
மாய ராமருடைய சேவலிதோ
வனத்தி் லிருக்கும் மக்களுக்கு
வல்ல வித்தைகள் பாட்டுமுண்டு

சேவலுக் குடையவர் கண்ட துண்டால்
 சேர்ந்து வருவாரே போராட
 கட்டுந் தலத்திலே அவுக்கவில்லை
 காணாக் களவுகள் செய்யவில்லை
 வனத்தில் வேட்டை யாடிவந்தோம்
 வழியில் அகப்பட்டுப் பிடித்துவந்தோம்.
 வன்ன மணித் தூணதிலே
 மாணிக்கச் சாவலைக் கட்டிவைத்தார்
 உண்டு தானவர் மெத்தையிலே
 உறங்கி நித்திரை தான்வழித்தார்.

15

தேசராசாக்கள் - எல்லா நாட்டு அரசர். தெய்வேந்திரன் - தேவேந்திரன்.
 தேவலோக அரசன். மாயம் - தந்திரம். மாய ராமர் - தந்திரம் செய்யும் ராமர். வித்தைகள்
 - கிருஷ்ணாவதாரத்தில் செய்யப்பட்ட தந்திரம் ராமர் மேல் ஏற்றப்பட்டது. தலம் - இடம்.
 களவு - திருடு. நித்திரை - உறக்கம்.

(Whose cock?)

Is it the cock of some king of the land? Or,
 Is it the cock of **Tēvēntiran**, or
 Is it the cock of the mysterious tricky **Rāmā**?
 The people of the forest have their own songs
 Their own talented arts
 If the owner of the cock happens to see this
 All of them will join together to fight
 We did not untie this from the place of its stay,
 We did not steal this from anywhere
 We hunted it down in the forest,
 We caught it on our way
 Saying this they tied the cock to a precious pole

After eating food, going to bed
They woke up at the right moment.

(சேவல் முனி எழுந்திருத்தல்)

மறுநா னுதயங் காலத்திலே
மாமுனி வந்தடி தொழுதார்
பால ரிருபேரும் போனபோது
பைந்தொடி சீதையும் தானிருக்க
சேவல் வடிவா யிருந்தார் தாம்
சேவல் முனியும் எழுந்திருந்து
சேவலல்லா, சேவலல்லா
தாயே சேவல்முனி யென்பேரு
கட்டவிழ்த்து விட்ட துண்டால்
கண்ணிய ரேஉன் பாலருக்கு
ஓயாம லென்னானும்
உதவியாகவே நானிருப்பேன்
மாமுனியவர் சொன்னவுடன்
வாணுதல் சீதையும் அவிழ்த்து விட்டாள்.

உதயங்காலம் - சூரியன் உதிக்கும் காலை நேரம். பைந்தொடி - பசிய
பொன்னாலான வளையல். வாள்நுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றி.

(The sage of the cock wakes up)

At the dawn of the next day,
The great sage came and revered her feet
When the two children went to the forest,
Accompanied the gold bangle wearing Sītā,
The sage who was in the shape of the cock,
Woke up, and said, "I am not a cock,
I am not a cock, only my name is such

If only you release me from cursed tie,
 Oh dame, I will always be a helper
 To you and your children.
 When the sage spoke so,
 The bright foreheaded Sītā untied him from the knot.

(சேவல் எங்கே என்ற குசலவனின் வினாவும் சீதையின் பதிலும்)

சேவல் முனியும் போனபோது

சீதை பாலகர் வந்து விட்டார்

சேவல் எங்கேயம்மா சேவல் எங்கே

செய்தி சொல்லம்மா எங்களுக்கு

25

குசலவ சுவாமியுங் கேட்டபோது

கொடியிடை சீதையும் ஏது சொல்வாள்

சேவலல்லா மகனே மாமுனிவன்

செல்ல மகனாரே அவிழ்த்து விட்டேன்

அன்ன லக்ஷ்மி சொன்ன போது

அமர்ந்திருந்தாரே பாலகரும் *

கொடியிடை - கொடிபோன்ற மெல்லிய இடை.

(Kusalavan questions about the cock and Sītā's Reply)

When the sage of the cock went away

Sītā's sons came to the place

'Where is the cock? Where is the cock?

Tell us O! mother?' asked Kusalavan

The thin waisted Sītā replied as follows,

"Oh children! It is not a real cock

It is only a human sage. That's why I released him"

When Annalakṣmi said so, the children sat quiet.

(இராமர் வசிஷ்டரை அழைத்து வருமாறு தம்பியிடம் கூறல்)

அயோத்தி யாபுரி பட்டணத்தில்

அச்சுத ராமரும் தம்பியும்

தன்னுடைய தம்பி இளைய பெருமானை

சுவாமி நாயகர் வரவழைத்து

30

குலகுரு வாகிய வசிஷ்டரையும்

கூட்டின முன்னேநீ வருவாய்

அண்ணுருட சொல்லைத் தவறாமல்

அழக னினையோனும் எழுந்தருளி

அச்சுத ராமரை அடிதொழுது

அரண்மனை விட்டு வெளியில் வந்தார்.

பட்டணம் - நகரம். இளையபெருமாள் - இலக்குவன். சுவாமி நாயகர் - இராமர்.

வசிஷ்டர் - இராமருடைய குல குரு. ஆண்ணீ - அண்ணன்.

(Rāmā asks his brother to bring Vacīṣṭar)

In the city of Ayōtti Accuta Rāmar and his brothers

Were living, Rāmā ordered his brother,

Lakṣmaṇaṇ, the younger Perumāḷ,

To fetch the Guru of their dynasty, Vacīṣṭar,

Carrying out his words without fail

He touched the feet of Accuta Rāmar,

And came out of the gates of the palace.

(இலக்குவன் வசிஷ்டரை அழைத்து வரல்)

உலகஎந் தாருடை தம்பியும்

உடனே ஓட்டமா யோடி வாரார்

வந்தடி பணிந்தார் இளையோனும்

வசிஷ்ட குருக்களும் ஏதுசொல்வார்

35

என்னுடைய தம்பி லக்ஷ்மணா
 எதுக்கெனை வந்து அடிதொழுதாய்
 என்று வசிஷ்ட குரு கேட்க
 இளைய பெருமானும் ஏது சொல்வார்
 அச்சுத நாராயணப் பெருமாள்
 அழைத்து வரச் சொன்னார்காண்
 மன்ன னிளையோனும் சொன்னவுடன்
 வசிஷ்ட குருக்களும் எழுந்திருந்து
 தெருவீதி தான்கடந்து
 சிறப்பாய் முனியவர் வந்துவிட்டார் .

40

(Lakṣmaṇa brings Vacīṣṭar)

The brother of the world measurer,
 Came running at great speed,
 And the younger one revered Guru's feet,
 And Vacīṣṭar asked him thus,
 "Oh brother! Dear Lakṣmaṇa,
 why did you fall at my feet in worship?"
 In reply Lakṣmaṇa said, "Accuta Rāmar,
 Nārāyaṇa Perumāḷ asked me to fetch you"
 When he said this, Vacīṣṭar rose
 From his seat immediately
 And crossing the streets, the sage
 Made his way in the special manner.

(முனிவரை வணங்கிய ராமனிடம் சீதையை வரச் சொல்லுதல்)

குலகுருவான வசிஷ்ட ரையும்
 கோபாலர் வந்தடி தொழுதார்

அடி பணிந்த ரகுராமருக்கு
 அழகுக் குருக்களும் ஏதுசொல்வார்
 பட்டத்துத் தேவி லக்ஷ்மியாள்
 பச்சை மாலே யவளெங்கே என்றார்.

கோபாலர், ரகுராமர் - திருமாலின் பெயர்கள். பட்டத்துத்தேவி - சீதை. பச்சை மால் -
 நீல வண்ணத் திருமால்.

(Rāmā reveres Vacīṣṭar who asks him to present his wife, Sītā)

Kōpālar came and worshipped the Guru,
 His dynastic Guru,
 And to the venerating Kōpālar
 The handsome teacher put this question.
 Where is the crown princess, Lakṣmi,
 Oh green coloured Tirumāl?

(இராமரின் பதில்)

குலகுரு வானவர் சொன்னபோது
 கோபால ராமரு(ம்) பரித வித்தார்
 வண்ணான் சொன்ன வசையாலே
 மன்ன னிளையோனை அருகழைத்து
 அரக்கன்உரு வெழுதினதால்
 அன்ன லக்ஷ்மியை வெட்டச்சொன்னேன்
 என்னுடைய செல்வமா முனியே
 ஏந்திழை சீதையை வெட்டிவந்தார்
 சீதை இறந்த நான்முதலாய்
 சிங்கா சனஅரசு செய்தறியேன்
 உலகில் பெண்ணொருத்தி கிடையாதே
 உத்தமின்றன் சீதையைப் போல்

குருவே உம்முடைய வல்லமையால்
 கோகுல சீதையை எழுப்ப வேணும்
 செத்து இறந்துபோன லக்ஷ்மியை
 திரும்ப உயிரது எழுப்ப வேணும்
 சீதா தேவி இல்லாமல்
 தேசத்தை அரசாள மாட்டேன்
 மாய ராமரும் சொன்ன போது
 வசிஷ்ட குருக்களும் ஏதுசொல்வார்.

50

வசை - இகழ். அரக்கன் உரு - இராவணன் வடிவம். சிங்காசனம் - சிங்க முக அரசு
 கட்டில். வல்லமை - வலிமை. தேசம் - நாடு.

Rāmā's reply

When the Guru of the dynasty put
 Such a question, **Rāmā** himself was shocked,
 Because of the abuse of the washerman,
 I called my younger brother,
 And since she drew the giant's picture,
 I asked him to kill her
 And Oh dear sage and guru
 The beautiful **Sītā** was killed
 From the day of her death,
 I know not what to do
 There is no woman in the world
 As pure and virtuous as **Sītā**,
 Oh sage! With all the powers at your command,
 Bring back to life **Sītā Tēvi**,
Lakṣmi who was dead, should be
 Brought back to life, and without **Sītā**
 I will not rule over my country

When mysterious said so, the great sage
Gave the following reply.

(வசிஷ்டர் ஞானக் கண்ணால் நடந்ததை அறிதல்)

செத்து இறந்துபோன லக்ஷ்மியாள்
திரும்ப வந்து பிறப்பாளோ
ஞானக் கண்ணால் வசிஷ்டருந்தாம்
நடந்த காரியம் தெரியக் கண்டார்
லக்ஷ்மி யாளுடை இருப்பிடமும்
ஞானக் கண்ணால் கண்டறிந்து

55

(With his mystic eye, Vacīṣṭar sees the past happenings)

“Will the **Lakṣmi** who is dead and gone,
Will ever be born again?”
Through his mystic eye **Vacīṣṭar** sees
What happened in the past
Even the residence of **Lakṣmi**
Was seen through his mystic eye.

(வசிஷ்டர் வேள்வி செய்ய ஏற்பாடு செய்தல்)

14. வாரும் பிள்ளாய் ரெஞ்ராமா
வார்த்தை யொன்று சொல்லக் கேளும்
மாண் டிறந்து போன லக்ஷ்மியை
மறத்து எழுப்ப வேண்டு மானால்
வேள்வி யொன்று வளர்த்த துண்டால்
வீர லக்ஷ்மியைக் கண்டிடலாம்
திருவேள்வி வளர்த்த துண்டால்
சீதா பிராட்டியைக் கண்டிடலாம்

வேள்வி தானும் வளர்ப்போ மென்று
 விரைய வசிஷ்டரும் கொலுவிலிருந்தார்
 அன்பத்திரண்டடி யகலத்திலே
 அறுபத்து மூன்றடி நீளத்திலே
 ஏத்தப்பட்டு இறக்கப்பட்டு
 இருபத்தொரு படியும் வைத்து
 வேள்விக் குண்டான விறகை யெல்லாம்
 விரைவுடனே வெட்டு மென்றாரே.

5

(Vaciṣṭar makes arrangements for sacrifice)

Oh **Raku Rāmā** come here! Listen to
 The words I declare
 If at all you want to revive the life
 Of **Lakṣmi** dead and gone,
 You must make and grow the sacrifice,
 To get back and see your **Lakṣmi**
 If you nurture the holy sacrifice,
 You can once again see your dame **Sītā**
 Let us create and nurture the sacrifice,
 Saying this **Vaciṣṭar** sat in the assembly
 For a breadth of fiftytwo feet
 And to a length of sixtythree feet,
 Twenty one steps were built running up and down
 And all the firewood needed for the sacrificial fire
 Were ordered to be cut down.

(வேள்வியில் இடம்பெற்ற பொருள்கள்)

15. வேள்விக்கு நல்லவிறகது வெட்ட
 மேகவாணர் ஆளது விட்டார்

சந்தனம் காரகில் மஞ்சணாத்தி
 தக்க பிலாமரம் அத்திஅரசு
 கட்டுக் கட்டாய் விற்கதுகெட்டி
 கட்டுடன் வண்டி மீதிலேயேற்றி
 வேள்வியானதில் விறகை யடுக்கி
 வேதனருள்படி வேள்விகள் செய்ய
 எண்ணெய்க்குடத்திலே தொண்ணூறு போட்டார்
 ஐயுமிச்சம் பழத்திலே இருநூறு போட்டார்
 வாடா மல்லிகைஒரு கோடி போட்டார்
 மஞ்சள் பொடியை அதின்மேலே தூவி
 பானைத் தபத்திலே மஞ்சளை யுருட்டி
 பண்பான கதலிப் பழத்தையும் போட்டார்
 கற்பூரக் கட்டி ஏழுதுலாம் போட்டார்
 கனத்த செந்தெங் கிளநீரும் போட்டார்
 எழுபது கழஞ்சி தங்கத்தை போட்டார்
 எண்பது கழஞ்சி பொன்னையும் போட்டார்
 பன்னீர் குப்பி பதினேழு விட்டார்
 பாரமலை போலே வேள்வி வளர
 அண்ட பகிரண்டம் கிருகிருகிடென
 அச்சுதர் வேள்வி வளருது பாராய்
 மாயன் வளர்த்த வேள்விப் புகைதான்
 வாழும் அயோத்தி தன்னிலே மூட்டி

5

10

மறத்து - மறபடியும். வேள்வி - யாகம். பிராட்டி - தேவி, சீதை. ஏத்தப்பட்ட - ஏற்றப்பட்ட. என்பதன் பேச்சு வழக்கு. மேகவண்ணர் - மேகம் போன்ற நீல நிறமுடையவர். காரகில் - கரிய அகில் மரம். மஞ்சணாத்தி - ஒரு வகை மரம். பிலா - பலா. அத்தி - அத்திமரம். அரசு - அரசமரம். வேதன் - பிறமன். தபம் - இங்கு வேள்வித்தீ. செந்தெங்கு - சிவந்த தேங்காய். குப்பி - குடுவை. பாரமலை - பொய் மலை. அண்டபகிரண்டம் - எல்லா உலகமும்.

(The articles involved in the holy sacrifice)

To cut down firewood for the holy fire
 The cloud coloured one sent his men
 Sandalwood, Blackwood, Yellow fig
 Proper Jack Tree, Fig, Banyan tree
 Were all cut and bundled after bundle
 And transported in many carts,
 All the firewood was stocked in the sacrificial pit
 And to conduct this sacrifice according to God's law,
 They brought ninety oil pots
 And reserved two hundred lime fruits
 And the ever fresh one crore jasmine flowers,
 They sprinkled on it turmeric powder
 And made a ball of turmeric flower,
 They threw in sweet banana fruit
 They put seven kilos of camphor crystals
 And added reddish tender coconuts
 They threw in seventy quantities of gold,
 And eighty quantities fivemetals
 Seventeen bottles of rose water were poured.
 The sacrificial fire was growing like a huge mountain
 And the whole universe shook in its foundation
 Look! The sacrificial fire of **Accuta Rāman** is growing
 The smoke from the holy fire of mysterious **Rāman**,
 Spreads far and wide and touches **Ayōtti**.

(வேள்வியில் பிறந்த தெய்வப்பூரவி)

திருமால் வளர்த்த திருவேள்வி தனிலே
 தெய்வப் பூரவி வந்து பிறக்க

நாலு காலுக்கும் வீர தண்டைகள்

நடு வயிற்றிலே கொஞ்சம் சுட்டியும்

கடிவாள மானது பொன்னதி னாலே

கல்லணை சேணும் பொன்னதி னாலே

15

சதங்கை தண்டையும் தங்கத்தி னாலே

தக்க புரவிவந்து பிறந்திடு மாமே.

புரவி - குதிரை. தண்டை - காலணி. சுட்டி - குதிரை வயிற்றணி. கடிவாளம் - வாயை இழுக்கும் கருவி. கல்லணை - கால்வைத்து ஏறும் இடம். சேணம் - கயிறு. சதங்கை - சலங்கை.

(The divine horse born out of holy sacrifice)

In the holy sacrifice nurtured by Tirumāl

A divine horse was born

There were four anklets in the four legs

In the center of its belly a proper ornament

Its bridle was made of gold

The hook for the leg and the saddle were of gold

The jingles and anklets were made of gold

And this was the proper horse born out of holy sacrifice.

(புரவியின் சேணத்தில் எழுத்தைக் காணுதல்)

16. தனியே பிறந்த புரவிதன்னை

சுவாமி நாயகர் பார்ப்பளவில்

குதிரை வாசக சேணத்திலே

கோபாலர் வாசகம் எழுதக்கண்டார்

வாசக எழுத்தைக் கண்டபோது

வாசித்துப் பார்த்தாரே கிருஷ்ண சுவாமி

தெய்வப் புரவி யானதிலே

திருமாலொப்பிலி பெருமானும் ஏறொண்ணாது.

தெய்வேந்திரனும் ஏறொண்ணாது

செல்வ சத்துருக்கன் ஏறொண்ணாது

5

இந்த புரவியைப் பிடித்தேறுவார்

ராம சுவாமிக்குப் பெண்கொடுப்பார்.

பாப்பளவில் - பார்த்த அளவில் என்பதன் பேச்சுவழக்கு. சேணம் - குதிரை மீது போடப்படும் வார்ப்பட்டை. வாசகம் - வாக்கியம். கிருஷ்ணசுவாமி - இராமர். ஒப்பில்பெருமாள் - ஒப்பில்லாத பெருமாள். சத்ருகன் - இலக்குவன் தம்பி. ராமசுவாமி - இராமர்.

(They see the writing on the saddle)

The moment he saw the lonely born horse
God, Lord the Supreme, saw the writing
On the saddle of the horse
On seeing the writing
Kōpālan started to read the message
Since being the heavenly divine creature,
Tirumāl, incomparable **Perumā!**
Tēvētran, **Rāmā**'s brother **Lakṣmaṇan**
Could not climb on top of the horse,
The one who fames and rides this horse
Will give his daughter to **Rāmasvāmi**.

(அனுமானை வரவழைத்தல்)

எழுத்து வாசகங் கண்டவுடன்

என்பெருமாள் கோபாலர்

வாளனுமானை வரவழைத்து

வானப்புரவியை அவிழ்ப்பா யென்றார்

புரவியை மேய்ப்பது போர்அனுமான்

புரவியைக் கட்டுவதும் போர்அனுமான்

பலநாளும் மேய்த்துவர

பாரளந்தோன் புரவியது.

10

வானுமான் - வலிமை பொருந்திய அனுமான். பாரளந்தோன் - உலகை அளந்த திருமாலாகிய இராமன்.

(Hanumān is called)

On seeing the writing on the saddle
The great **Perumāḷ**, **Kōpālan** called **Hanumān**
And made him untie the divine horse
The one who grazes the horse,
The one who ties and unties horse
It is only warrior **Hanumān**
For many days he did so
Since it was the horse of world measurer.

(புரவி கயிறுத்து ஓடுதல்)

கட்டுந் தறியிலே கயிறுத்து
கானகத்திலே ஓடிடவே
தெருக்க ளென்ற தெருக்கடந்து
சிறந்த வனத்துக்கு ஓடினதே .

தறி - கட்டுமிடம் (தூண்). கானகம், வனம் - காடு.

(The horse unties itself and darts)

From the pole where it is tied up
The horse releases itself
And runs away crossing
Street after street and ran to the forest.

(சேவல்முனி புரவியின் அருகில் வருதல்)

கான வனங்களும் சோலைவிட்டு
கடுகவனத்திலே ஓடியதே

சேவல் முனிவன் வனத்தில் வந்து
 தினைப்பயிரை அழித்திருமாம்
 கண்டிருந்து சேவல்முனி
 கடுகபுரவி தன்னருகே வந்தார்.

15

கடுக -- விரைவாக.

(The Cocksage comes near the horse)

Crossing forests, thickets and groves
 If ran into dense forest
 And reached the forest of the Cocksage
 And destroyed the millet grain
 Seeing this the sage of the cock
 Came fast close to the horse .

(சேவல்முனி பயந்து ஓடி சீதையைத் தொழுதல்)

முன்னே வந்தால் கடிக்குதல்லோ
 பின்னே போனால் எறியுதல்லோ
 ஆற்ற மாட்டாமல் சேவல்முனி
 அபயமிட்டவர் ஓடிருவார்
 சேவல் முனிவன் அபயமிட்டு
 சீதா தேவியை யடிதொழுதார்
 அபயமிட்ட சேவல்முனி
 அவசரத்தைச் சொல்லுவாராம்.

எறியு - உதைக்கிறது. அபயம் இருதல் - காப்பாற்றங்கள் என்று அலறுதல்.

(The sage of the cock is frightened and worships Sītā)

If I go in front it bites
 If I go behind it kicks
 Unable to catch the horse,

He shouts and runs for help
 Finally calling for succour
 He falls and worships the feet of Sītā
 The crying Cocksage explains
 The great urgency of the situation.

(குசலவனும் அசலவனும் சீதையின்அடி தொழுதல்)

படபட என்றுதான் பதறி
 பாலகரோ டேது சொல்வார்
 பச்சி பறவையெல்லாம் வேங்கைகளும்
 பயிரை அழிக்குது ஓடிவந்தேன்
 யானை பன்றிகள் கரடியெல்லாம்
 என்னைக் கடிக்கவே வந்ததையா
 சேவல்முனி பதறியிலே
 சீதையை வந்தடி தொழுதார்

20

பச்சி - பறவை. வேங்கை - புலி. பதறியிலே - பதறும்போது.

(Kusalavan and Asalavan worship the feet of Sītā)

Terribly upset and very much perturbed
 To the young children he said the following
 “I came running since all kinds of birds and Tiger
 Destroy the growing grains
 Elephants, pigs and bears
 Try to bite me” saying this shaking with fear.
 When the sage telling this,
 Kusalavan and Asalavan fell at the feet of Sītā in worship.

(சீதை வாழ்த்தி விடைகொடுத்தல்)

அடிதொழுதிட்ட பாலகரை

ஆவிக் கட்டியே தானெடுத்தாள்

உச்சி வகுந்தாளே தாயாரும்

உள்ளங் காலிலே முத்தமிட்டாள்

மாமுனியுட இருக்கம் தீர்த்து

மக்களே யிப்போ வருவீரென்றாள்

மாமு சீதை லெகும்பியும்

வாயார வாழ்த்தி விடை கொடுத்தாள்.

25

ஆவிக் கட்டி - சேர்த்தணத்து. உச்சி வகுந்தாள் - தலையைக் கோதினாள். இருக்கம் - துன்பம். மாது - பெண்.

(Sītā blesses them and gives them farewell)

When the children fell at her feet

In worship she embraced them,

And stroked their head in extreme love

And kissed their inner foot,

Solving the problem of the sage of the cock,

You come back soon

Dame Sītā praised and blessed them

And gave them leave to proceed.

(சூசலவனும் அசலவனும் சேவல்முனியுடன் புறப்படுதல்)

விடைவாங்கி யேசுச லனும்

வீரமுள்ள தம்பி அசலவனும்

அம்பு அம்பிறாத் தூணதிலே

அம்பு சரந்தன்னைத் தெரிந்தெடுத்தார்

சேவல் மாமுனியைக் கட்டிக்கொண்டு

சீதை பாலகரும் வழிநடந்தார்.

அம்பிராத் தூண் - அம்பு அறாத் தூணி - அம்புக்கூடு. சூம் - அம்பு.

(Kusalavan and Asalavan go with the Cocksage)

Getting leave of their mother the children
Kusalavan and warrior, bold **Asalavan**,
 Selected an arrow from the
 Arrow box hanging on their shoulder
 Taking the Cocksage with them
 The children of Sītā walked with him.

(மிருகங்களை வேட்டையாடுதல்)

காடு வனங்களும் சோலைலிட்டு
 கண்ணால் கண்டாரே இருபேரும்
 கடுங்கோபங் கொண்டவர்கள்
 கருத்தாகவே ஓடிவந்து
 பயிழித்த மிருகங்களை
 பாவமில்லை கொல்லுதற்கு
 சூசலவனும் அசலவனும்
 கொடிய சரத்தாலே எய்துவிட்டார்
 வனமிருகங் களான தெல்லாம்
 மடிதேய மன்றி இறந்தபின்பு.

30

(Hunting the animals)

Leaving the forest, grove and thicket
 They saw the devastating animals
 With their own eyes
 Getting enraged, they came with intent
 That it is not a sin to kill
 The animals that destroy plants and grains

With the terrible series of arrows
They killed all the animals of the forest.

(புரவியைக் காணுதல்)

சீதா தேவி பால ரிநுபேரும்
தெய்வப் புரவியைக் கண்ணில் கண்டார்
குதிரை லாடச் சேணத்திலே
கொடிய வாசக எழுத்தைக் கண்டார்.

35

லாடச் சேணம் - வார்ப்பட்டை.

(They see the horse)

The two children of Sītā Tēvi
Saw the horse divine
They saw the terrible words
Written on the bridle of the horse

(அசலவனை வாசிக்கச் சொல்லுதல்)

என்னுடைய தம்பி அசலவனே
ஏற்ற புரவியின் அழகதுதாம்
லாடச் சேணத்து வாசகத்தை
நலமுடன் பார்த்து வாசியடா.

(Asalavan is asked to read)

Oh my younger brother Asalavā!,
The beautiful horse carries some words
Written on its bridle
Read it well and tell me.

(அசலவன் வாசித்தல்)

அண்ணா சொன்னசொல் தட்டாமல்

அசலவனும் வாசிக்கவே

திருமால் பெருமானும் ஏறொண்ணாது

தெய்வேந் திரனாரும் ஏறொண்ணாது

இந்தப் புரலியில் ஏறினபேர்

ராம சுவாமிக்குப் பெண்கொடுப்பார்

40

என்று சொல்லியே வாசகந்தான்

எழுதி யிருக்குது லாடத்திலே

அசலவனும் சொன்னவடன்

அந்தக் குதிரையை நீபிடிப்பாய்.

(Asalavan reads it)

Obeying the words of his brother

Asalavan began to read the words

Tirumāl, Perumā! cannot get on this horse

Teyvēntran too cannot ride it

Those who get on this horse

Will give a girl to **Rāmasvāmi**

Thus it is written

And he read the same,

When **Asalavan** said so,

He said 'you catch it.'

(குதிரையைப் பிடித்த அசலவன் அபயமிடல்)

ஓடி வந்த அசலவனும்

உற்ற புரலியைப் பிடிக்கையிலே

முன்னே போனால் கடிக்குதல்லோ

பின்னே போனால் ஏறியுதல்லோ

கூவென்று குதிரையும் அலறிடவே

குழந்தை அசலவன் அபயமிட்டான்.

45

அபயமிட்டான் - கூக்குரலிட்டான்.

(Catching the horse Asalavan shouts in danger)

Coming near it, running fast

Asalavan caught hold of the horse,

If you go in front it bites,

If you go behind it kicks and throws,

Asalavan cried aloud for help

And the horse made a terrific neighing.

(குசலவனைப் பார்த்த புரவி பணிந்து நின்றல்)

அபயசத்தம் காதில் கேட்டு

அண்ணர் குசலவன் ஓடிவந்து

அழகு குதிரையைப் பிடித்திடவே

ஆன நல்ல புரவியுந்தான்

பண்டே பழகின குதிரையைப்போல்

பாலகனைக் கண்டவுடன்

வால்தாழ்த்து செவிதாழ்த்து

மண்டியிட்டு அடிபணிந்து

(Seeing **Kusalavan** the horse becomes tame and obeys)

Hearing the cry for help

Elder brother **Kusalavan** came running

When he caught the beautiful horse,

The horse behaved as if well acquainted

And as if it knew him for many years,

Seeing the child **Kusalavan**,

Bending its knee and lowering its ears
And kneeling down, it obeyed.

(குசலவனும் அசலவனும் புரவியில் சென்று தாயாரை வணங்குதல்)

குசலவனும் அசலவனும்

குதித்துப் புரவியின் மீதேறி

50

அடித்தாரே புரவிதன்னை

அந்த வனமது முழுதுஞ்சுற்றி

சேவல்முனி வனங்க ளெல்லாம்

செந்துளாக எழும்புதல்லோ

அந்தரத்தில் எழும்புதல்லோ

ஆகாசத்தில் பறக்குதல்லோ

சிறீ ராமர் புரவியது

தெய்வலோகம் பறக்குதல்லோ

வால்மீகர் முனிவனத்தில் வந்து

வண்ணப் புரவியை விட்டிறங்கி

அன்னலக்ஷ்மியைத் தாயாரை

அடிதொழுது யிருபேரும்

செந்துள் - சிவந்த புழுதி. அந்தரம் - உயரே. ஆகாசம் - ஆகாயம் -
வானம். தெய்வலோகம் - தேவலோகம்.

(Riding that horse, Kusalavan and Asalavan salute their mother)

Kusalavan and Asalavan got up on the horse

And hit the horse and went around the entire forest

The forest of the Cocksage

Goes up into reddish sand dust,

It rises in the air,

It rises up in the sky unsupported

Srī Rāmā's horse, flies to the heavens

They came to the forest of **Vālmīki**
 And getting down from the horse
 Both of them fell at the feet of the mother
 And worshipped her.

(புரவியை ஏன் பிடித்தீர் என்ற சீதையின் வினாவிற்குப் பாலகரின் பதில்)

என்மக்களே அப்பா பாலகரே

இந்தப் புரவியை ஏன்பிடித்தீர்

ஆருடைய புரவியிதோ

அளவறியப் போகுதில்லை

கட்டுந் தறியிலே அவிழ்க்க வில்லை

கன்னமிட்டுக் கொண்டு வரவுமில்லை

வனத்திலே வேட்டை யாடி வந்தோம்

வலையி் லகப்பட்டுப் பிடித்து வந்தோம்

60

எங்கள் புரவியாய் இருந்ததினால்

எங்களை நமஸ்காரம் செய்ததுகாண்

என்தாயே சீதா லெகஷ்மியே

இந்தப் புரவியை விடவொண்ணாது

புரவிக் குடையவர் வந்ததுண்டால்

போருக்கு எங்களை அனுப்பிவைப்பாய்

பாலர் இருபேரும் சொன்னபோது

பத்தினியாள் சீதை லெகஷ்மியாள்

வாரதெல்லாம் வரத்தெனவே

மக்களுக்குப் பசிதீர்த்தாள்.

65

கன்னமிட்டு - திருடி. நமஸ்காரம் செய்தது - வீழ்ந்து வணங்கியது. வரத்தெனவே - வரட்டுமெனவே என்பதன் பேச்சுவழக்கு.

(Sītā questions them why they caught the horse and their reply)

"Oh my dear children , my dear young ones

Why did you catch this horse?"

“We do not know whose horse it is.
 We did not untie it from the stable
 We hunted it in the forests and brought it
 We caught it ensnared in our nest
 Because it is ours, it saluted us
 Oh mother **Sītā Tēvi!** We cannot leave it
 If its owner comes, send him to fight with us.”
 When the children spoke like this
 The chaste **Lakṣmi** let everything to Destiny
 And come what may she fed the children.

(புரவி ஓடியதை அனுமான் திருமாலிடம் முறையிடல்)

இப்படியாக இருக்கையிலே
 ஏற்ற அயோத்தி நகரத்திலே
 மாயவரை அடிதொழுது
 வாளனுமாளும் ஏதுசொல்வான்
 திருமால் பெருமானே உம்முடைய
 தெய்வப் புரவி யானதுதாம்
 கட்டுத்தறியை அறுத்துக் கொண்டு
 கான வனத்திலே தேடிஓடினதே.

(**Hanumān** complains of the running away of the horse)

As things were going on such
 In the city of **Ayōtti**, the mysterious **Hanumān**
 Worshipped and said the following to **Hanumān**
 Oh **Tirumāl!** Oh **Perumā!** Your divine horse
 Broke its ties and ran uncontrollably
 And straight ran into the forest.

(திருமால், புரவியைத் தேடிச் கொண்டுவரச் சொல்லுதல்)

வானுமானும் சொன்ன போது

வைகுண்ட மூர்த்தி எதுசொல்வார்

70

எட்டுத்திக்கு பதினாறு கோணம்

ஈரேழு பதினாலு லோகமெல்லாம்

எங்கெங்குந் தான்தேடி

ஏற்ற புரவியைக் கொடுவருவாய்

வைகுண்ட மூர்த்தி - இராமர். கோணம் - மூலை. பதினாலு லோகம் - மேலேழு, கீழேழு உலகம். கீழேழு - அதல, விதல, சுதல, தராதல, மகாதல, இரசாதல, பாதாளம். மேலேழு - பூலோகம், புவரலோகம், சுவரலோகம், மகா லோகம், தடோலோகம், ஜனலோகம், சத்திய லோகம்.

(Tirumāl order to go in search of the horse)

And when **Haṇumān** spoke such words

The Lord of **Vaikuntā** said this

Go in eight directions and sixteen angles

Search in all the fourteen worlds¹

Wherever it may be, bring that horse here.

The fourteen worlds - Atala, Vitala, Cutala, Mahātala, Tarātala, Racātala, Pātāla and Pū, Puvar, Cuvar, Mahā, Jana, Tapō, Satya.

(அனுமான் புரவியைத் தேடிச் செல்லுதல்)

என்பெருமாள் சொன்னவுடன்

ஏற்ற அனுமானும் ஏதுசெய்தார்

கச்சை கெட்டியே வார் இறுக்கி

கார்வண்ணர் தூதன் எழுந்திருந்து

அயோத்தியாபுரி தன்னை விட்டு

ஆண்ட படைவீடு தான்கடந்து

காடுவன மெல்லாம் தான்தேடி

கார்வண்ணர் குதிரையைக் காணாமல்

தெய்வ லோக மானதிலே

தெய்வப் புரவியும் சேர்ந்ததுவோ.

75

கச்சை - துணியைக் காலுக்கிடையே பாய்ச்சிக் கட்டுதல். வார் - கயிறு. கார்வண்ணர் - மேகவண்ணர்.

(Hanumān goes in search of the horse)

When Perumā! said so, Hanumān did act

He girded up the loins and tightened the belt around his belly

And stood up the messenger of the Black Lord.

Leaving Ayōtṭiyāpuri, he crossed the abodes of the Lord

And even after searching all over all the forests

Unable to locate it, being divine horse

Has it gone to the heavenly world ?

(அனுமான் புரவியைக் காணாமல் வருந்துதல்)

17. திருமால் புரவியைக் காணாமல்

தியங்கி மயங்கியே வாளுமான்

நாடுபல தேசமெங்குந் தேடி

நல்ல முனிமார்கள் வனந்தாண்டி

ஒரு இடத்திலும் காணாமல்

உலகஎந்தோன் தூதுவனும்

வானப் புரவியைக் காணாமல்

மாயனிடத்திலே போக லாமோ

அழகு புரவியைக் காணாமல்

அரிமார் இடத்தில் செல்லலாமோ

அழுதழுது வாளுமான்

அந்தமலையில் நின்றுதான் பார்த்தார்.

5

தியங்கி - தயங்கி. மயங்கி - கலங்கி.

(Haṇumān laments without seeing the horse)

Not being able to find it out,
 He was most confused, searched country
 After country, land after land
 Even after crossing the lands and forests
 Of good many sages, it was not at all to be found.
 Missing it everywhere and anywhere
 The messenger of the mysterious Lord
 Thought of going back to **Tirumāl**
 Missing the beautiful horse, wanted to go back to **Rāmā**
 Weeping over again and again,
Haṇumān looked from the top of the mount.

(புரவியைக் காணாதல்)

வால்மீகிர் வனத்திலே
 வால்வீச்சத்தைக் கண்டுகொண்டான்
 ஒட்டமாகவே ஓடிவந்து
 உலகளந் தோனாட துதுவந்தான்
 வடவால மரத்தருகே வந்து
 மாயன் புரவியைக் கண்டுகொண்டான்.

வால் வீச்சம் – வாலாட்டுதல். வடவால மரம் – ஆலமரம்.

(He sees the horse)

In the forest of **Vālmīki**
 He located the tail of the horse
 The ambassador of the world measurer
 Came running faster and faster
 Coming near the Banyan tree
 He saw the mysterious horse.

(புரவியைப் பிடித்த அனுமனிடம், “குரங்கிற்கும் புரவி உண்டோ”?
என்று அசலவன் கேட்டல்)

கோபாலர் புரவியை அவிழ்க்கையிலே

கண்ட அசலவனும் கண்டுகொண்டான்

10

ஏண்டா குரங்கே அனுமானே

எங்கள் புரவியை ஏனவிழ்த்தாய்

கொப்பிலேறும் மரத்தி லேறும்

குரங்கிற்கும் குதிரை உண்டுமோடா?

கோபாலர் - இராமர். கொப்பு - மரக்கிளை.

(When Hanumān catches it, Asalavan
asks whether a monkey can possess a horse)

When Hanumān untied Kōpālan's horse

Asalavan happened to see it

Hey! Monkey! Hanumān ?

Why did you untie our horse?

Does a monkey who climbs on

Trees and branches possess a horse?

(அசலவனை அனுமன் சவுக்கால் அடித்தல்)

என்றுரைத் தானே அசலவனும்

ஏதசெய்தான் அந்த வானுமான்

குதிரைச் சவுக்கைக் கையிலேடுத்து

கொடுத்தானே அசலவனை

அனுமராயன் அடித்தவுடன்

அசலவ சாமியும் சத்தமிட்டார்.

15

சவுக்கு - குதிரையை அடிக்கும் சாட்டை. அனுமராயன் - அனுமான்.

Hanumān hits Asalavan with a whip

When spoke like this, **Hanumān**
 Gripped with the hand the whip of the horse
 And gave a terrific stroke to **Asalavan**
 When **Hanumān** hit him thus
 The divine **Asalavan** gave out a terrific shout.

(அசலவனின் சத்தம் கேட்டுக் குசலவன் வந்து அனுமனை அடித்தல்)

அசலவனுடைய சத்தங் கேட்டு
 அண்ணர் குசலவ னோடிவந்தார்
 ஏண்டா குரங்கே வாளுமானே
 எனது தம்பியை ஏன் அடித்தாய்
 அதிகோபமாய் குசலவனும்
 அனுமராயரைத் தான்பிடித்து
 குதிரைச் சவுக்கைக் கையிலெடுத்துக்
 கொடுத்தானே செவிடதிலே
 அடிபொறுக்க மாட்டாமல்
 அனுமராயனும் சத்தமிட்டான்
 வலைப் பிடித்தவர் தானடிக்க
 வாயிலே மண்கப்பிப் போய்விழுந்தான்
 வாளுமான் பல்லுதிர்ந்து
 வாயை வாயைப் பிளக்கலுற்றான்
 புட்டியது தானடித்து
 பிடரியது முறிந்திருமாம்.

20

செவிடு - கன்னம். மண் கப்பி - மண்ணைக் கவ்வி. புட்டியது - கம்பு. பிடரி - கழுத்து.

(Hearing Asalavan's shriek, Kusalavan comes and beats Hanumān)

On hearing **Asalavan**'s shriek, the elder brother
 Came running post haste

Hey! Monkey! **Haṇumān**,
 Why did you beat my brother?
 With great rage, **Kusalavan**
 Caught hold of **Haṇumān** tight
 And gripped the whip of the horse
 Gave him tight on the ear
 Unable to bear the pain, **Haṇumān** yelled
 When he caught hold of the tail and hit
Haṇumān fell down facing the earth
Haṇumān's teeth broke and fell
 And he opened his mouth gasping for breath
 Hitting him with a stick
Haṇumān's neck was broken.

(அனுமான் இராமரின் சிம்மாசனத்திற்கு ஓடுதல்)

ராமா ராமா வென்றுசொல்லி
 நல்லனுமான் ஓடலுற்றான்
 கல்லாறும் புல்லாறும் விட்டு
 கான வனங்களும் தான்கடந்து
 அயோத்தி நகரானதிலே
 அதிகசிம்மாசன மேடையிலே
 வந்து சேர்ந்தானே வானனுமான்
 மாயன் சிங்காசன மேடையிலே

25

கல்லாறு - கல் நிறைந்த வழி. புல்லாறு - புல் நிறைந்த வழி. சிம்மாசன மேடை,
 சிங்காசன மேடை - அரியணை அமைந்த மேடை.

(**Haṇumān** runs to the throne of **Rāman**)

Saying **Rāmā**, **Rāmā** Oh **Rāmā**,
 The good **Haṇumān** began to run fast

Crossing all places full of stones
 And grass and forests, groves
 He reached **Ayōtti**
 And landed at the platform
 Of the great Royal throne.

(இராமன் புரவி எங்கே எனல்)

அனுமராயனைக் கண்டபோது
 அச்சுத நாராயணப் பெருமாள்
 ஏற்றதொரு வாளுமான்
 எந்தன் புரவியெங்கே யென்றார்.

அச்சுதன் - திருமால். நாராயணன் - திருமால்.

(Rāmā asks “Where is the horse?”)

On seeing **Hanumān**,
Accuta Nārāyaṇap Perumā! asked **Hanumān**
 “Where is my horse?”

(அனுமான் நடந்த நிகழ்ச்சிகளைக் கூறதல்)

மாயன் பெருமானே கோபாலா
 வால்மீகர் வனத்தில் இரண்டுபோர்கள்
 தெய்வப் புரவியைக் கெட்டிவைத்து
 சிறந்த வனத்திலே காத்திருந்தார்
 பேசாமல் சென்று புரவிதன்னை
 பெருமானே நான் அவிழ்த்தேன்
 முன்னும் பின்னும் பாராமல்
 முன்னாடி பல்லைத் தவத்துவிட்டான்
 முத்தி பெற்ற கோபாலரே
 முகில்வண்ண ராமரே சொல்லக்கேளும்

மலையடைத்தோம் கடலடைத்தோம்

வல்ல ரக்கனோடே போரும் செய்தோம்

35

மயில்ரா வணனை நாமுங்கொன்று

மருமகனுக்கு முடிசூட்டி வைத்தோம்

ஏழு கடலையும் நான்குதித்தேன்

இலங்கா புரியையும் சுட்டித்தேன்

இலங்கை ராவணன் கொலுவுக்குமேல்

ஏற்ற சிங்காசனமே போட்டிருந்தேன்

சீதா தேவியைக் கண்டுகொண்டு

திருவாழி மோதிரம் நான்கொடுத்தேன்

சூடா மணிதனை வாங்கி

சுவாமிக்கு அடையாளங் கொண்டுவைத்தேன்

40

இப்படிக் கொத்த பாலகரை

எங்குமே நான்கண்ட தில்லை

செத்திறந்து போனஇந்திர செய்தது

திரும்பிப் பிறந்தானோ என்றமுதான்

தவத்தலிட்டான் - உடைத்து விட்டான். முகில் - மேகம். அரக்கன் - அசுரன்,

இராவணன். கொலு - சபை. திருவாழி - மோதிரம். சூடாமணி - தலையணி. இந்திரசெய்தது -

இந்திரசித்து - இராவணன் மகன்.

(Hanumān narrates what had happened)

Oh my sterious Rāmā! Oh Perumā! Oh Kopalā!

In the forest of Vālmiki

Two persons kept the divine horse tied

And were waiting by its side

Quietly going by its side, I untied it.

Without looking in front or back

He knocked off my teeth

Oh Kopalā! who have attained heaven

Oh **Rāmā**! The cloud coloured Lord,
 We crossed mountains and the seas
 And fought a battle with the giants
 We killed **Mayil Rāvaṇan**
 And enthroned his son-in-law,
 I jumped across the seven seas,
 And destroyed **Laṅkāpuri** with fire
 Above the assembly of **Laṅkā Rāvaṇan**
 I set up my throne
 After seeing and meeting **Sītā Tēvi**
 I gave the ring
 As a mark of Identification I brought
 The jewel worn on her head
 I have never seen such young children
 Perhaps the dead and gone **Intrajit**
 Is born again.

(இராமர் சீதையை வெட்டிவந்தாயா என்று இலக்குவனிடம் வினவல்)

18. அனுமான் அழுகின்ற துயரங்கண்டு
 அச்சுத நாராயணப் பெருமாள்
 என்னுடைய தம்பி லக்ஷ்மணா
 ஏந்திழை சீதையை வெட்டிவந்தாயோ
 வீரன் இளைய பெருமானே
 வெட்டாமல் விட்டுநீ வந்தாயோ

துயரம் - துன்பம்.

(Rāmā Questions Lakṣmaṇan whether he cut Sītā)

Seeing the sorrowful weeping of **Haṇumān**
Accuta Nārāyaṇap Perumā!

Questions his brother **Lakṣmaṇan**
Whether he really cut the dame **Sītā**
Or whether he left her away without killing her.

(இலக்குவனின் பதில்)

மாயன் பெருமாள் கேட்டபோது
மன்னன் இளையபெருமாள் சொல்லுவார்
உம்முடைய சொல்படியே
ஒங்கி வாளாலே வெட்டிவந்தேன்
கற்பு நெறியிலே பிழைத்தாளோ
காண வனஞ்சுற்றி ஓடிவந்தேன்
ஏதுந் தெரியாது மாயவரே
எங்கள் பெருமானே என்றாரைத்தார்.

5

(**Lakṣmaṇan's** reply)

When mysterious **Perumā!** questioned thus
The younger **Perumā!** replied thus,
According to your words, I cut her with the sword
She might be alive with power of chastity
I came all around the forest,
I know nothing else, Oh **Perumā!**!

(புரவியை விடவில்லையெனில் ‘போருக்குத் தயாரா’
என இராமன் கேட்டுவரக் கூறுதல்)

வானரப் படைகளை யருகழைத்து
மாயன் ரகுராமர் ஏதுரைப்பார்
இன்னுமொருமுறை வனத்தில் சென்று
ஏற்ற புரவியை விடுகிறாரா?

புரவியை விட்டுவிடாமல் போனால்

போருக்கு நீங்கள் வருகிறீரா?

10

இரண்டிலொன்று கேட்டுவா வெனவே

ராமனருள் செய்யஅனுமான் சொல்வான்.

வாணம் - குரங்கு.

(If the horse is not released, are they ready to fight,
Rāmā asks to get a reply)

Calling the army of monkeys

Mysterious **Raku Rāmā** told them thus

Once again go to the forest

And ask them to release the horse

If they do not release the horse,

Ask them if they are ready for battle

He ordered **Hanumān** to get either

This or that as a reply.

(குசலவன் அசலவன் பற்றி இராமனிடம் அனுமன் கறுதல்)

பட்ட பாடெல்லாம் போதுமையா

பச்சை மாலைஅரி கோபாலா

முன்னே பட்டபுண் ஆறலையே

முன்னாடி பலவிதனம் தீரலையே

பாலர் இருபேர்கள் கையாலே

பட்ட பாடுகள் போதுமையா

இங்கே நாங்கள் போனதுண்டால்

இப்போ திரும்பவொட்டார் பாலகர்கள்

15

பாலரிரு பேர்கள் அழுகுகண்டால்

பரமசிவனுமோ ஈடு மில்லை

பச்சை மால் - பச்சை நிறமுடைய இராமர். விதனம் - துன்பம். திரும்பவொட்டார் - திரும்ப வரவிடமாட்டார்கள்.

(Hanumān tells them of Asalavaṇ and Kusalaṇ)

Oh! All that we have suffered
 Is enough and more than enough
 Oh Lord! Green Kōpālā, Hari Kōpālā!
 Even the earlier wounds are not yet cured
 Even the earlier forehead injury not yet gone
 Enough of suffering from
 The hands of the two young children
 If we go there now
 The young one will not leave us alive,
 If you look at the beauty of the children
 Even Civaṇ will not stand comparison.

(அங்கதன் கோபங்கொள்ளுதல்)

ஈடில்லை யென்றுஅனுமான் சொல்ல
 ஏற்ற அங்கத ராசனுந்தான்
 அங்கத ராசனும் தான்கேட்டு
 அதிககோபங் கொண்டெழுந் திருந்தார்
 கோழைப் பயலே வாளுமாளே
 கூண்ட புரவியைப் பிடித்தாடா.

அங்குதராசன் - அங்கதன், வாலி மைந்தன். கோழை - வீரமில்லாதவன். வாள் - வலிய.

(Aṅkatan gets angry)

When Hanumān spoke as such,
 That there is no equal for them,
 Aṅkatan heard it and got angry
 Calling him a terrible coward
 Ordered him to catch and bring the horse.

Aṅkatan - Son of Vāli.

(அனுமான் அங்கதனைப் பின்தொடர்தல்)

19. தாடா வென்று அங்கத னுரைக்க
 கிந்தி கிந்தியே வாள்அனுமான்
 தெத்தி தெத்தியே அனுமானும்
 கிருஷ்ணர் தூதனும் பின்நடக்க
 ஏழு காதவழிக் கப்பாலே
 ஏற்ற மலையிலே வாரபோது

கிந்தி கிந்தியே - காலை நொண்டிக் கொண்டு. தெத்தி தெத்தியே - தத்தி தத்தி
 மெதுவாக. கிருஷ்ண தூதர் - அனுமான். காதம் - காவதம் - 10 மைல் தூரம்.

(Hanumān follows Aṅkatan¹)

Following the words of Aṅkatan
 Hanumān went behind slowly
 Step by step and steadily walked behind him
 Crossing a distance of ten miles
 And crossing the mountain path.

1. Aṅkatan - Son of Vāli.

(அனுமான் ஒளிந்து கொள்ளுதல்)

குதிரைவால் வீச்சைத் தான்காட்டி
 கொடுத்திக் குகைக்குள்ளே ஒளித்துக் கொண்டான்
 வாரும் பிள்ளாய் சாம்புவனே
 மயித்துன னனுமானும் ஒளிந்து கொண்டான்.

சாம்புவன் - ஜாம்பவான், சாம்பன், கரடி உருவமுடையவன்.

(Hanumān hides himself)

Pointing the movement of the horsetail
 Hanumān hid himself inside a cave

Oh! Come **Jāmpavān**, the bear shaped one!
Oh my brother-in-law! **Haṇumān** hid again.

(அங்கதனும் சாம்பனும் புரவியை அவிழ்த்தல்)

இருபேரும் ஒருபோலே
ஏற்ற புரவியைத் தான்அவிழ்ப்போம்
அண்ட பகிரண்ட மிருள்உறைய
அந்தப் புரவியைத் தான்அவிழ்த்தார்

அண்டபகிரண்டம் - எல்லா உலகமும், வானமும். இருள் - இருட்டு.

(Both untie the horse)

Both joining hands together
Deciding to untie in joint effort
Did so the whole of the universe, became dark
And shook as they untied the horse.

(குசலவன் புரவியை அவிழ்த்த காரணம் கேட்டல்)

அசலவ சவாமியும் கண்ணில்கண்டு
அண்ணர் குசலவனைத் தான்அழைத்தான்
அண்ணா குசலவன் ஓடிவந்து
அங்கதனைப் பார்த்தே துரைப்பான்
ஏண்டா குரங்கே வானரமே
எங்கள் புரவியை ஏன்அவிழ்த்தாய்.

10

(**Kusalavan** demands the reason of untying)

Asalavan, witnessing this act
Called **Kusalavan**, his brother
Straight came **Kusalavan** fast
And seeing **Aṅkatan** asked him
Why you monkeys did untie my horse from its place?

(அங்கதன் கோபத்துடன் இராமனின் பெருமைகளைக்
கூறிப் புரவியைக் கொண்டு செல்வதாகக் கூறல்)

குசலவ ராசனும் கேட்டபோது
கோபங் கொண்டானே அங்கதனும்
திருட்டுப் பயல்காள் பாலகரே
தெய்வப் புரவியைக் கட்டிவைத்தீர்
வல்லரக்க னோடுபோர் செய்த
வல்லமை யின்னும் தெரியாதோ
உலகஎந் தோரும் வந்ததுண்டால்
ஒருபாணத் தாலே உன் தலையைஅறுப்பார்
பயல்காள் - சிறுவர்களே. பாணம் - அம்பு.

(Aṅkatan angrily narrates the greatness of Rāmā
and says he is taking the horse)

When Kusalavan put such a question
Aṅkatan too was quite enraged,
Oh little thieves! Little fellows!
You have arrested the divine horse
Don't you know our power
Of fighting the mighty giant
If only the world measurer comes
And aims one arrow at your head will be gone.

(புரவியை விடாவிட்டால் போருக்கு அழைத்தல்)

மாயவனார் அறியுமுன்னே
வானரப் புரவியை அவிழ்த்துவிடு
மாயன் புரவியை விடாதே போனால்
வாரம்வதைத்துப் போருக்கு நீ வருவாய்

இரண்டிலொன்று நீசொல்லா விட்டால்
இப்போ புரவியைக் கொடுபோவோம்.

வாரம் - பகை. வாரம் வைத்து - பகை கொண்டு. கொடு - கொண்டு என்பதன் பேச்சு வழக்கு.

(If the horse is not let off come for a fight)

Before the Lord knows
Release the divine horse
If the Lord God's horse is not let off
You come in formation to fight
If you say nothing either this way or that
We are taking away the horse at once.

(பாலகர்கள் அங்கதனை அடித்தல்)

அங்கதன் சொன்ன மொழிகேட்டு
அதிகோபங் கொண்டு பாலகரும்
குரங்கைப் பிடித்துக் கொல்லவென்று
கூண்ட பாலகர் கோபம் கொண்டார்
வந்திறுக்கியே கைபிடித்து
வானரங்களைப் பிடித்துக் கொண்டார்
முன்னே வந்த குரங்கதற்கு
மூத்த குரங்கு நீதானோ
ஆளுக் கொவ்வொரு குரங்காக
அழகு பாலகர் தான்பிடித்தார்
குதிரைக் காலதிலே கட்டிவைத்து
கொடுத்தாரே செவிடதிலே.

20

சு.சொ : வண்டுறுக்கி.

(The children beat Aṅkatan)

Hearing the challenging words of Aṅkatan,
Getting extremely enraged

The children thought of catching
 The monkey to kill
 Twisting the hand, they caught the ape,
 “Are you the elder brother
 of the monkey that came earlier”
 Each one caught a monkey each.
 The beautiful children tied them
 To the leg of the horse
 And gave a severe beating.

(அங்கதனும் அனுமானும் ஓடுதல்)

20. அடிபொறுக்க மாட்டாமல்
 அடியாதே பாலகா நாங்கள் போறோம்
 காச்சி பூச்சி கீச்செனவே
 கார்வண்ண பானையம் ஓடிடுமாம்
 அபயச் சத்தங் காதில்கேட்டு
 அந்தக் குகைக்குள்ளே ஒளிந்திருந்த
 வானுமான் தான்பதறி
 வளைந்து மறைந்து ஓடலுற்றான்

காச்சி பூச்சி கீச்செனவே - குரங்குகளின் ஒலி. பானையம் - படைகள், கூட்டம்.

(Haṇumān and Aṅkatan run away)

Unable to bear the severe beating
 They begged them leave to go away
 Making all kinds of noises
 The sundry soldiers of the black Lord
 Ran away helter skelter,
 Hearing the cry for help
Haṇumān, hiding within the cave,
 Ran, shocked, taking a circuitous route.

(குசலவன் அசலவனிடம் அனுமாரைப் பிடித்துவரக் கூறுதல்)

முன்னே பட்டமொண்டிக் குரங்கு
 பின்னால் எழுந்திருந்து ஒருதாண்டா
 அந்தக் குரங்கை நீபிடித்து
 அரைச்சணத்திலே கொண்டு வருவாய்
 அண்ணர் சொல்லைத் தட்டாமல்
 அசலவனு மோடிப் பிடித்துவிட்டான்
 வாய்குழறி கைகுழறி
 வாளனுமானும் ஏதுசொல்வான்.

5

மொண்டி - கை நொண்டி. சணம் - நொடி.

(Kusalavan ordered to Asalavan to catch Hanumān)

The ape that got punishment earlier,
 Is running away from its hideout,
 Catch that ape in a moment
 And bring it here, now, immediately,
 Obeying the words of his elder brother
 Asalavan ran and caught Hanumān,
 Why, shivering and shaking said this.

(‘தூதர்களைக் கொல்வார்களோ?’ என்று அனுமான் கேட்டதும் குசலவன்
 அனைவரையும் அவிழ்த்து விடுதல்)

21. தூதர்களைக் கொல்வார்களோ
 துரைத்தனங்கள் செய்வார்களோ
 முன்னே பட்டகாயம் ஆறலையே
 முன்னடி பலவிதனம் தீரலையே
 குசலவனை வந்தடி தொழுவே
 குசலவ சுவாமியும் ஏதுசெய்தார்

எல்லாக் குரங்கையும் ஒன்றுபோலே
ஏற்ற பாலகர் அவிழ்த்துவிட்டார்

துரைத்தனங்கள் - சர்வாதிகாரம்.

(Will anyone kill the messenger asks Hanumān
and Kusalavan releases all)

Will anyone kill the messenger?
Will anyone act autocratic towards them
Even the earlier wounds are not yet cured
Even the earlier shattering of teeth remains,
They came and worshipped **Kusalavan**
Kusalavan released all the apes.

(இராமரின் படை அயோத்தி திரும்புதல்)

நாளத்தப் போருக்கு வரச்சொல்லடா
நாங்கள் புரவியை விடுவதில்லை
பத்தினி சீதை பாலகர்தாம்
பதறபதறவே அடித்து விட்டார்
அடியது பொறுக்காமலே
அச்சுதருடைய பானையங்கள்
காடு வனங்களும் சோலைவிட்டு
கடுகஅயோத்தி புரிவந்தார்

5

நாளத்த - நாளைக்கு என்பதன் பேச்சுவழக்கு.

(The army of Rāmā returns to Ayōtti)

We were asked to battle tomorrow
Otherwise the horse will not be released
It was the son of Sītā, the chaste woman
Who beat us all black and blue,

Not being able to bear the beating,
Accuta's army, the apes of **Haṇumān**,
 Reached **Ayōtti**, crossing the forest.

(தொழுதுநின்ற படைவீரர்களிடம் இராமர் வினவுதல்)

சிங்காசன மேடையிலே

திருமாகை வந்தடி தொழுதார்

திரட்டி உங்களை அடித்தானோ

தெய்வப் புரவியை விடாதபடி.

10

(**Rāmā** questions the saluting army)

They came and fell at the feet of **Rāmā**,
 Seated on the dais of the royal throne,
 Did he beat you all
 Without releasing the divine horse ?

(பாலகரின் தோற்றத்தையும் வீரத்தையும் அனுமன் கூறுதல்)

மாயர் பெருமானுங் கேட்டபோது

வாளுமாளும் ஏது சொல்வார்

பட்ட பாடெல்லாம் சொல்லவென்றால்

பனைஓலையும் நாட்டி லில்லை

ஈரேழு பதினாலு லோகத்திலும்

இந்தப் பாலகரைப்போல் கண்டதில்லை

பாலகரைப் பார்ப்பளவில்

பச்சை மாலைப் போலொருவன்

அழகென்ற இளையோனும்

அச்சுதா உம்முடைய தம்பியைப்போல்

செங்கையில் கோதண்டம் பிடித்திருக்கு

சிவந்த அரவியின் பூவதுபோல்

15

பத்தரை மாற்றுத் தங்கம் போலே
 பாலர் வடிவு மின்னுதையா
 இந்த பாலகர் வடிவதுக்கு
 ஈடாகாது சுவாயிபுந் தான்
 செல்வ பாலகரிடத்தில் சென்று
 தெய்வப் புரவியை விடுவீரென்றோம்
 புரவியை நாங்கள் விடுவதில்லை
 போருக்கு நாளாவரச் சொலென்றார்.

20

பாப்பளவில் - பார்க்கின்ற அளவில் என்பதன் பேச்சுவழக்கு. செங்கை - சிவந்த கை.
 கோதண்டம் - வில்.

(Hanumān describes the figure and valour of the children)

When the mystic **Rāmā** questioned thus,
 The great **Hanumān** replied as follows,
 If I were to narrate all our sufferings,
 Palm leaves in the land will not suffice,
 I have never seen any such children
 In all the fourteen worlds,
 In outward appearance, one looks
 Like the green coloured **Tirumāl**
 The younger and beautiful one
 Is almost like your younger brother
 Oh **Accutā**! Exactly like your younger brother
 He too holds a bow in his hands,
 These children shine bright,
 Like the reddish **Arali** flower,
 Or unalloyed shining golds
 Even your shape and figure
 May not equal that of the children
 We approached these divine children
 And asked them to release the horse,

They refused to let off the horse,
And asked us to fight the next day.

(இராமர் படையுடன் புறப்படுதல்)

வாளனு மானும் சொன்ன போது
வாய்த்த ரகுராமர் கோபங்கொண்டு
பாலகரைக் கொல்லவென்று
பார்படையோடு புறப்படுவார்
அயோத்தியா புரிதனைக் கடந்து
ஆண்ட படைவீடு தானும்விட்டு
உதய கிரிமலைப் பருவத்ததில்
உடனே பானையம் தானிறக்கி
அணிஅணி யாகப் படைவகுத்து
அச்சுத ராமரும் கொலுவிருக்க
தம்பி இளைய பெருமானும்
சத்ருக்களும் சூழ்ந்திருந் தாரே.

25

ரகுராமர் - ரகு குலத்தைச் சேர்ந்த ராமர். பார்படை - பெரிய படை. உதயகிரி - ஒரு மலை. பருவதம் - மலை.

(Rāmā starts with his army)

Hearing the words of **Haṇumān**,
And getting greatly enraged,
Rāmā started with all his army
To fight and kill the children,
Crossing the city of **Ayōtti**
And crossing the places governed by him,
Going past the mount **Utayakiri**,
He stationed his army there,
He arranged them in formation, row after row,
And **Accuta Rāmar** sat presiding over
Surrounded by the **younger Perumā!**
And his brother **Catrukṇan**

(பாலகர் சீதையிடம் எந்த ராசாவோ போருக்கு
வந்திருக்கிறார் என்று கூறுதல்)

22. இப்படியாக இருக்கையிலே
ஏந்திழை சீதை பாலகர்தாம்
மத்தாள ஒசை காதில்கேட்டு
மாதுபாலகர் ஏதுசொல்வார்
என்தாயே மகாலட்சுமியே
என்னைப் பெற்றதோர் மாதாவே
புரவிக் குடையவர் கேட்கையிலே
போருக்கு நாங்கள் வரவே சொன்னோம்
எந்த ஒரு ராசாவோ
இன்றைக்குப் போருக்கு வந்திருக்கார்
ஆனதினால் என்தாயே
அனுப்பி வைப்பாய் எங்கையும்.

5

மத்தாளம் - முரசு.

(Children tell Sītā that some king has come to battle)

When things were in such a pass
The children of Sītā heard
The sound of beating drums, (the call for war)
And told her 'Oh Mother, **Mahālakṣmi**,
Who brought us forth on this earth,
When the owner of the horse demanded it,
We called him to fight with us.
But a king of some strange land,
Has come to fight with us,
Dear mother, send us to go to war.

(சீதை வருந்திப் புரவியை விட்டு விடக் கூறுதல்)

ஏற்கன வேநான் சொல்லலையோ
என்புத்தி சற்றும் கேட்டிலலை
வம்புசெய்ய வேண்டா மென்றேன்
வலிய சண்டைக்கு வருத்திவைத்தீர்
புரவியை விடுவென் றாலும்தான்
பிள்ளைகள் ரண்டும் கேட்கலையே
வந்திருக்கும் அரசனோடு
வலிமையுண்டோ சண்டை செய்வதற்கு
சின்னஞ்சிறு பிராய மல்லவோ
செல்லப் பிள்ளைகள் நீங்களுந்தான்
புரவியை நீங்கள் விட்டிருங்கள்
போருக்கு நீங்கள் போகவேண்டாம்
போருக்கு நீங்கள் போகவேண்டாமென்று
புத்தி சொன்னாளே சீதையம்மன்.

10

பிராயம் - வயது.

(Sītā urges them to release the horse)

I told you earlier, Oh my children!
You never listened to any good advice,
I told you not to create trouble,
But now you have voluntarily invited war
When I told them to release the horse
The children never listened,
Have you got strength to fight with the king who has come,
You are all too young, very young,
You are all very dear pet children,
Leave the horse, I tell you again,
You need not go to war,

You need not go to war,
Thus she gave them good counsel.

(போருக்குச் செல்லவில்லையெனில் உயிர்விடுவோம்
என்று பாலகர் கூறுதல்)

அம்மையிந்த மொழியுரைக்க
அந்த பாலக ரேதுசொல்வார்
மாதா வரந்தர வில்லையானால்
வாளுக் கிரையாக உயிர்விடுவோம்
தாயே நீவரந் தாராவிட்டால்
தற்கொலை செய்து உயிர்விடுவோம்.

15

(We will die if we do not go and fight)

When the mother gave out these words,
The children, her sons replied thus,
If mother does not give permission,
We will kill ourselves without our own swords,
Mother, if you do not permit,
We will commit suicide.

(சீதை, வில்வளைத்து இராமன் மாலையிட்டதைக்
கூறிச் சூடாமணி மாலையை பற்றிக் கூறுதல்)

குசலவ சுவாமியும் சொன்னபோது
கோபத்தை அமத்தி லக்ஷ்மியும்
படைகளில்லை சேனையில்லை
பாரவித்தை உங்களிடத்தில்கலை
மீதுலாபுரி யானதிலே
வில்வளைத்தவர் மாலையிட்டார்
மெல்லியரே உன்னை மாலையிட்டேன்
வேறே முகம் பார்ப்பதில்லை

என்றுசொல்லியே உங்களப்பா
என்னிடத்தில் சத்தியம் செய்து
கற்புசூடாமணி மாலையதனை
கழற்றிஅடை யாளமாகத் தந்தார்

அமர்த்தி - அமர்த்தி - குறைத்து. சேனை - படை. மிதுலா புரி - மிதிவை, சீதையின்
ஊர். வில் வளைத்தவர் - இராமர்.

(Sītā narrates how Rāmā broke the bow and married her and she
gives details about Cūṭāmaṇi garland

When the heavenly **Kusalavan** said so
She controlled their anger,
You have not learnt the art of war
The one who bent the bow,
Garlanded me in marriage,
“Oh dear dainty girl I garland you
And will never look at anyother woman”
Saying this, he gave me a promise
And gave chaste **Cūṭāmaṇi** garland,
As a remembrance and symbol.

(சீதை சூடாமணி மாலையைக் கொடுத்தல்)

அந்த மலை யிருப்பதினால்
அருமை மக்கள் நீங்கள் மலங்கவேண்டாம்
கற்பு சூடாமணி மலை தன்னைக்
கழற்றிக் கொடுத்தவர் ஏதுசொல்வாள்

மக்கள் - குழந்தைகளே. மலங்க வேண்டாம் - கலங்க வேண்டாம்.

(Sītā hands over the Cūṭāmaṇi garland)

Because of this garland, dear children
You need not retract or retreat,

Handing over the Cūṭāmaṇi garland
She spoke the following.

(சூடாமணி மாலையைப் பயன்படுத்தும் முறையைக் கூறுதல்)

போர்க்களத்தில் படைநெருங்கிப்

போருசெய்யும் வேளையிலே

25

எதிரிப்படை நெருங்கிவந்தால்

இருபேர் கண்ணையும் பொத்திக்கொண்டு

வலதுகை பெருவிரலாலே

வரிசையாய் மூன்றுநேரம் சுற்றி

சுற்றிவிட்ட மாலை ஒளிவுகண்டால்

தூங்கி விழுந்து மடிந்திருவான்

மடிந்த பாலையம் எழுப்பவென்றால்

வரலாறு சொல்லக்கேள் மகனே

இருபேர் கண்ணையும் பொத்திக்கொண்டு

இடதுகையால் மாலையைச் சுற்றிவிட்டு

30

மாண்டிறந்து போன பாலையங்கள்

மடமட வென்று எழுந்திருக்கும்.

பொத்தி - மூடி. மடிந்த - இறந்த.

(She explains the method of using Cūṭāmaṇi garland)

When the enemy's army approaches near

When you are engaged in war

When the enemy is very very close,

Close both of your eyes,

And twisting and twirling it three times

With the right thumb

And throw it

The enemy will fall and die

If you want to raise the dead soldiers,
Do as I say, my children,
Closing both your eyes together
Twist and twirl with the left hand,
All those dead soldiers will come to life
And quickly, briskly stand up.

(சீதை, சூடாமணி மாலையை வைத்திருக்கும்
முறைகூறி வாழ்த்தி அனுப்பதல்)

அப்பா மகனேஎன் பாலகரே
யாரும் மாலையைக் காணாதபடி
ஒருவர் கண்ணிலும் காணாமல்
உன்துடைக் குள்ள பதித்துவைத்து
துடையில் மாலையைப் பதித்துவைத்து
சுகமாய்ப் போருக்குப் போய்வருவீர்
வாயார வாழ்த்தி லெக்சுமியாள்
மக்க ளிருபேர் களுக்கும்
செந்தூரப் பொட்டு மிட்டு
திருநீற்றுப் பூச்சு மிட்டு
கொத்து சரப்பளி முத்துவடம்
கோதண்ட மலை பதைக்கமிட்டு

35

துடை - தொடை என்பதன் பேச்சுவழக்கு. செந்தூரம் - சிவப்புப் பொடி. கொத்து, சரப்பளி - ஆபரணங்கள். வடம் - மலை. கோதண்ட மலை - வில் போன்ற மலை. பதைக்கம் - பதக்கம், (கழுத்தணி).

(Sītā instructs them how to keep Cūṭāmaṇi garland
and blesses them on their departure)

Oh my dear, very dear children
Keep the garland in safe custody

And it should not fall within the sight of others
 Unseen by others kept it
 Embedded within your thigh.
 This being stuck up in your thigh
 Go to war safe and sound,
 Thus she blessed them orally
 And to both the children
 And put the red *Centūr* dot,
 And smeared them with Holy Ashes,
 And adorned them with
 All types of necklaces, pendants
 And pearlbeads and bow shaped ornaments.

(வால்மீக முனிவரை வணங்குதல்)

தாயார் சொற்படி தட்டாமல்
 தானே பாலக ரிருபேரும்
 வால்மீக ரிஷியிட மதிலே
 வந்து பாலகர் அடிதொழுதார்.

(They salute sage Vālmīki)

Without breaking a word of their mother
 Both the children
 Came to the sage Vālmīki
 And made their obeisance.

(வால்மீகர் ஆபுதங்கள் கொடுத்து விடைகொடுத்தல்)

அறிந்த வித்தை யெல்லாம்
 அறிவதற்கு ஆபுதங்கள் தாருமையா
 சந்தமாய்ப் பாலகர் கேட்டபோது
 தவமுனிவரும் எழுந்திருந்து

அம்பு சக்கரங்கள் கைகொடுத்து
அருள்முனிவரும் விடைகொடுத்தார்.

சந்தமாய் - அமைதியாய்.

Vālmīki gives the weapons to the children and sends them to the battlefield

“Oh Sage! Give as weapons to test them
When the children asked the sage **Vālmīki**
Gave them arrows and wheels
And send them to the battlefield.

(போர்க்களத்திற்குப் புரவியிலேறிச் செல்லுதல்)

வானப் புரவியினருகே வந்து
வாய்த்த பாலகர் ஏதுசொல்வார்
சண்டை கெலித்துவந்தோ மானால்
தங்கக் கடிவாளம் செய்துவைப்போம்
என்று சொல்லியே பாலகர்கள்
ஏறினர் அந்தப் புரவியிலே
தொந்தோம் திமிதோம் எனவே
துள்ளிச் சாடிவர புரவியது
அண்டம் பகிரண்டம் கிடுகிடன
அலகதி ரோனுட ஒளிமறைய
தேவாதி தேவர் குலவையிட
தெய்வப்புரவி வருகுதுகாண்
உதயகிரி மலை படுகளத்தில்
உடனே பாலகர் தானிறங்கி

45

கெலித்து - வென்று. சாடிவர - ஓடி, பாய்ந்து. அல் - இருட்டு. கதிரோன் - சூரியன்.
படுகளம் - போர்க்களம்.

(They go to the battlefield on horse back)

Coming near the divine horse
 They spoke to it the following words
 If we win the war and return
 We will make a bridle of gold
 Saying these words
 They climbed on the back of the divine horse,
 With grand steps like tip tap,
 The horse jumped and started off
 The whole universe began to shiver and shake
 The light of the sun disappeared
 And all the heavenly beings made **Kulavai** sound,
 The divine horse comes, look! It comes
 In the battle field of **Utayakiri** mount
 The children started dismounting.

(சிறுவரைக் கண்ட இராமன் போய்விடுவது கூறுதல்)

புரவியின்மேல் பாலகரைக் கண்டவுடன்
 புத்தி யில்லாத பாலரென்று
 அச்சத ராமருங் கண்ணில்கண்டு
 அறியாத பாலர் என்ருசொல்லி
 ஓடிப் போவான் எனநினைந்து
 உலகஎந் தோனும் ஏதுசொல்வார்
 உன்தகப்பன் நீச னோடா
 உன்தாயும் நீலி யோடா
 உன்தகப்பன் இருந்த துண்டால்
 உன்னைப் போருக்கு விடுவானோ
 என்னுடைய ராமபா ணத்துக்கு
 இரைக்குக் காணாது ஓடிவிடு

50

55

பாலகர் உன்தனை கொல்லமனம் வருமோ
படுகளம் விட்டு ஓடிவிடு.

நீசன் - இழிந்தவன். நீலி - டேய். ராமபாணம் - ராமரின் அம்பு.

(Seeing the two children Rāmā asks them to go away)

Seeing the young children on horse back
Rāmā thought they were thoughtless,
Senseless and too young to understand,
Thinking that they would run away,
The world measurer said these words,
Is your father a low fellow ?
Is your mother a devilish creature ?
If your father were there
Will he allow you to fight?
You are not the fitting or right victims
For the missile of Rāmā
I do not have the heart to kill you
Go and run away from here.

(குசலவனும் அசலவனும் இராமருடன் போரிடுதல்)

ஓடிப்போ வென்று சொன்னவுடன்
உற்ற பாலகர் கோபங்கொண்டு
போர்க்களத்தில் வந்தபேரைப்
போவென்றுதான் சொல்வார்களோ
இருபேர் சமர்த்தையும் பார்க்கவென்று
எதிர்த்தான் குசலவன் படுகளத்தில்
குசலவ சவாமியும் எதிர்த்தபோது
கோபால ராமரும் சரந்தொடுத்தார்.

சமர்த்து - திறமை. சரம் - அம்பு. தொடுத்தார் - விடுத்தார்.

(Kusalavan and Asalavan battle with Rāmā)

When they were ordered to go away
 The young children got very very angry,
 Is it right to ask those who have come
 To the war front to go back,
 Test the talent of both of us,
 Thus **Kusalavan** opposed him in the battlefield.
 When **Kusalavan** challenged, **Kōpālan**
 Aimed his arrows at them.

(இராமன் எய்த அம்பு மழையாகப் பொழிதல்)

மாயன் பெருமாள் விட்டசரம்
 பாயுது பாலகர் மேலே யல்லோ
 மாரி மழைக்கல் மழைபோலே
 வந்து மழைமாரி பொழிந்ததுவே
 கண்டிருந்து குசலவனும்
 கைதட்டியே சிரித்துக் கொண்டார்
 வாரும் பிள்ளாய் அசலவனே
 வாரும் கணையது தொடுக்கவேணும்
 என்று சொல்லியே குசலவனும்
 எண்ணிறந்த கணைதொடுத்தார்.

65

மாரி - மழை. கணை - அம்பு.

(The arrow of Rāmā falls as rain)

The missiles, arrows released towards
 The children do not fell on the children
 As it was the stone of rain,
 It was converted into drops of rain
 Seeing this strange thing

Kusalavan makes fun and laughs at
 Calling his brother **Asalavan**
 Come let us shoot our arrows.
 Saying this, both of them,
 Shoot arrows in a continuous attack.

(குசலவன் எய்த கணை பூச்சொரிதல்)

குசலவ சவாமியும் விட்டகணை
 கோபாலருக்குப் பூச்சொரிய
 கண்டிருந்து அரிகோபாலர்
 கையைத் தட்டியே சிரித்துக்கொண்டார்
 அவர்சரமும் இவர்சரமும்
 அமார்க்களத்திலே தோக்கக்கண்டு

தோக்க - தோற்க என்பதன் பேச்சுவழக்கு.

(**Kusalavan's** arrows too turn into rain of flowers)

Kusalavan's arrows too turned into rain
 Of flowers and fell on **Kōpālar**
 Seeing this, **Harikōpālar** too
 Clapped his hands and laughed
 Seeing the inaction of his arrows
 And their arrows.

(இராமன் இராமபாணத்தை எடுத்தல்)

என்பெருமானும் கோபம் கொண்டு
 இருபேரையும் கொல்ல வேணும்
 என்று இருப்பதைக் கண்ணில்கண்டு
 ஏற்ற குசலவன் கோபம்கொண்டான்

என்னுடைய தம்பி இளையோனே
 இப்போ பாலகர் தோற்றுப்போவார்
 இந்த பாலகரைக் கொல்வதற்கு
 ராம பாணத்தைத் தொடுக்கவேண்டும்
 ராம பாணங்களை யெடுத்தது
 ராம லிங்க பூஜை செய்து
 பால ரீருவர் தலையறுக்க
 பாணமதைத் தொடுத்து விட்டார்.

இராமலிங்க பூஜை - சிவ பூஜை.

(Rāmā takes Rāmāpāṇam or His own special missile)

The supreme Lord, getting very angry
 Decided to do away with them
 Seeing this, young **Kusalavan** too
 Got extremely angry at this resolve,
 Oh brother young **Lakṣmaṇan**,
 Now these two children will get defeated,
 To kill these two, I must
 Activate my own **Rāmāpāṇam** or missile
 Taking the missiles of **Rāmā**
 And after conducting **Rāmālīṅka Pūja**
 He aimed and released the missile
 To cut the heads of the two children.

(இராமபாணம் பாலர் தலையைச் சுற்றிவிட்டு இராமரிடமே திரும்புதல்)

அப்போது அந்த ராமபாணம்
 அன்ன லக்ஷ்மியாள் பாலனைன்றிந்து
 பாலர்தலையை மூன்று நேரஞ்சுற்றி
 பச்சைமாலிடத்தில் வந்ததுவே.

நேரம் - முறை, தடவை.

(Rāmā's missile circles the children's head and returns to Rāmā)

At that time, the missile understanding
That they were the offsprings of Annalakṣmi
Circled the children's head thrice
And came back to greenish Tirumāl.

(இராமபாணம் திரும்ப வந்ததைப் பார்த்து இராமன் புலம்புதல்)

23. கண்டிருந்து அரிகோபாலர்
கார்வார்ணர் ராமர் பரதவித்தார்
இளைய பெருமாளே என்கோவே
என்னசெய்யப் போவேன் நானறியேன்
கடலைக் குதிக்கின்ற ராமபாணம்
கண்டு திரும்பி வந்ததுவே
எந்த பாணங்கள் பொய்த்தாலும்
இராமபாணம் பொய்யா தென்றிருந்தேன்
தாடகைப் பெண்ணாகைக் கொன்றபாணம்
.....
கவடை ராசன் தலை அறுத்த பாணம்
கும்வாலி மார்பைப் பிளந்தபாணம்
கும்பகர்ணன் தலையை அறுத்தபாணம்
குரைகடலிலே தாழ்ந்த பாணம்
தேவாதிதேவர் இருக்கம் தீர்த்தபாணம்
சீதையைச் சிறைமீட்ட பாணம்
எல்லா பாணமும் பொய்த்துப் போச்சே
இனிமேல் நான் என்ன செய்யப்போறேன்?

5

கோ - அரசன். குதிக்கின்ற - எதிர்க்கின்ற. தாடகை - லிசுவாமித்திரரின் யாகந்ததைத் தடுத்த அரக்கி. கவடை(கூட) ராசன் - வஞ்சனையோடு மானாக வந்த மாரீசன். வாலி - சுக்ரீவனின் அண்ணன். கும்பகர்ணன் - இராவணன் தம்பி. குரைகடல் - ஒலிக்கின்ற கடல்.

(Seeing the return of the missile Rāmā is flabbergasted)

Seeing this very strange reaction

The black coloured **Rāmā** was flabbergasted

Oh my younger brother, Younger **Perumā!**

I know not what to do

My missile which has jumped across the seas

Has now returned uselessly

Whatever weapon may fail

I thought my special missile would never fail.

This is the missile that killed **Tāṭakai**,

This is the missile that cut the head of **Mārican** the cunning king,

This is the one that split **Vāli**'s chest,

This is the missile that cut the head of **Kumpakarṇaṇ**

This is the missile that controlled the noisy sea.

This is the missile that removed heavenly being's troubles

This is the missile that Got **Sītā**'s release,

All these have been proved false

What shall I do hereafter?

(இலக்குவன் எச்சணிப் படையை, அந்தரத்தில்

பறக்காமல் கணைவிட்டுத் தடுத்தல்)

மாயன் படுகின்ற துயரங்கண்டு

மன்னன் இளையோரும் ஏதுசொல்வார்

10

என்னுடைய அண்ணா ரகுராமா

நானும் ஒருசெய்தி சொல்லுகிறேன்

எச்சணிப் படையை வளையலிட்டு

இருபேரையும் பிடிக்க வென்று

அந்தரமாய் பறக்க ஒட்டாமல்

அச்சதர் கணைவிட்டுத் தடுத்ததுக் கொண்டார்

எட்சணிப்படை சுற்றி வளைய

இவர்கள் பாலகரைப் பிடிக்கவாரார்.

அந்தரம் - ஆகாயம்.

(**Lakṣmaṇan prevents the *yaṭcaṇi*¹ army from flying in the air**)

Seeing the suffering and pain of brother **Rāmā**

The younger brother spoke thus

Oh my dear brother **Rāmā**, **Raku Rāmā**,

Please listen, I will tell you a matter

Send the *yaṭcaṇi* army

To encircle and catch them,

In order that they may not fly away

Accuta Rāmā sent his missile and stopped them

Surrounded by the army

They come to catch the little children.

1. *yaṭcaṇi* – The magic armies who attack through the sky.

(எதிரிகளைப் பார்த்த குசலவன் யோசனை செய்தல்)

எதிராளி வரவே கண்டு

ஏற்ற குசலவ னேதுசெய்தான்

ஓடவே வேணுமானால் வழியுமில்லை

ஒதுங்கி யிருக்கவே றிடமில்லை

ஆகாசமாய் பறக்க வென்றால்

அங்கும் கணை விட்டுமறித்துக் கொள்வார்

பூமி யதிர்ப்புரவி நடத்தினாலும்

பொட்டெனவே வந்து இடித்துக் கொள்வார்.

எதிராளி – பகைவர்.

(Seeing the enemy's action, Kusalavan thinks hard)

Seeing the tactics of the enemy
Kusalavan planned his counter action
 There is no gap to run or escape,
 There is no place to hide,
 There is no possibility of flying away
 That route is blocked by a missile
 Even if they go on horse back
 They will come and stop at once.

(குசலவன், தாயார் கொடுத்த சூடாமணியைப் பயன்படுத்துவோம்
 என்று அசலவனிடம் கறுதல்)

கய்யில் மறுவித்தை யில்லையே
 கடுகவே தம்பி அசலவனே
 தாயார் தந்ததோர் சூடாமணி
 தானே ஒருகணை இருக்குதடா
 தாயிற் சிறந்த கோவிலில்லை
 தாயார் வரத்தையும் பார்க்கவேணும்
 என்னுடைய தம்பி அசலவனே
 உன்னுடைய கண்ணை மூடிக்கோடா

20

வித்தை - அஸ்திரம்.

Kusalavan tells Asalavan to use Cūṭāmaṇi given by their mother

There is no other tactics or trick in their hand
 Oh brother! Quick! Use the weapon
 Cūṭāmaṇi given by our mother,
 This one weapon is with us
 There is no other temple better than mother,
 Let us test and see the boon given by mother

Oh my brother **Asalavā!**

Close your eyes before using it.

(சூடாமணி மாலையைப் பயன்படுத்தியதும் திருமால்
உள்ளிட்ட அனைவரும் மயங்கி விழுதல்)

என்று சொல்லியே குசலவனும்

இருவர் கண்ணையும் மூடக்கொண்டு

துடையிலே கெட்டின சூடாமணியை

துரிதமாகவே தான் அவிழ்த்து

வலதுகை பெருவிர லாலே

மாலையை மூன்றுநேரம் தலையைச்சுற்றி

25

சுற்றி யெறிந்தானே குசலவனும்

சூடா மணியைப் படுகளத்தில்

கற்புசூடா மணிஒளியைக் கண்டோர்

கருக மயங்கியே கீழ்விழுந்தார்

சேனா பதிகளும் மயங்கிவிழ

திருமால் பெருமானும் மயங்கிவிட்டார்

வைகுண்ட மூர்த்தி மயங்கினதை

மன்னன் குசலவனும் கண்ணில்கண்டான்.

துரிதம் - விரைவு. சேனாபதிகள் - படைத்தலைவர். வைகுண்ட மூர்த்தி - திருமால்.

(When they use Cūṭāmaṇi, everyone
including Tirumāl falls unconscious)

Saying this, both **Kusalavaṇ** and **Asalavaṇ**

Closed their eyes

And quickly untied the Cūṭāmaṇi

Embedded in the thigh

With the thumb of the right hand

They twisted and twirled it thrice round their head,

And **Kusalavan** threw it fast in the battlefield
 Those who saw the brightness of the chaste **Cūtāmaṇi**,
 Fell down on the ground unconscious
 Even the captains of the army
 And even **Tirumāl**, **Perumā**! fell unconscious
 Even **Kusalavan** witnessed
 The unconscious falling down of the **Vaikuntā** God.

(குசலவன் திருமாலின் கிரீடத்தை எடுத்து
 அணிவிக்கும்படி அசலவனிடம் கூறுதல்)

என்னுடைய தம்பி அசலவனே

இவனுடைய கிரீட மானதை

30

தங்க முடியை தனையெடுத்தென்

தலையிலே தரிக்க வேணும்

மாயவ னாருட திருமுடியை

மன்னன் குசலவன் தானெடுத்து

தன்னுடைய தலையிலே

தங்க முடியதைத் தரித்துக்கொண்டான்

இந்த முடிக்கு என்முகந்தான்

எப்படிச் சொல்லு அசலவனே

தங்க முகத்துக்கு தங்கமுடி

சரியா யிருக்கு அண்ணாச்சி.

35

கிரீடம் - மகுடம். தரிக்க - வைக்க.

(**Kusalavan** asks **Asalavan** to adorn with the crown of **Tirumāl**)

Oh! my dear younger brother, **Asalavā**!

Take this man's gold crown

And adorn my head with it

Taking the crown of the supreme Lord,

Kusalavan put it on his own head,
 And thus adorned himself with it.
 Tell me **Asalavā**, how my face and head
 Look adorned with it,
 He replied for the golden face, brother,
 The gold crown is most fitting and proper.

(கிரீடம் அணிந்திருந்த பாலரைக் கண்டு திருமால்
 கோபம் கொண்டு புலம்புதல்)

என்பெருமானே அரிகோ பாலர்
 ஏற்ற பெருமானும் தான்விழித்து
 சமரில் பாலகர் தானும்நிற்க
 தங்க முடியது தரித்திருக்க
 கண்ட பொழுதிலே கோபாலர்
 கையினால் தலையைத் தடவிப்பார்த்தார்
 திருமுடியைக் காணாமல்
 திருமாலும் பரிதவித்தார்
 பள்ளி கொண்டோன்முடி தரிப்பதற்கு
 பரம சிவனுக்கும் ஏற்றதுவோ
 வனத்தில் பாலர்கள் என்முடிதரிக்க
 மாது பத்திரகாளி அறியலையோ
 பாலகர் என்முடி தரிக்க
 பார்த்து யிருந்தாளோ பார்வதியாள்
 எந்தன் முடிநீ தரிக்க
 இதமாய்த் தலையது பொறுத்ததுவோ.

40

சமர் - போர். பள்ளி கொண்டோன் - பாம்பில் படுத்தவன். திருமால் - இங்கு இராமர்.

**(Seeing the child with the crown,
Tirumāl becomes angry and blabbers)**

Our **Perumāṇ!** **Hari Kōpālar**, woke up
 And opened His eyes and saw the children
 In battle, standing with the gold crown,
 Adorning the head,
 The very moment, he put his hand
 On his own head and found
 The precious gold crown missing
 He got shocked
 Is it right that his crown is on
 Some other head? Is it acceptable to **Civā**?
 Does not dame **Pattirakāḷi** know
 That in the forest, children wear my crown ?
 Does she go on witnessing doing nothing
 The wearing of my crown by the children
 How does your head bear
 To carry my crown ?

(பாலகரின் தாய் தந்தை பெயரை இராமன் கேட்டலும் குசலவன் பதிலும்)

வாரும் பிள்ளாய் வனத்துபாலகரே
 மாதா பிதாவுடைய பேரேது
 மாய ராமர் கேட்டபோது
 மன்னன் குசலவன் ஏதுசொல்வான்
 உனக்கெனக் கென்று போர்க்களத்தில்
 உறவுதான் உண்டோ நீபோவாய்.

45

மாதா - தாய். பிதா - தந்தை.

(**Rāmā** asks **Kusalavan** his parentage and his reply)

Oh! come children! The children of the forest
What is the name of your parents ?
When **Rāmā** put this question
Kusalavan gave the following reply.
Oh! you go your way! Where is the relationship
For you or me in the battle field.

(இராமன் தன்னை அறிமுகப்படுத்தல்)

நாங்க ளிருப்பது அயோத்தி
தசரத ராசன் ளங்களய்யா
கோசலை கைகேசி சுமத்திரையாள்
கொடியிடை மார்களை மாலையிட்டார்
கோசலைப் பிராட்டி பெற்றபிள்ளை
கோபால ராமன் என்பேரு
சுமத்திரை, கைகேசி பெற்றபிள்ளை
தீரனியை பெருமா ளென்பார்
பரத சத்துருக்கன் இருபேரும்
பாங்காக நாங்கள் நால்வருண்டு

50

அய்யா - தந்தை.

(**Rāmā** introduces Himself)

The place where we dwell is **Ayōtti**
My father's name is **Tacaratan**
He married **Kōcalai**, **Kaikeyi** and **Cumattirai**,
The damsels beautiful with slender waist,
I am the son of **Kōcalai**
And my name is **Rāman**
Kaikeyi and **Cumattirai** brought forth **Paratan**

The younger **Perumā!** and **Catruknan**,

Thus we form four brothers.

(குசலவன் தன்னை அறிமுகம் செய்தல்)

அச்சுத ராமரும் சொன்னபோது

ஆனகுசலவன் ஏதுசொல்வான்

நாங்க ளிருப்பது வனவாசம்

எங்களய்யா பேரு தெரியாது

தாயார் சீதை லெகூமியாள்

தம்பி அசலவன் தானொருவன்

(Kusalavan introduces himself)

When **Accuta Rāmar** gave this reply

Kusalavan spoke thus

We are living in the forest

I know not the name of my father

My mother's name is **Sītālakṣmi**

And my brother's name is **Asalavan**

(இராமன், தந்தை பெயரைக் கேட்டுவருமாறு கூறுதல்)

என்று குசலவன் சொன்னபோது

எம்பெருமானும் தான்சிரித்தார்

தம்பியால் வந்த சதியிலுவாம்

தரணியளந்தோனும் அறிந்துகொண்டு

தகப்பனில்லாத பெட்டிமகன்

தந்தை பேருகேட்டு வாருமென்றார்.

55

சதி - சூழ்ச்சி, தரணி - உலகம். பெட்டி மகன் - தாயாரால் வளர்க்கப்பட்ட மகன்.

(Rāmā asks him to find out his father's name)

When **Kusalavan** said so
Our **Perumāḷ** gently smiled,
This is the result of my brother's plot.
The world measurer, knowing this,
Asked the fatherless son, brought forth by mother
To find out the name of his father.

(அசலவன் அனைவரையும் கட்டிவைத்துச் செல்வோம் என்று கூறுதல்)

சாமியவர் சொன்ன போது
தானே பாலர் இருபேரும்
என்னுடைய அண்ணா குசலவனே
ஏற்ற சமரில் தோற்றதினால்
நம்மையுந்தான் அனுப்பி விட்டு
நலமுடனே அவர்போய் விடுவார்
தந்தை பேரை கேட்கப் போனோமானால்
சமர்க்களம் விட்டு ஓடிவிடுவார்
ஆனதினால் அண்ணாவே
அச்சுத ராமரையும் பிடித்துத்
தேரின் அச்சில் கட்டிவைத்துச்
சிறப்பாய் போகலா மென்றுசொன்னார்.

60

(Asalavan says that we shall tie them up and go)

When the Lord god said like this,
The children said as follows ;
Since all of you tasted defeat in the battle,
Taken as a challenge by **Kusalavan**
He will run away sending us safely
When we go away to find out our father's name

He will escape and disappear from the battlefield
 Hence my brother, let us tie **Accuta Rāmar**
 In the chariot centre piece
 And then go away.

(குசலவன், கட்டிவைக்க வேண்டாம் என்று கூறி, தாயிடம் செல்லுதல்)

தேரிலேறி வந்த பேர்க்களையும்
 சிக்கெனப் பிடித்துக் கெட்டவேண்டாம்
 சமார்க்களம் விட்டு ஓடினாக்கால்
 தாரணியை அரசாளு வானோ
 தந்தையுட திருநாமத்தை
 தாயா ரிடத்திலே போய்க்கேட்போம்
 என்று குசலவன் தானுரைக்க
 ஏற்ற குதிரையைத் தட்டிவிட்டார்
 மாது சீதையரிடத்தில் வந்தார்.

65

சிக்கென - இறுக்கமாக. திருநாமம் - பெயர்.

(Kusalavan says not to tie Rāmā and goes to mother)

Let us not tie up people who came
 Riding the chariot
 If he runs away from the warfield
 Can he rule over his country ?
 Let us go to our mother
 And find out our father's name
 When **Kusalavan** said as such,
 They tapped the horse and rode fast
 And came to their mother Sītā.

(வெற்றிச் செய்தியைக் கூறி, நடந்தவற்றைக் கூறுதல்)

என்தாயே சீதா லெகஷ்மியே

ஏந்திழையே உன்னாலே வெற்றிபெற்றோம்

தங்க முடியதைத் தான்பறித்து

சமார்க்களத்திலே நாம் தரிப்போம்

70

மயங்கி விழுந்த மானிடர்தாம்

மாதா பிதாவுடைய பேர்கேட்டார்

உன்தாய் பேரும் தகப்பன் பேரும்

உற்றஊரும் பேரும் சொல்வாயென்றார்

அயோத்தி யாபுரி அரசாளுந்

அழகு தசரதன் மகனாம்

கோசலைப் பிராட்டி பெற்றமகன்

கோபால ராமர் மூத்தபிள்ளை

கைகேசி பிராட்டி பெற்றபிள்ளை

பரதன் சத்துருக்கன் என்று சொன்னார்

75

சுமித்திரை பிராட்டி பெற்றபிள்ளை

தீரணியை பெருமா ளென்றார்

அப்படியே அவர்கள் நாலுபேரும்

அண்ணன் தம்பிமார்க் ளென்றார்

நாங்க ளிருப்பது வனவாசம்

என்தாயார் பேர்வீர லெகஷ்மிதாம்

என்தகப்பன் பேர் தெரியாது

என்று சொல்லிவிட்டோம் சமார்க்களத்தில்

தானு ரைத்திடும் வேளையிலே

தகப்பன் இல்லாத பெட்டிமகன்

80

தந்தை பேருகேட்டு வாருமென்றார்

தாயே நாங்கள் ஓடிவந்தோம்.

(Announcing their victory, they narrate the events)

Oh mother dear! Oh mother **Sītālakṣmi**,
 With your blessings and grace, we won,
 Confiscating the gold crown,
 We wore it on our heads.
 The men who had fallen fainting,
 Asked us the names of our father and mother
 They also asked us to state
 The name of our village or town.
 He is the ruler of **Ayōtti**,
 The son of beautiful **Tacaratan**,
 He is the son of respectful **Kōcalai**,
 He is **Kōpāla Rāmar**, the first born, eldest
Kaikeyi's son was **Paratan**
Cumittira's children were the younger **Perumā!** and **Catrukanan**.
 Thus four of them were brothers
 We are living our life in the forest
 Our mother's name is **Vīralakṣmi**,
 But we know not our father's name
 When we said so in the warfield
 They called us sons brought up by women
 Without a father and asked us
 To go and find out our father's name
 Hence we came running to you.

(அசுவர் குசலவர் தந்தை பெயர் கேட்டலும்,
 'இராமன்தான் தந்தை' என்று சீதை கூறுதல்)

ஆகை யினாலே எந்தாயே

அய்யாபேர் சொல்லு மென்றார்

பால ரிருபேரும் கேட்டபோது
 பத்தினி சீதா லெக்டியாள்
 அவர்தான் உங்க எய்யா
 அச்சதனையும் நானி ழந்தேன்.

(They demand the name of their father and Sītā says
 that Rāmā is their father)

Oh mother! tell us the name of our father
 When the children put such a question
 The chaste Sītā answered thus
 He, Rāmā, is your father,
 Alas! I lost Accutan

(அய்யாவைக் கொல்வதற்கு போருக்கு அனுப்பியதை
 நினைத்த சீதை மயங்கி விழுந்து புலம்புதல்)

உங்க எய்யாவைக் கொல்வதற்கு
 உங்களைநானும் போருக்கு விட்டேன்
 மயங்கியே பெருமூச்சு விட்டு
 வாணுதல் சீதை விழுந்தமுதாள்.
 என்றைக்கு நான்காணப் போறேன்
 எந்தனுடைய மன்னவனை
 அங்கேநீ போனதுவும்
 அருத்துப்போர் செய்ததுவும்
 நானறியாம லிருந்தேனே
 நாயகனைக் கொன்றாய் என்மகனே
 அநியாயமாகக் கொன்று விட்டு
 அவர் மகுடத்தைத் தரிக்கலாமோ
 எழுபது வெள்ளம் சேனைகளும்
 இளைய பெருமானும் இறந்தனரோ
 இறந்தனரோ உன்கையி னாலே
 இனம் தெரியாமல் போச்சே

ஒருநாள் வந்தழைப்பார்

உலகளந்தார் என்றிருந்தேன்

பாலன் கையால் மடிந்தாரோ

பச்சை மாலுடை தம்பிமாரும்

மாமி மூபேரும் அறிந்ததுண்டால்

மாண்டெழுந்து தாம் போவார்களோ.

95

நாயகன் - தலைவன். மகூடம் - முடி. வெள்ளம் - சேனையின் அளவு. சேனை - படை. மாமி மூபேர் - கோசலை, கைகேயி, சுமித்திரை.

(As she thought that she sent them
to kill their father, Sītā fainting, cries)

To kill your father I have sent you for war

Saying this and giving out a deep sigh,

The broad foreheaded Sītā fell fainting

When will I see my Lord ? my king ?

I never knew that you went there

To fight your own father

Oh you killed my husband unjustly

And adorned your head with his crown

How can you do so?

Did all those soldiers and younger **Perumā**!

Die in your hands

It has not come to my knowledge

One day the Lord **Rāmā** will come

And pick me up I thought

But He and his brothers have died by your hands

If my three mothers-in-law

Know of this, they will all die.

(தந்தை என்று அறிந்து குசலவன் மனம் வருந்துதல்)

தாயார் படுகின்ற துயரங்கண்டு

தார்வேந்தன் குசலவன்தான்

தந்தை யென்றுநா னறியாமல்
 சதிகேடுகள் செய்து விட்டேன்
 முன்னமே தந்தைபேர் சொன்னாயில்லை
 மோசம் வாராது அய்யாவுக்கு
 அரைச்சணத்திலே நானும் சென்று
 அய்யாவை இப்போ யெழுப்பிவாரேன்
 ஒன்றுக்கும் நியஞ்ச வேண்டாம்
 ஒண்ணுதலே வீரலக்ஷ்மியே
 கார்வார்ண ரையும்நான் எழுப்பினேன்
 கண்ணுக்கு முன்னே நான்விடுவேன்
 மாதாவே நான்போய் வருமளவும்
 மனக்கவலைகள் வையாதே -

100

துயரம் - துன்பம். தூர்வேந்தன் - மாலை அணிந்த அரசன். சதிகேடுகள் - கெடுதல்,
 கணம் - சணம் - கணம் - நொடி. ஒண்ணுதல் - ஒளிபொருந்திய நெற்றியை உடையவன்.

(After knowing that Rāmā is his father, Kusalavan feels sad)

On seeing the distress of his mother,
 The royal child **Kusalavan**, feeling sad,
 That he had done evil not knowing **Rāmā** to be his father
 If only you had told me my sire's name
 This would not have happened
 I will go in a trice and wake up by father
 Do not fear anything, nothing untoward will happen,
 Oh **Lakṣmi** the bright shining foreheaded one,
 I will bring back to life the black coloured one
 And present him before your eyes
 Oh mother! until I return with success
 Do not worry yourself.

(குசலவன், சூடாமணி மாலையைப் பயன்படுத்தி அனைவரையும் எழுப்பதல்)

தாயாரை அடிதொழுது

தந்தையுடைய முன்பில்வந்து

சூடாமணி மாலையை அவிழ்த்து

சுவாமி பாதத்தில் எழுப்பவென்று

வலதுகையைக் கண்ணில் பொத்தி

இடதுகையால் மாலை சுழற்றிவிட்டான்

105

தேவாதி தேவர் குரவையிட

சிறந்த மாலையைச் சுழற்றிவிட்டான்

எழுபது வெள்ளம் சேனைகளும்

இன்பமுடனே எழுந்திருக்க

குரவை - குலவை, வாயினால் எழுப்பும் ஒருவகை ஒலி.

(Using Cūṭāmaṇi all are brought back to life)

Worshipping the feet of his mother,

And standing before his father,

Untying Cūṭāmaṇi bead garland

Putting it at the feet of Lord Rāmā and

Closing his eyes with the right hand

While the gods and demi gods created *Kuravai* sound

He twisted and twirled Cūṭāmaṇi

All the seventy battalions of army

Rose up with joy.

(இராமன் தந்தைபெயர் சொல்லுமாறு கூறியதும் குசலவன் அழுதல்)

பாளையங்கள் எழும்புவதும்

பச்சையால் கண்டு சந்தோசமாய்

வாரும் பிள்ளைய் வனத்துபாலகரே

வாய்த்த தந்தைபேர் சொல்லுமென்றார்

கோபால ராமரும் கேட்டபோது

குசலவனும் நின்று அழுதாரே.

110

பாசையம் - படை.

(When Rāmā demands him to mention his father's name,
Kusalavan breaks down)

On seeing the waking up of his army
The green coloured Tirumāl was joyous
Come! Oh! Child! Forest denizen!
Tell me your father's name,
When Kōpālan put this question
Kusalavan stood and wept profusely.

(குசலவன் தந்தைபெயர் கூறியதும் இராமர் தம்பியர்மீது கோபங்கொண்டு
பாசையங்களுடன் அயோத்தி செல்லுதல்)

24. அயோத்தி யாபுரி ரகுராமராம்
அவர்தான் எங்களுடைய அய்யா
உரைத்த மொழியது தான்கேட்டு
உற்ற தம்பியர்மேல் கோபமுற்று
லக்ஷ்மணன் செய்ததொல்லை யினால்
இத்தனை தொல்லைக ளுண்டாச்ச
என்று யததிலே விசாரமிட்டு
ஏற்ற பாசையங்களைக் கூட்டிக்கொண்டு
அயோத்தி யாபுரி யானதிலே
அரிராமரும் வந்தர சிருந்தார்

தொல்லை - துன்பம். விசாரம் - எண்ணம்.

(On hearing the father's name, Rāmā gets angry with his brothers
and return to Ayōtti)

Hearing the words that Ayōtti's Raku Rāmar

Is the name of his father,
 The lord god **Rāmā** got angry with his brother
 All these troubles arise only because of **Lakṣmaṇan**
 Feeling sad and enraged at heart, and
 Heading all his armies,
Rāmar arrived at **Ayōttiyāpuri**.

(அனைவரையும் எழுப்பி வந்ததைக் குசலவன் தாயிடம் கூறுதல்)
 படை போருக்குப் போனதொரு
 பாலரிருபேரும் வனத்திலே வந்தார்
 எந்தன் அய்யாவும் சேனைகளும்
 எழுப்பிவிட்டு நான்வந்தேன் தாயே.

(**Kusalavan** tells his mother that he has revived all)

The Children who went to battle
 Returned to their place, the forest
 Oh mother! I came back here
 Only after reviving my father and his army.

[THE END]

துணை நூல்கள்

சுவடிகள்

பதிப்புக்குரிய சுவடி

குசலவர் கதை, எண் 22,

ஆசியவியல் நிறுவனம்,

சென்னை.

ஒப்பிட உதவிய சுவடிகள்

குசலவர் அம்மானை, R 5321, R 5371, அ.கீ.சுநா.,

சென்னை.

குசலவ சுவாமி கதை, எண் 315, உ.த.ஆ.நி.,

சென்னை.

குசலவர் கதை, D 525, அ.கீ.சுநா.,

சென்னை.

குசலவர் கதை இருநூறு, R 1011, R 7384, அ.கீ.சுநா.,

சென்னை.

குசலவர் நாடகம், D 480, D 481,

R 3647, R 5869, அ.கீ.சுநா.,

சென்னை.

குசலவர் வாக்கியம் D 2097, R 7499, அ.கீ.சுநா.,

சென்னை.

அகராதி நூல்கள்

கதிரைவேற்பிள்ளை, நா.,

தமிழ் மொழியகராதி,
ஏசியன் எஜ்ஜேகஷனல் சர்வீஸ்,
புதுடெல்லி,

1992.

சிங்காரவேலு முதலியார், ஆ.,

அபிதான சிந்தாமணி,
ஆசியன் எஜ்ஜேகஷனல் சர்வீஸ்,
புதுடெல்லி,

1988.

வையாபுரிப்பிள்ளை, எஸ்.,

தமிழ் லெக்சிகன், தொகுதி I-VI,
சென்னைப் பல்கலைக்கழகம்,
சென்னை,

1982.

தமிழ் அச்சநூல்கள்

அன்ன காமு,

ஏட்டில் எழுதாக் கவிதை,
சர்வோதயப் பிரசுராலயம்,
தஞ்சாவூர்,

1960.

கோமதிநாயகம், தி.சி.,	தமிழ் வில்லுப்பாட்டுகள், தமிழ்ப் பதிப்பகம், சென்னை,	1979.
சக்திவேல், சு.,	நாட்டுப்புற இயல் ஆய்வு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்,	1983.
சண்முகசுந்தரம், சு.,	நாட்டுப்புற இயல், மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்,	1989.
சண்முகசுந்தரம், சு.,	நாட்டுப்புற இலக்கியவரலாறு, மணிவாசகர் பதிப்பகம், சிதம்பரம்,	1980.
பெருமாள், அ.நா.,	தமிழில் கதைப்பாடல், உலகத்தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,	1985.
வசுமதி, இரா.,	குசலவர் சுவாமி கதை, உலகத்தமிழராய்ச்சி நிறுவனம், சென்னை,	1995.
வானமாமலை, நா.,	ஐவர் ராசாக்கள் கதை, மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை,	1974.
வானமாமலை, நா.,	தமிழர் நாட்டுப் பாடல்கள், நியூ செஞ்சுரி புக் ஹவுஸ், சென்னை,	1977.
வானமாமலை, நா.,	வீரபாண்டியக் கட்டபொம்மு கதைப் பாடல், மதுரைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை,	1971.

வேங்கடராம செட்டியார், செ.
(உரை),

உத்தரகாண்டம்,
அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகம்,
அண்ணாமலை நகர், 1977.

ஜான் சாமுவேல், ஜி., (பதி.)

The Dateless Muse
வெங்கலராசன் கதை,
ஆசியலியல் நிறுவனம்,
சென்னை, 1988.

ஆங்கில நூல்கள்

Arunachalam, M.,

The Ballad Poetry,
Gandhi Vidyalayam,
Tiruchitrambalam, 1976.

கட்டுரை

சுப்ரமணியம், பூ.,

கதைப்பாடல் சில அணுகுமுறைகள்,
கருத்தரங்கக் கட்டுரை,
உலகத்தமிழாராய்ச்சி நிறுவனம்,
சென்னை, 26.2.1988.

பாடல் முதற் குறிப்பு

1. நாடான நாடதிலே
2. பாங்குள்ள அயோத்தி
3. மாயவர் தானும்
4. வானது உருவும்
5. மந்திர வானுக்கு
6. அச்சுத ராமர்
7. மாசம் அஞ்சு
8. ரரரி ரரர
9. ஆருடைய பேர்
10. பாலகனும் வளர்ந்து
11. பாலகர் தான்
12. முன்போக வலு
13. சேவல் முனி
14. வாரும் பிள்ளய்
15. வேள்விக்கு நல்ல
16. தனியே பிறந்த
17. திருமால் புரவியை
18. அனுமான்
19. தாடா வென்று
20. அடிபொறுக்க
21. துதர்களை
22. இப்படி யாக
23. கண்டிருந்து
24. அயோத்தியாபுரி

சொல்லடைவு

அக்கினி	1-103, 2-4, 3-6, 6-94	அண்ணா	1-310, 19-9, 10, 20-7, 23-11, 23-59, 77
அங்கம்	6-13	அண்ணாச்சி	23-35
அங்குதராசன்	18-17, 18	அண்ணே	2-2
அங்குதன்	19-1, 10, 12, 19	அணி	21-25
அச்சரம்	10-59	அத்தி	15-2
அச்ச	23-63	அதிபதி	1-18
அச்சதர்	1-11, 15-11	அந்தரம்	16-59, 23-13
அச்சுத நாராயணப் பெருமாள்	13-38, 17-28, 18-1	அப்பா	8-2, 16-63, 22-21, 32
அச்சுதர்	6-45, 10-17, 10-45, 21-7, 21-15, 23-13	அப்பியாசங்கள்	10-62
அச்சுத ராமர்	1-31, 35, 83, 178, 195, 270, 279, 309, 6-1, 12-13, 13-29, 33, 21-25, 22-51, 23-52, 62	அப்பிலி பெருமாள்	16-4
அச்சுதர் வாள்	6-15	அம்பலம்	1-177, 280
அச்சுதனார்	5-23, 6-14	அம்பறாத்துணி	16-33
அச்சுதனார் தேவி	6-102	அம்பு	3-2, 7, 10-73, 16-33, 22-42
அசல்	10-42	அம்மா	7-16
அசலவ சுவாமி	10-42, 17-15, 19-9	அம்மை	22-14
அசலவன்	பல இடங்களில்	அமார்க்களம்	22-68
அஞ்ச	7-1, 34, 10-53	அமுது	12-15
அண்டபகிரண்டம்	15-11, 19-8, 22-47	அய்யா	23-47, 53, 82, 84, 85, 98, 99, 24-1, 7
அண்ணர்	11-25, 28, 13-32, 16-42, 52, 17-16	அயோத்தி	1-2, 4, 14, 15, 29, 175, 188, 313, 2-1, 6-8, 89, 12-7, 15-12, 23-47
அண்ணர் தேவி	6-18	அயோத்திப்பட்டணம்	7-23
அண்ணர் பெருமாள்	6-7, 15	அயோத்தி நகர்	6-2, 46, 104, 16-72, 17-26
அண்ணருட தேவி	7-18, 20, 10-48	அயோத்தியாபுரி	1-11, 49, 90, 6-87, 94, 12-9, 13-29, 16-81, 21-81, 23, 73, 24-1, 5.

அரக்கன்	1-260,287,300,303, 6-91,17-35,19-14	ஆயிழை	1-150,180,273,5-5, 6-1,7-2
அரக்கன் உரு	13-46	ஆயிழையாள்	10-47,13-6
அரசன்	22-10	ஆயிழையாள் சீதை	7-26
அரசு	15-2	ஆயிழை லெக்டர்	7-16
அரண்மனை	1-195,13-33	ஆயுதங்கள்	22-40
அரளி	21-16	ஆரபாரம்	11-48
அரிகரி கோபாலா	1-67,148,320	ஆலா விருஷம்	6-26
அரிகிருஷ்ணர்	1-270,6-7,10-39	ஆலிலை	1-247
அரிகோபாலர்	1-46,114,285,292, 298,5-24,18-12, 22-67,23-1,23-36	ஆவலாதி	11-50
அரிமாம்	17-5	ஆவி	16-28
அரிமாம்	24-5	ஆறு	1-19,26,6-3,45,65,12-7
அரை	7-35	ஆனை	1-226
அவல்	10-57	இடதுகை	22-30,23-105
அவையார்க் கிழவி	6-103	இடம்	11-39
அன்ன மயிலாள்	6-57	இடுக்கம்	16-30,23-8
அன்ன லெக்டர்	1-189,260,275, 3-6,6-29,13-28, 46,16-62,22,75	இடுப்பு	10-14,10-28,11-12
அனர்த்தங்கள்	11-28	இந்திரசாலங்கள்	10-64
அனுமான்	பல இடங்களில்	இந்திரசெயித்து	17-42
அஸ்திரங்கள்	10-73	இந்திரர்	3-10
ஆகாசம்	16-59,23-17	இருண்டவனம்	1-230,6-6
ஆசாரி	1-90,91,94,99	இருள்	19-8
ஆத்துமா	6-14	இருஷி	6-22
ஆதிபரன்	11-49	இல்லி	11-17
ஆதிபரனார்	12-9	இலங்காபுரி	3-4,17-37
		இலங்கை	3-9,11,17-38
		இலந்தைப்பழம்	6-20
		இழை	7-35

கண்ணீர்	1-117, 232, 6-65	கற்பூரக்கட்டி	15-8
கணவன்	10-11	கறைக்கண்டர்	11-52
கணை	22-64, 65, 66, 23-13, 17, 20	கன்னி சீதை	6-33, 65, 10-19
கதலிப்பழம்	15-7	கன்னி நல்லாள்	11-31
கதவு	1-153, 160	கன்னிமார்	6-78
கதிரோன்	22-47	கன்னியர்	1-219, 6-80, 13-21
கம்பு	1-172	கஸ்தூரிப்பொட்டு	7-36
கமலக் கடம்பாறு	6-44	கா	6-26, 11-30
கமுனிம்	6-37	காசிவேட்டி	1-245
கயிலாச மலை	11-45	காசினி	1-97, 100
கயிறு	16-15	காட்டரக்கன்	1-220, 282
கரம்	7-42	காட்டரக்கன் உரு	1-249, 293
கரடி	6-33, 11-34, 16-26	காட்டுத்தடி	10-74
கரும்பு	5-27	காட்டு மிருகங்கள்	10-11
கருவாலி	11-35	காடு	6-44, 16-35
கல்லாறு	17-25	காடுவனம்	6-80, 112, 16-82, 21-7
கல்வி	10-61	காடை	10-74, 11-35
கவுதாரி	10-74	காண்டருவப் பொய்கை	11-45, 12-6
கழஞ்சி	15-9	காதம்	3-11, 11-46, 19-3
கழுத்து	1-245	காது	1-190, 215, 284, 11-21, 16-52, 20-3, 22-2
கழுதை	1-172	காய்	1-44, 52, 74, 85, 95, 97, 100
களள்	6-78	காயம்	7-30
களஞ்சியம்	1-24	காயாம்பூ	3-47
களவு	13-13	காயாம்பூ மேனியோன்	5-29
கற்கண்டு	8-4	காயாம்பூ வண்ணர்	1-224
கற்பு	6-39, 22-22, 24, 23-27	கார்க்கூயில்	15-2
கற்பு நெறி	6-62, 18-6		

கைகேசி பிராட்டி	1-23, 245, 286, 297, 23-75	கோபாலராமன்	9-3, 23-49
கைகேசி ராசன்	1-231	கோபாலராமன் தேவி	6-99
கைலாசகிரிமலை	11-31, 12-6, 18	கோபுரம்	1-240
கைலை	12-16	கோழி	1-156
கொடி	1-43, 50	கோழை	18-19
கொடிபடர்ந்தான் மலை	6-53, 6-113	கோவில்	23-21
கொடியிடை	1-10, 7-31, 10-7, 13-26, 23-48	சக்கரங்கள்	22-42
கொத்து	22-37	சண்டாளி	1-196
கொப்பு	10-7, 17-12	சணம்	20-6, 23-99
கொப்பூழ்	7-29	சத்தம்	1-156
கொல்லை	1-50	சத்தியம்	22-21
கொலு	17-38	சத்துருக்கன்	1-9, 16-5, 23-75
கோ	23-2	சத்ருக்கன்	21-26
கோகுல சீதை	13-50	சதங்கை	16-10
கோசலை	1-10, 23-48	சதி	23-56
கோசலை குமாரன்	1-93	சதிக்கேடுகள்	23-97
கோசலைப் பிராட்டி	6-88, 99, 23-49, 741	சந்தனம்	1-168, 170, 15-2
கோசலையாள்	9-3	சந்தி	1-280
கோசலை ராமன்	1-263, 9-5	சம்பளம்	1-22
கோதண்டம்	21-16	சம்மாரம்	6-92
கோதண்ட மாவை	22-37	சமர்	23-37, 23-59
கோதண்ட வில்	11-7	சமர்க்களம்	23-61, 64, 70, 79
கோபாலர்	1-18, 25, 120, 122, 10-41, 13-41, 16-2, 11, 17-30, 34, 22-66, 23-38	சமர்த்து	22-59
கோபாலராமர்	6-88, 13-44, 22-60, 23-74, 110	சமுசாரி	பல இடங்களில்
		சர்க்கரை	8-4
		சரப்பி	22-37
		சரம்	11-34, 16-33, 38, 22-60, 61, 68

சவ்வாது	7-36	சீதையம்மன்	22-13
சவுக்கு	17-14, 19	சீதை லெகூழ்மி	1-22, 225, 5-40, 6-41, 16-71
சனங்கள்	1-11, 53	சீதை லெகூழ்மியாள்	6-32, 10-26, 16-70
சாத்திரம்	6-66, 12-10, 12	சீவகன்	2-1
சாதி	1-193	சீனி	5-22
சாம்புவன்	19-6	சுமித்திரை	1-10, 297, 307
சாமி	23-58	சுமித்திரை பிராட்டி	23-76
சாலை	10-4	சுமித்திரையாள்	23-42
சிங்கம்	6-33	சுமித்திரேசி	23-50
சிங்காசன அரசு	13-48	சுவாமி	1-8, 78, 86, 120, 146, 205, 17-40, 21-18
சிங்காசனம்	1-12, 17-39	சுவாமி நாயகர்	13-30, 16-1
சிங்காசன மேடை	1-8, 17-27, 21-9	சுவாமி பரமீசுவரனார்	12-3
சித்திரக்கடம்	7-10	சுவாமி பாதம்	23-104
சிம்மாசனம்	1-47, 122, 6-114	சுற்றங்கள்	6-8
சிம்மாசன மேடை	17-26	சூடாமணி	17-40, 23-19, 24, 26, 27
சிமிள்க்குரு	1-2, 38	சூடாமணி மலை	22-22, 24, 23-104
சிலம்பத்தொழில்	10-62	சூர ராவணன்	1-317
சிலை	4-3	செங்கை	11-7
சிறீராமர்	1-17, 54, 228, 5-15, 20, 16-60	செட்டியார்	1-143
சிறை	1-145, 182, 184, 185, 210, 253, 6-93	செடி	6-112
சீதா தேவி	பல இடங்களில்	செண்பகச் சோலை	6-5
சீதா பிராட்டி	6-76, 14-4	செண்பகம்	1-7
சீதா லெகூழ்மி	1-281, 285, 5-40, 6-25, 50, 67, 10-44, 13-6, 16-68, 23-69, 83	செந்தூரப்பொட்டு	1-242, 22-36
சீதை	பல இடங்களில்	செப்புக்குடம்	10-3, 12, 28, 30, 11-12
சீதை மணவாளர்	1-88	செய்தி	10-49, 13-25, 23-11

செல்வம்	1-29	23-19, 22, 30, 54, 56, 77, 94, 24-2
செவி	16-55	
செவிநு	17-19, 19-24	தரணி 6-110
சேணம்	16-2	தரணியளந்தோன் 23-56
சேரன்	9-2	தலம் 6-9, 13-13
சேலை	1-152, 192, 7-31	தலை 6-28, 19-15, 22-74, 76, 23-6, 7, 25, 31, 33, 38, 43
சேவகர்	1-22, 135	தலைப்பிள்ளைகள் 11-20
சேவல்	13-3, 7, 8, 9, 12, 19, 20, 25, 27	தலைமகன் 8-3
சேவல் மாமுனி	16-34	தவம் 10-23
சேவல்முனி	13-19, 20, 24, 16-18, 19, 21, 22, 23, 27, 58	தவமுனிவர் 22-41
ஞானக்கண்	12-5, 13-55, 56	தற்கொலை 22-16
தகப்பன்	6-86, 11-23, 22-53, 54, 57, 72, 79, 80	தறி 16-15, 65, 75
தங்கம்	15-9, 16-10, 22-43	தனம் 11-22
தங்கமுகம்	23-35	தாசி 7-24
தங்கமுடி	23-31, 33, 35, 37, 70	தாடகைப்பெண்ணாள் 23-5
தங்கை	11-11	தாய் 8-3, 10-85, 16-68, 22-3, 6, 16, 53, 23-20, 29, 72, 81, 82, 24-7
தசரத ராசன்	23-47	தாயார் 6-110, 7-11, 9-6, 10-79, 16-29, 62, 22-38, 23-19, 21, 54, 66, 78, 96, 103
தசரதன்	6-87, 23-47, 73	தாள்வேந்தன் 12-14, 23-96
தண்டகாரண்ணியம்	6-23, 24	தாரணி 23-65
தண்டை	16-8, 10	தாரம் 12-14
தண்ணி	10-3, 4	தாரா 11-36
தண்ணீர்க்குடம்	10-14	திக்ஞு 12-10, 16-77
தந்தை	6-110, 23-57, 61, 66, 81, 97, 98, 103, 109	திருடர் 6-78
தம்பி	6-2, 74, 10-40, 13-2, 20, 29, 34, 36, 16-32, 42, 17-17, 18-2, 21-15, 26, 71,	திருநாமம் 23-66
		திருநீறு 11-27, 22-36

திருமகன்	6-100	தேங்காய்	10-57
திருமந்திர வாள்	6-19	தேசம்	6-82, 7-32, 13-52, 17-2
திருமால்	6-21, 93, 10-80, 11-12, 27, 16-4, 7, 17-1, 23-28, 29, 16-44	தேசராசாக்கள்	13-2
திருமுடி	23-32, 39	தோர்	23-61, 64
திருவாழி	17-39	தேவாதி தேவர்	6-19, 22-42, 23-8, 105
தினகரராசன்	6-100	தையல்	6-23, 24
தினகரனார்	6-86, 9-2	தொட்டில்	7-9, 10-2, 22, 35
தினைப்பயிர்	16-18	தொந்தோம்	22-45
தீக்குழி	6-93	தோகை நல்லாள்	6-69
தீரன்	23-50, 76	தோழி	7-24
துடை	22-33, 34, 23-24	தோள்	10-28
துயரம்	6-58, 23-10	நமச்சிவாய	10-59
துரைத்தனங்கள்	21-1	நமஸ்காரம்	16-67
துலாம்	15-8	நயினார்	8-7
துண்	13-15	நல்ல பாம்பு	6-31
துாதர்கள்	12-3, 21-1	நா	10-59
துாதன்	16-80	நாகம்	6-31
துதுவன்	17-3, 8	நாடு	17-2, 21-12
தெண்டன்	10-79	நாயகன்	23-89
தெய்வத்தொட்டில்	10-31	நாரதமுனி	11-51
தெய்வலோகம்	16-60, 83	நாரதர்	11-44
தெய்வேந்திரன்	13-9, 16-5, 45	நாழி	10-58
தொப்பைப்புல்	10-20, 21, 38	நித்திரை	6-68, 13-16
தெரு	16-16	நிலம்	7-28
தெருவீதி	13-40	நீசன்	22-53
தென்றல்	6-32	நீலி	22-53
		நொடி	7-15

பச்சி	16-25	பலகாரம்	10-57
பச்சைமால்	18-12, 21-14, 22-76, 23-94, 108	பழிகாரன்	6-54
பச்சைமால் தங்கை	10-25	பள்ளி	10-56
பச்சைமால் தேவி	7, 21, 11-1	பள்ளி கொண்டோன்	11-11, 23, 40
பச்சைமுகில் மேனியனார்	6-48	பூங்கா மலைகள்	6-4
பச்சை வயிற்றியங்கள்	7-35	பூகா மலை	6-13
பஞ்சனை மெத்தை	6-48	புறவை	16-25
பட்டணம்	13-29	பன்றி	16-26
பட்டத்து தேவி	13-43	பன்னீர் குப்பி	15-10
படுகளம்	22-49, 56, 59, 23-26	பனை ஓலை	21-12
படை	22-17, 22, 22-25, 24-6	பாட்டு	13-11
படைவீடு	16-81, 21-23	பாணம்	10-73, 19-15, 22-74, 23-4, 6, 7, 8, 9
பத்தரை மாற்றுத்தங்கம்	21-17	பாதம்	11-38
பத்திரகாசி	7-13, 16, 17, 19, 21, 29, 36, 9-4, 7, 13, 10-15, 17, 35, 47, 11-10, 18, 26, 13-5, 23-41	பார்	9-7, 10-13, 16-14, 21-22
பத்தினி	16-70, 23-83	பார்வதியாள்	23-42
பத்தினி சீதை	6-54, 56, 21-5	பாரமலை	11-53, 15-10
பதைக்கம்	22-37	பாரவிர்த்தை	22-18
பயல்	19-13	பால்	7-36
பயிர்	16-25, 37	பாலகர்	பல இடங்களில்
பரத சத்ருக்கன்	23-51	பாலகன்	பல இடங்களில்
பரதன்	23-75	பாலர்	பல இடங்களில்
பரமசிவன்	18-16, 23-40	பாலன்	6-30, 103, 7-27, 28, 8-1, 2, 10-21, 28, 31, 33, 36, 22-75
பருவதம்	21-24	பாலவனங்கள்	6-4
பல்	17-22, 33	பாவை	7-4
பல்லிதனம்	21-2	பாளையம்	20-2, 21-7, 17, 24, 29, 31, 23-108, 24-4

பிடரி	17-23	போர்	16-69, 17-35, 18-10, 19-17, 21-4, 20, 22-4, 5, 12, 25, 34, 54, 23-85, 88, 24-6
பிதா	23-44, 71	போர்க்களம்	22-25, 22-58, 23-46
பிராயம்	22-11	மக்கள்	10-83, 13-11, 16, 30, 71, 22-23, 35
பிலாமரம்	15-2	மகன்	6-105
பிள்ளாய்	14-1, 19-6, 22-64, 23-44, 109	மகன்	1-203, 291, 292, 296, 298 8-2, 6, 7, 9-3, 11-24, 13-27, 22-29, 32, 23-74, 88
பிள்ளை	7-32, 33, 8-2, 10-6, 8, 9, 10, 11, 41, 42, 50, 51, 77, 11-8, 19, 22-9, 22-11, 23-49, 50, 74, 75, 76	மகனார்	9-1
புகை	15-12	மகாலட்சுமி	22-3
புரலி	பல இடங்களில்	மகாலெக்சுமி	6-68
புரை	7-20	மகிழும்பூ	1-149, 157, 179
புல்லாறு	17-25	மகுடம்	23-90
புலி	6-33, 10-19	மங்கை	1-45, 151, 182, 184, 6-38, 81
புவி	7-22	மஞ்சள்	15-7
பூ	22-66	மஞ்சணாத்தி	15-2
பூமி	23-18	மஞ்சள்பொடி	15-6
பெட்டகம்	6-86	மண்	1-96, 207, 5-25, 17-21
பெட்டி மகன்	23-57, 80	மண்டபம்	1-122, 128, 154, 161, 309 6-105, 114, 10-16, 30
பெண்	6-55, 107, 13-49, 16-46, 16-6	மண்டை	1-181
பெண்பிள்ளை	6-77	மண்ணாங்கட்டி	1-224
பெருமாள்	11-24, 16-11, 79, 17-30, 32, 18-4, 7, 22-69, 23-28, 36, 55	மணம்	1-168, 5-26
பெருமாள் தேவி	6-36	மணவாளர்	1-47, 140
பெருவிரல்	22-27, 23-24	மணி	1-19
பைங்கொடியாள் சீதை	7-27	மணிவிளக்கு	8-1
பைந்தொடியாள்	7-28, 10-1, 13-18	மத்தாளம்	22-2
பொன்	7-22, 15-9, 16-9		
பொரி	10-57		

மதயானை	6-35, 72, 96	மன்மனன்	8-1
மதயானைக்கொம்பு	7-9	மன்னர்	11-56
மதனி	7-13	மன்னவன்	23-87
மதி	6-9	மன்னன்	1-203, 6-71, 13-39, 13-45, 18-4, 23-10, 29, 32, 45
மதில்	1-132	மனை	1-156, 161, 6-1, 12-15
மந்திரவாள்	1-132, 243, 289, 296, 3-19, 5-1, 7, 7, 13, 36, 37, 38, 6-63, 71	மனையாட்டி	12-15
மயித்துனன்	19-6	மாகாளி	10-25, 11-11
மயிர்	1-162	மாங்கனி	8-4
மயில்	6-34	மாசம்	7-1, 2, 3, 4, 5
மயிலிறகு	1-238	மாடவண்ணான்	1-149, 152, 158, 160, 161, 162, 164, 165, 167, 171, 173, 180, 189
மரக்கால்	10-58	மாணிக்கச்சாவல்	13-15
மரகதவல்லி	6-5	மாணிக்கம்	7-35, 36
மரம்	5-25, 7-7, 8, 17-12	மாதா	11-9, 22-3, 15, 44, 71, 102
மருத்துவம்	7-12	மாது	5-14, 10-37, 22-2, 23-41, 68
மருந்து	7-31	மாதுரு	5-3
மருமகள்	1-198, 210, 212, 6-99	மாந்தையர்	7-7
மருமகன்	11-24, 17-36	மாமி	1-274, 6-88, 23-94
மல்லிகை	1-7	மாதம்	1-3
மலர்	10-79	மாயக்கண்	1-113
மலர்முகம்	6-64	மாயச்சூது	1-207
மலுக்கர்	1-146	மாயத்தீ	1-207
மலை	1-224, 243, 7-8, 11-30, 32, 33, 37, 39-41, 46, 47, 55, 17-6, 35, 19-3	மாயமானி	1-202
மலைமிருகம்	6-72, 10-9	மாயர் பெருமாள்	21-11
மழை	1-3, 6-32, 22-62	மாய ராமர்	13-10, 13-53, 23-45
மழைக்கல்	22-62	மாயவர்	1-5, 28, 36, 56, 83, 96, 105, 288, 3-1, 7, 20, 5-13, 6-92, 10-49, 16-73, 18-7
மறையோர்	12-15		

மாயவர் தங்கை	7-17	முடி	23-34, 40, 41, 42, 43
மாயவன்	1-261	முடி பத்துடையோன்	3-12
மாயவனார்	1-109, 19-16, 23-32	முத்தம்	10-81
மாயன்	1-38, 67, 72, 101, 113, 145, 148, 302, 320, 321, 5-14, 6-35, 58, 75, 10-16, 15-12, 17-4, 9, 27	முத்துவடம்	22-37
மாயன் பெருமாள்	22-61	முல்லை	6-36
மாயாதேவி	1-237	முளை	1-42
மாயான்	1-38, 67, 72, 101, 113, 145, 148, 302, 320, 321, 5-14	முற்றம்	1-51
மாயோன்	6-46, 47, 66	முனிவர்	10-44, 11-37, 38, 22-42
மார்பு	10-6, 9, 81, 23-6	முகக்கு	1-243, 11-22
மாரி	22-62	மூச்சு	23-86
மாலை	1-149, 157, 246, 6-88, 89, 22-19, 20, 23, 25, 28, 30, 32, 34, 48, 105, 106	மூளி வெள்ளாட்டி	1-163
மாலை நேரம்	1-170	மெத்தை	1-129, 222, 226, 269, 13-16
மாளிகை	1-316	மெய்	7-4
மான்	1-202, 203, 205, 3-2, 3, 6-70, 75, 11-34	மெல்லி நல்லாள்	6-50
மானிடர்	23-71	மேகவாணர்	15-1
மானிடவர்	11-40	மோதிரம்	17-39
மிதுலாபுரி	22-19	மைந்தர்	11-6
மிருகம்	6-40, 10-37, 11-32, 41, 16-37	ரகுராமர்	23-11, 24-1
மிளகு	7-30	ரத்தம்	6-47
முகம்	1-241, 5-15, 17, 19, 7-22, 11-22, 12-14, 22-20, 23-34	ராச்சியம்	1-209
முகில்	1-30, 80, 222, 266	ராசன்மகள்	6-82
முகில் வண்ண ராமர்	17-34	ராசா	22-5
முசல்	11-36	ராமசுவாமி	16-6, 46
		ராமச்சந்திரமூர்த்தி	1-190, 259, 264
		ராமபாணம்	1-133, 22-55, 72, 73, 75, 23-3, 4
		ராமர்	1-24, 113, 116, 118, 188, 310, 4-3, 10-50, 23-1

ராமலிங்கம்	22-73	வண்ணாத்தி	1-149,154,157,174, 179,181
ராமன்	1-188,18-11	வண்ணாரப்பயல்	1-192
ராமா	17-24	வண்ணார் தெரு	1-148
ராவண சங்காரபோர்	1-272,313	வண்ணான்	1-193,265,281, 315,6-95
ராவணன்	1-45,182,184,185,186,204,206, 216,218,219,220,268,276,277, 301,6-91,92,17-38	வயறு	7-23,26
ராவணனுரு	1-272	வயிறு	1-166,247,6-103,16-8
ராஜாக்கள்	1-208	வரம்	10-76,82,84,85,22-15, 16,23-21
ரிஷி	6-76	வரலாறு	6-75,79,83,85,22-29
ரெகுராமர்	1-38,48,61,96,101, 105,175,302,3-17,5-7,14-1	வருணன்	6-32
ரெகுராமன்	1-199	வருஷம்	1-3,15,27,103,137,200, 229,230,233,234
ரெத்தம்	6-42	வறையாடு	10-75,11-34
லக்கணக்குமாரன்	3-14	வல்லுரக்கன்	1-206,246,250,261,316
லாடச் சேணம்	16-41,43	வலதுகை	23-24,105
லாடம்	16-47	வலவாதை	1-166
லெக்ஷ்மணர்	1-321,3-2,21,4-1,5-5, 6-12,28,45,73,96,13-36,24-3	வலை	13-3,16-66
லெக்ஷ்மியாள்	6-28,70,109,7-18, 10-33,60,12-5,13-54,56,22-35	வலைக்கயறு	10-75
லெக்ஷ்மியார்	7-34	வன்பழி	7-25
லோகம்	16-77	வன்னியர்	1-134,144,145
வசிஷ்ட குருக்கள்	13-35,37,39,53	வனம்	1-15,118,136,229,230, 2-2,5-3,7,37,6-3,22,44,45,85, 91,10-5,8,37,11-9,10,41,12-7,13-1, 5,11,14,16-16,35,57,58,17-2,7,30, 31,18-9,23-41,44,24-6
வசிஷ்டர்	13-31,41,55,14-5	வனமிருகங்கள்	16-39
வசை	1-189,193,314,6-95,13-45	வனவாசக்காடு	7-25
வட்டில்	1-242	வனவாசம்	1-75,23-53,68,78
வடக்குமுகம்	6-63	வனவேட்டை	10-71,72,11-29
வடசீமை	1-1	வாசகம்	16-2,3,11,16-41,43,47
வடவால்	6-25,6-27	வாடா மல்லிகை	1-7,15-6
வடவால மரம்	6-42,81,111,17-9		
வண்டி	15-3		

வாணுதல்	23-86	வித்தை	10-69,13-11,22-40,23-19
வாணுதல் சீதை	10-29,13-23	விதனம்	18-13
வாணுதலாள்	1-258	விபரம்	6-83
வாத்தியார்	10-55,61,65-67	வில	10-73,11-15,16,22-19
வாய்	1-255,258,10-81,11-4,29, 16-31,17-21,22,20-8,22-35	விறகு	14-8,15-1,3,4
வாய்மதம்	1-181	வீச்சு	19-5
வாயுபகவான்	6-32	வீடு	1-194
வார்	16-80	வீரர்	11-3
வார்த்தை	14-1	வீரலக்ஷ்மி	6-39
வார்ப்பு	10-52	வீரலக்ஷ்மி	14-3,23-78,100
வாரம்	1-208,19-17	வீரன் இளையோன்	6-51,60
வால்	16-55,17-21	வெகுமதி	10-65
வால்மீகர்	6-38,84,16-61,17-7,30	வெண்ணெய்	1-23,141
வால்மீகர் முனி	10-16	வெண்ணெயுண்டவர்	6-59,12-11
வால்மீக ரிஷி	6-98,114,10-55, 68,11-9,22-39	வெண்ணெயுண்டோன்	1-128
வால் வீச்சம்	17-7	வெள்ளம்	23-91,107
வாலி	23-6	வெள்ளிக் கயிலை	11-49
வாலீசர் சாலை	6-68	வெற்றி	23-69
வாழிலங்காபுரி	1-182,184	வேங்கை	16-25
வாழை	8-5	வேட்டை	11-2,3,14,43,53
வாள்	1-319,320,3-1,20,4-1, 6-17,42,47,61,	வேட்டையாடுதல்	10-85
வானரங்கள்	19-21	வேத பார்ப்பான்	12-12
வானரப்படை	18-8	வேத பிராமணர்	12-8,11
வானரம்	19-11	வேதன்	15-4
விசாரம்	24-4	வேம்பு	5-27
வித்து	1-50	வேள்வி	14-3,4,5,8,15-1,4,10,11,16-7
		வைகுண்ட மூர்த்தி	16-76,23-39
		வையகம்	5-12

பின்னிணைப்பு
குசலவர் பற்றிய சுவடிகள்

உத்தர ராமாயணம் நாடகம்	476	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
உத்தர ராமாயணம் நாடகம்	477	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் சுவாமி கதை	315	உ.த.ஆநி.,	சென்னை.
குசலவர் அம்மானை	R 5321	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் அம்மானை	R 5371	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் கதை	D 525	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் கதை	22	ஆநி.,	சென்னை.
குசலவன் கதை	161	உ.வே.சா.நா.,	சென்னை.
குசலவர் கதை இருநூறு	R 1011	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் கதை இருநூறு	R 7384	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் நாடகம்	D 480	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் நாடகம்	D 481	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் நாடகம்	R 3647	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் நாடகம்	R 5869	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் நாடகம்	11533	அ.கீ.சுநா.,	திருவனந்தபுரம்.
குசலவர் நாடகம்	9277	அ.கீ.சுநா.,	திருவனந்தபுரம்.
குசலவர் நாடகம்	399	தேசிய நூலகம், பாரிஸ், பிரான்ஸ்.	
குசலவர் நாடகம்	840	தமிழ்ப் பல்கலைக்கழகம், தஞ்சாவூர்.	
குசலவர் வாக்கியம்	D 2097	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.
குசலவர் வாக்கியம்	R 7499	அ.கீ.சுநா.,	சென்னை.

அ.கீ.சுநா. - அரசீனர் கீழ்த்திசைச் சுவடி நூலகம்.

ஆநி. - ஆசியவியல் நிறுவனம்.

உ.வே.சா.நா. - உ.வே. சாமிநாதய்யர் நூலகம்.

Publications from Palm – Leaf Manuscripts

General Editors **Dr. Shu. Hikosaka, Dr. G. John Samuel**

Editors

1. The Wandering Voice (3 Ballads),	Dr. R. Nirmala Devi	1987	Rs.120.00	US \$ 32
2. The Art of Drumming – Mattaḷaviyal	Dr. V.P.K. Sundaram	1988	Rs. 90.00	US \$ 20
3. The Dateless Muse – Veṅkalarājan Katai	Dr. R. Nirmala Devi	1988	Rs. 80.00	US \$ 20
4. The Unsung Melodies, Palavēcañ Cērvaiḱkāraṅ Katai,	Dr. V. Munigan	1989	Rs. 75.00	US \$ 32
5. The Divine Pilgrimage – Perumāl cāmi katai	M. Shanmukham Pillai	1992	Rs.200.00	US \$ 40
6. A Tale of Romance – Cakuntalai Nāṭakam	Dr. A. Thasarathan	1994	Rs.300.00	US \$ 50
7. Varma Cūṭiram	Dr. P. Subramaniam	1994	Rs.400.00	US \$ 50
8. Peṇṇaraciyaṛ Katai	Dr. K. Jayakumar,			
	D. Boominaganathan	1995	Rs.100.00	US \$ 20
9. Nīli Yaṭcakāṇam	Dr. P. Subramaniam	1996	Rs.150.00	US \$ 20
10. A Tale of Nemesis – Nīli Yaṭcakāṇam	Dr. P. Subramaniam	1996	Rs.250.00	US \$ 20
11. The Valorous Virgins – Peṇṇaraciyaṛ Katai	Dr. K. Jayakumar			
	D. Boominaganathan	1996	Rs. 220.00	US \$ 35
12. A Tale of Betrayal – Cāraṅkatarāṅ Yaṭcakāṇam	Dr. P. Subramaniam	1996	Rs. 400.00	US \$ 65
13. The Epic Eternal – Irāmar Katai, Part I & II	Dr. K. Jayakumar	1996	Rs. 900.00	US \$130
14. Destiny and Divinity – Vāraṅkaṅ Katai,	M. Parimanam	1996	Rs. 200.00	US \$ 30
15. The vows Fulfilled – Āmaiyaṛ Ammāṇai,	M. Maruthamuthu	1996	Rs. 450.00	US \$ 65
16. Poetic Petals in the Interior Landscape – Uṭṭaṇṭaṅ Kōvai	R. Jayalakshmi	1996	Rs. 400.00	US \$ 50
17. The Defender of the Faith –				
Marikarutammā! Amuṇāṇai	Dr. K. Jayakumar, R. Jayalakshmi	1996	Rs. 350.00	US \$ 40
18. Where Justice Chimes – Tēṛūrta Cōḷaṅ Yaṭcakāṇam	Dr. P. Subramaniam	1997	Rs. 400.00	US \$ 50
General Editor Dr. G. John Samuel				
19. Tiṅkaḷūr Aruṁmalai Noṭṭi Nāṭakam	M. Maruthamuthu	1998	Rs. 350.00	US \$ 30
20. Tirukkalampakam	M. Parimanan, R. Jayalakshmi	1999	Rs.300.00	US \$ 30
21. Treatise on Mathematics – Kaṇṭa Nūl	Dr.P. Subramaniam, K. Sathyabama	1999	Rs. 300.00	US \$ 30
22. The Scorching Guile – Tampimār Katai	A.K. Perumal, K. Jayakumar	1999	Rs.300.00	US \$ 35
23. The Beatitude Undeified – Nilacuvāmi Katai	G. Selvalakshmi	1999	Rs. 350.00	US \$ 50
24. The Measure of Eternity – Vaikuṇṭa Ammāṇai,	Dr. K. Jayakumar	1999	Rs.500.00	US \$ 50
25. Kaṇaṅ the Munificent – Kaṇaṅ Pōr	R. Jayalakshmi	1999	Rs. 500.00	US \$ 50
26. Kōḷavarait Tuyilaraṅkaṅ Caritam	P. Subramaniam, K. Sathyabama	2000	Rs.600.00	US \$ 45
27. The Story of Casting the Net	G. Selva lakshmi	2005	Rs. 215.00	US \$ 20
28. Treatise on Mathematics – Part – II	P. Subramaniam, K. Sathyabama	2005	Rs.210.00	US \$ 20
29. The Misplaced Royal Romance	G. Uthiradam	2005	Rs.400.00	US \$ 40
30. A Kuravaṇji of Riṣivintam	M. Maruthamuthu	2006	Rs.335.00	US \$ 35
31. Akatticar Kalampakam	R. Jayalakshmi	2006	Rs. 200.00	US \$ 20
32. The Story of Kusalavaṅ	G. Selva lakshmi, R. Jayalakshmi	2006	Rs.160.00	US \$ 20